2017 4.SAYI

ALUMNI

BizLetter

ALMA MATER

BİR TUĞLA DA SEN KOY!

GURUR TABLOSU

ÇUKUROVA
Makina İmalat ve Ticaret A.Ş.
ÇUKUROVA MAKİNA İMALAT VE TİCARET A.Ş.
Şahin Mah. Sait Polat Blv. No: 322-A Tarsus/MERSİN Tel: 0324 616 26 78 Gsm: 0530 963 02 12
info@cumitas.com - www.cumitas.com
ÇUKUROVA

TANITIM FİLMİ VE HAVA ÇEKİMLERİNDE

STANDARTLARI YÜKSELTİYORUZ

film | hava çekimi

- Tanıtım, Belgesel ve Reklam Filmi - 3D Animasyon
- Katalog - Fotoğraf
- Miting ve Konser
- Arsa, Park ve Bahçe
- Yol , Köprü , Viyadük , Baraj
- Arkeolojik Yapılar
- İnşaat Projeleri
- 360° Panoramik Çekimler

hava araçlarımız

daraba

film | medya | event | tasarım

www.daraba.com.tr

TAC Mezunlar Derneği
Merkez Yönetim Kurulu

Başkan
Ali Cerrahoğlu

Başkan Yardımcısı
Kemal Tarım

Sayman
A. Ramazan Dincer

Genel Sekreter
Tamer Büyükyılmaz

BizLetter
Yayın ve Redaksiyon Ekibi
Erdoğan Kaynak
Betül Öcal
Nuran Baykal
Alp Erdem

Tasarım
Onur Yıldırım
esparaba. creative

Baskı
Alev Dikici Matbaası
0 322 435 13 13

T: 0 324 241 82 24
M: 0 530 333 83 99
Telefax: 0 324 613 23 10

Caminur Mahallesi 0805 Sokak No:9
33440 Tarsus - MERSİN

www.tac-alumni.org
Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği tarafından 3 ayda bir yayımlanır.

ALUMNI BizLetter ALMA MATER

BAŞKANDAN

8 **TUĞLA BURSLU ÖĞRENCİLER BİR ARADA**

- Okul açılışı
- Dernekten haberler

30 DÜNÜN ÖĞRENCİLERİ **BUGÜNÜN ÖĞRETMENLERİ**

SÖYLEŞİLER

34 TAC '58 Dr. Necmi Özçürümez ile renkli bir söyleşi

58 Haluk Abi

İÇİNDEKİLER

18 MUTLU HABERLER

22 KAYBETTİKLERİMİZ

56 *TAC OKUL AÇILIŞI GERÇEKLEŞTİ*

66 Sinan Tansal
TAC'82

63 Gururla Geçen 20 Yıl

68 TAC'ye Hoşgeldiniz

Bu yıl aramıza yeni katılan kardeşlerimize TAC'yi tercih etme sebeplerini ve gelecekle ilgili hedeflerini sorduk.

Erdoğan Kaynak
TAC'63

Editör

Sevgili TALASlı ve TACli Dostlar merhaba

Sevgili TALASlı ve TACli Dostlar merhaba.
Biz Letter, senenin son sayısı ile elinizde.
Ekibimiz, son üç ayın haberlerini ve fotoğraflarını derleyip size sunuyor.

Neler var bu sayımızda derseniz:
Yüreklerimiz dağlayan acı haberlerle sarsıldık camia olarak. TAC ve TALAS'ın çınarlarından Berdük Olgaçay (TAC'42); Yücel İnal (TAC'57), TEKFEN şirketinin kurucusu ülkemizin değerli iş adamlarından Feyyaz Berker TAC'41 terk); Ahmet Mülayim (TALAS'66-TAC'69); Murat Yörüng (TAC'75) abilerimiz; uzun yıllar TALAS ve TAC'de hocalık ve idarecilik yapan değerli hocalarımızdan Alan McCain; genç mezunlarımızdan Bülent Erdur (TAC'91), Mehmet Varinli (TAC'91), Nazmi Toygar Hıdıroğlu (TAC'21) kardeşlerimiz... Hepsine rahmet, sevdiklerine sabır diliyoruz.

Camiamızı mutlu eden güzel haberlerimiz de oldu.
Söyleşilerimizde yıllarca Almanya'da yaşayan renkli bir abimizin (Necmi Özçürümez - TAC'57), Mavisakal grubunun üyelerinden (Sinan Tansal - TAC'82), yıllardır öğrencilerimize tantuni servisi yapan Haluk Abi ile yapılan söyleşileri zevkle okuyacaksınız.
2017-2018 öğretim ve eğitim dönemi, TAC ve Tarsus SEV İlköğretim okullarımızda, mezun abla-abilerinin, velilerin, idarecilerinin ve eğitim kadrolarının katılımı ile start aldı. Hayırlı ve başarılı bir ders yıl olsun.

Farklı mekanlarda, farklı dönemlerimiz bir araya gelerek hem hasret giderdiler, hem de anılarını tazelediler. TALASlılar geniş bir katılımla her yıl olduğu gibi Bodrum'da bir araya geldiler. TAC'63 dönemi, kaybettikleri KATA'larının vasiyetini yerine getirmek üzere Turgutreis'teki mandalina bahçesinde buluştular. Her ayın SON CUMAlarında buluşma etkinliklerimize eşlerimizle, arkadaşlarımızla katıldık.

TAC Mezunlar Derneği, yeni gelen öğretmenlerimizi ve 'Bir Tuğla da Sen Koy' projemizin destek verdiği bursiyer mezun ve öğrencilerimizi farklı tarihlerde Çamlıyayla Mezun evimizde ağırladı. Betül Ablamızın ve ekibinin sundukları yemekler tam anlamıyla damak çatlatan türdendi.

TAC, mezunlarına kollarını açarak istihdam ediyor. Bu sevindirici haberi de okuyacaksınız bu sayımızda. Volkan Dağdelen'i, Disar İzgialp'i, İrem Yüksel'i yerleşkemizde görürseniz şaşırmayasınız diye haber veriyoruz.

İçinde TAC & SEV olan her haber bizim için önemlidir. Lütfen bizimle paylaşın. Fotoğraflar gönderin. Biz Letter sayfalarını doldurun. Hoşça kalın, Biz Letter'siz kalmayın.

Haber ve fotoğraflarınızı bekliyoruz:

erdogankaynak@gmail.com betulablatac@gmail.com nuranbaykal@gmail.com alperdem02@gmail.com

Bir sonraki sayımızda tekrar buluşabilmek üzere esen kalın, Biz Letter'siz kalmayın.

Shell
taşıt tanıma
sistemine
üye misiniz?

Depolarınız
Tugla
ile
dolsun

www.senospetrol.com/btsk

Ali Cerrahoğlu
TAC'78

TUĞLA BURSU RAPORU

Mezunlarımızın desteğiyle başlattığımız 'Endowment Fund' burs projesi 'Bir Tuğla da Sen Koy!' bu yıl 10 yaşında. 2006 yılının mart ayında filizlenen ve ilk bursiyerlerimizin 2007-2008 öğretim yılında okula başladığı burs projesiyle bugüne kadar 39 öğrencimize destek verdik. Halen okulumuzda 18 öğrenci Tuğla Bursu desteği ile okuyor.

Bugüne kadar bağışlanan 10.000'in üzerinde Tuğlanın;

- %55'i kişisel tuğlalar
- %30'u dönem tuğlaları
- %12'si kurumsal bağışlar
- %3'ü ise dernek tarafından yapılan projelerden geldi.

TAC'ye giriş puanı her geçen yıl daha da yükseliyor. Daha fazla tercih edilen bir okul olmanın mutluluğunu hep beraber yaşıyoruz. Bu yükselen başarıda payı olan başta okul idaremiz ve öğretmenlerimize teşekkür ediyoruz. İlk kayıt döneminde açıklanan taban puanın oldukça üzerinde bir puanla kontenjanın dolması mutluluk verici. Akademik hedefi yüksek olan bu öğrencilerimizin yüksek giriş puanları her geçen yıl okulumuzun Türkiye'de ve yurt dışındaki üniversiteye giriş başarılarına da yansıyor.

Mezunlar Derneği olarak, Sağlık ve Eğitim Vakfı ve okulumuzla iş birliği yaparak bu yıl Tuğla Bursu ile okulumuza 6 öğrenci kazandırdık. İskenderun, Varto, Adana, Mersin, Niğde ve Tarsus'tan gelen bu öğrencilerin her biri TEOG sınavında gösterdikleri yüksek akademik başarının yanı sıra spor, müzik ve diğer alanlarda başarı gösteren örnek öğrenciler.

Tuğla Bursu'nun yanı sıra mezunlarımızın destek verdiği diğer burslar da var. Merit Bursu 1975 mezunu Salim Erdem'in verdiği destekle her yıl bir veya iki öğrenciye veriliyor. Bu yıl da akademik olarak başarılı ve aynı zamanda basketbol oynayan başarılı 2 öğrenciye verildi.

1976 mezunlarımız da ayrıca bir öğrencinin eğitimini karşılıyorlar. Başarılı bir basketbolcu kardeşimiz 1976 bursu ile okuyor.

Bunların yanı sıra derneğimizin ihtiyacı olan mezunlarımızın çocukları için verdiği dinamik burslarımızla bu yıl 6 mezun çocuğuna kısmi destek verebildik.

TAC'den mezun olup üniversite eğitimine devam ederken desteğe ihtiyacı olan genç mezunlarımız için Üniversite Burslarımız var. Bu yıl üniversite burs başvurularımızı online olarak web sayfamızdan aldık. 11 mezun kardeşimize ihtiyaçları oranında toplam 67.050,00 TL burs verebildik. Üniversite burslarımız geri ödemeli. Bursiyerlerimiz eğitimlerini tamamladıktan sonra işe girdikten bir süre sonra derneğe aynı miktarda bağış yapmaları ile yeni kardeşlerimizin de eğitimlerine destek olabilmeleri amaçlanıyor.

TUĞLA BURSLU ÖĞRENCİLER BİR ARADA

Bugüne kadar Tuğla Bursu kazanan tüm kardeşlerimizin hem kendi aralarında hem de dernek gönüllüleriyle bir araya gelerek tanışmalarını, kaynaşmalarını ve dayanışmalarını amaçladık. Toplam 39 burslu öğrencimizin 25'iyle 7-8 Ekim 2017 hafta sonunda TAC Yayla Evi'nde bir araya geldik. Yurt dışında okuyan öğrencilerimizden sadece ikisi gelebildi ancak halen TAC'de okuyan öğrencilerle Türkiye'de olanların hemen tamamı katıldılar. En büyüğü 2012 ve en küçüğü 2022 döneminden olan toplam 25 bursiyerimiz bir araya geldiler.

Cumartesi sabah okuldan servisle hareket ettik. Yemek öncesinde TAC Yayla Evi'nin bahçesinde yuvarlak masa etrafında sırayla söz alarak herkes okul durumundan, hobi ve projelerinden, hedeflerinden bahsetti. Yorumlar yapıldı, birlikte projeler kurgulandı. Hollanda'da, Kıbrıs'da, İTÜ, Bo-

ğaziçi, Hacettepe, İstanbul Üniversitesi, Hatay Tıp Fakültesi gibi okullarda okuyan deneyimli abi ve ablalar kardeşlerine eğitim ipuçları verdiler. En küçüklerin heyecanını ve enerjisini görmeliydiniz.

Betül Ablanın kendi elleriyle hazırladığı; güveç, pilav, cacık ve helva menüsünün ardından toplantımıza devam ettik. Büyüklerle küçükler birbirlerini tanıdılar, bizler mezunları, derneğimizi, okulumuzun ve yayla evinin tarihini anlattık.

Çocukların çoğu International Baccalaureate (IB) okumak istiyor. IB programı bölgemizde sadece TAC'de olan, teste ve ezbere dayalı mevcut sistemle kıyaslanmayacak kalitede çok güzel bir program. Keşke herkes IB okusa ama mevcut sınava dayalı sistem nedeniyle IB programına daha çok yurt dışında okumayı hedefleyen öğrenciler giriyorlar. Çoğunluğu IB okumuş olan mezun Tuğlacılar deneyimlerini ve tavsiyelerini anlattılar.

Gurur duyduk hepsiyle. Hikayelerini hep beraber bir kez daha tek tek dinleyince 1600'ü mezun olan 2000'i aşkın farklı bağışçılarımız adına da doğru tercihler yapmış olduğumuz için mutlu olduk.

Serin sonbahar akşamında Yayla Evi'nin bahçesinde yemek ve sonrasında yaktığımız ateşin etrafındaki sohbet müthişti. Çocuklar TAC marşlarını söylediler hep birlikte. Bizlerin öğrencilik yıllarından çok sonra bestelenen ve gelenekselleşen ne çok bestemiz varmış; hepsi birbirinden güzel. En küçükler bile hepsini ezbere biliyorlar. Duygulanarak dinledik, dilimiz döndüğünce eşlik ettik.

Bizim etkinliklerimiz Bombalaki olmadan sonlanmaz:) Ne bizim zamanın yavaş BOM temposu ne de bugünün ışık hızıyla olanı değil ortalama bir tempo tutturduk hep birlikte. Sonra da gençler 'Efsane'yi söylediler. Alp'02 abileri onlara 'Efsane'nin orijinal melodisini sabırla öğretti uzun uzun. Bizler de eşlik ettik, o kadar güzeldi ki...

Efsane yazdın tarihe TAC
Aşık oldum renklerine TAC
Ölüm olsa dönemeyiz bu yoldan
Canım feda olsun sana TAC

Sabah kahvaltısından sonra Namrun Kalesi'ne çıkma planımızı hızla değiştirerek 'Baştepe' denilen yangın gözetleme kulesinin olduğu ve bölgenin en yüksek tepelerinden birisine çıktık. Müthiş bir manzaraydı, herkes bir kez daha etkilendi. Fotoğraflar çekildi ve uzun bir yürüyüş yaptık.

Bu etkinlikte bir kez daha gördük ki Tuğla Projesi ile okulumuza hep birlikte kazandırdığımız bu öğrenciler okulumuzun hem akademik hem de sosyal yönünü fazlasıyla geliştiriyor ve başarılı birer rol model oluyorlar. Gelecekte okulumuzu emanet edebileceğimiz müthiş bir nesil geliyor. Ne mutlu bizlere...

OKUL AÇILIŞI TAC'DE BİR BAŞKA GÜZEL

Okul açılış günleri TAC'de bir başka oluyor. Okul açılış günü bizler için tüm ailenin sevgiyle bir araya geldiği bayram günleri gibi anlamlı.

Okulumuz bu yıl da, 11 Eylül 2017 Pazartesi günü 2017-2018 eğitim öğretim döneminde 129. kez açıldığında öğretmenler, idareciler, veliler ve mezunlar olarak öğrenciler kadar heyecanlıydık.

Bu yıl aramıza katılan hazırlık sınıfı öğrencilerinin ilk gün heyecanlarını görmeliydiniz. Üzerlerinde yıllardır büyük emeklerle hazırlandıkları sınavda başarılı olarak giriş puanı her yıl giderek artan okulumuza girebilmenin rahatlığı vardı.

Okula yeni başlayan yatılı ve gündüzlü öğrencilerin velilerine yönelik çok kapsamlı oryantasyon programları yapılıyor okul açılışının öncesindeki ve sonrasındaki günlerde. Uzaklardan gelerek çocuklarını okula emanet eden veliler de dahil olmak üzere bir çok veli bu özel töreni izlemek üzere okuldaydılar.
Son sınıf öğrencileri açılış törenlerine her zaman titizlikle planladıkları bir coşkuyla girerler. Bu yıl daha farklıydı. Dokuzuncu sınıf öğrencimiz Nazmi Toygar Hıdıroğlu'nun talihsiz bir trafik kazası sonucu hayatını kaybetmesi tüm camiamızı derinden yaraladı. Son sınıflar Nazmi'nin fotoğrafını taşıyarak girdiler tören alanına.

Her yıl olduğu gibi, duygularını yansıtan söylemlerini içeren görselleri astılar ve kardeşleriyle karşılıklı olarak TAC marşları söylediler, coşkuyla 'BOM' çektiler. TAC'nin 129 yıllık geleneğinin en önemli özelliklerinden birisi olan kardeşlik, birlik ve beraberlik duygusunun en canlı şekliyle öğrenciler tarafından bir kez daha sergilenmesi görülmeye değerdi.

Açılış konuşmalarında okul müdürümüz Günseli Yüksel, okul baş danışmanı Andrew Leathwood ve Sağlık ve Eğitim Vakfını temsilen yönetim kurulu üyesi Ruhi Koçak konuşmalar yaparak öğrencilere değerli mesajlar verdiler.

Açılış törenlerimizde artık gelenekselleşen bir bölüm daha var. Her yıl en yüksek 'TAC puanı' kazanan her dönemden birer öğrenci Mezunlar Derneği tarafından ödüllendiriliyorlar. TAC puanı akademik başarının yanı sıra sosyal sorumluluk da dahil diğer alanlardaki faaliyetleri de teşvik eden bir uygulama. Bu yıl da Lise 1-4. Sınıflardan en yüksek TAC Puanını kazanan 4 öğrenciye gösterdikleri bu başarı nedeniyle tüm mezunlar adına eğitimlerine destek olacak ödüller verdik.

İkinci tören kardeş okulumuz Tarsus SEV İlköğretim Okulu'nun açılışıyla 'Talas Kampüsü'nde gerçekleşti. Bilindiği gibi geçtiğimiz yıl okulumuzun yeni yapılan kampüsüne Kayseri Talas'ta bulunan ve yıllar önce kapanmış olan 'Talas Amerikan Ortaokulu'nun anısını yaşatmak amacıyla 'Talas Kampüsü' ismi verilmişti.

SEV İlköğretim Okulu açılış töreni yeni Auditorium'da yapıldı. Açılış konuşmalarını yapan okul müdirelerimiz Ayfer Aydın, Çiğdem Özyürekoğlu, okul başdanışmanı Andrew Leathwood ve SEV yönetim kurulu üyesi Ruhi Koçak bu yıl aynı zamanda ilköğretim okulumuzun açılışının 20. Kuruluş yıl dönümü olduğunu vurgulayarak öğrenci ve velilerimize başarılar dilediler.

Her iki törene de çok sayıda mezunumuz katılarak eski günleri andılar ve bu duygusal atmosferi hep birlikte yaşadılar.

Okulumuzda açılış törenleri bir başka güzel. Bu yıl katılamadıysanız çok şey kaçırdınız; seneye 130. Yıl açılışında mutlaka bekleriz...

1984 MEZUNLARINDAN ANLAMLI BAĞIŞ

Çok erken yaşta kaybettiğimiz Op.Dr.Halit Fırat Erden'in kaybı başta sınıf arkadaşları TAC 1984 mezunları olmak üzere tüm camiamızı derin üzüntüye boğdu. Değerli bir hekim, çok sevilen bir arkadaş olarak Halit Fırat Erden'in anısını en anlamlı şekilde yaşatmak amacıyla sınıf arkadaşları SEV bünyesinde bir fon oluşturdular.

Okullarımızın yüz yılı aşkın geleneğinde sağlık hizmeti temel bir yere sahip. Geçmişte de okullarımız bir yandan değerli birer eğitim yuvası iken diğer yandan da kendi camiasına ve içinde yaşadığı çevresine sağlık hizmeti sunan birer şifa ocağı olmuşlar. Bu anlamlı geleneği geliştirerek sürdürmek amacıyla, yaratılan bu fonla kardeş okullarımızın revirlerinin yanısıra TAC merkez revirinde de temel iyileştirmeler yapıldı ve Erden ailesi ile başta SEV başkanı Mehmet Nane'84 olmak üzere 1984 mezunlarının katılımı ile Halit Fırat Erden'in anısına 'Erden Infirmary' olarak isimlendirildi.

Ana sınıfından 12. Sınıfa kadar bini aşkın öğrencisi, öğretmen ve çalışanları ile giderek büyüyen TAC/SEV camiası, yenilenen revire sağlanan modern tıbbi cihazlarla daha da kaliteli sağlık hizmeti verebilecek. Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın 'sağlık' misyonunu da geliştiren bu örnek bağış için 1984 mezunu kardeşlerimizi bir kez daha kutluyoruz.

DERNEKTEN HABERLER

- Kurumsal yapımızı geliştiriyoruz: Derneğimizin kurumsal yapısını geliştirmek yolunda etkili adımlar atıyoruz. Mart ayındaki genel kurulda derneğimizin faaliyet raporunu kitapçık şeklinde bastırmış ve tüm mezunlarımıza Bizletter ile birlikte göndermiştik. Buna ek olarak; ağustos ayında il dernekler masasının rutin denetlemesini eksiksiz tamamladıktan sonra, mevzuat açısından zorunluluk olmamasına rağmen birisi finansal denetim (external auditing) diğeri de yönetimsel açıdan (governance rating) olmak üzere bağımsız denetleme kuruluşları ile denetleme sürecini başlattık. Süreç tamamlandığında her iki raporu da tüm mezunlarımız ve paydaşlarımızla paylaşacağız.

- İnsan Kaynakları: İstanbul'da 4 Kasım Cumartesi günü büyük bir 'İnsan Kaynakları' etkinliği yapıyoruz. İstanbul Şube Başkanımız Umut Yalnız'ın öncülüğünde planlanan bu toplantıda insan kaynakları alanında çalışan mezunlarımızla bir araya geleceğiz. Etkili konuşmalar ve sohbetler yapılacak ve sonrasındaki kokteylde de insan kaynakları uzmanlarıyla tanışma ve sohbet yapılacak.

- 'Üçüncü Bahar' adını verdiğimiz çalışmayı bir süredir duyuyorsunuz. Çocukluk ve gençlik çağımızı bir arada geçirdiğimiz kardeşlerimiz, arkadaşlarımızla ileri yaşlarımızı da bir arada geçirebilmeyi amaçlıyoruz. Bu konuda çalışmalarımız devam ediyor.
- TAC Master Atletizm Takımı olarak geçen yıl olduğu gibi bu yıl da İstanbul Vodafone Maratonuna; öğretmen, idareci, mezun ve ailelerimizle birlikte yaklaşık 50 kişilik bir

Yeni Gelen Yatılı Öğrencilerle Tanışma

takımla katılacağız. Maratondan bir gün önce SEVconnect sloganı ile kardeş okullarımız ve SEV ile Üsküdar Amerikan Koleji bahçesinde 'makarna partisi'nde bir araya geleceğiz. Maraton sonrasında ise her yıl olduğu gibi Mustafa Özünlü '82'nin organizasyonuyla Galata köprüsü manzarasında koşuyu başarıyla bitirmemizi kutlayacağız. İstanbul'un ardından aralık ayındaki Mersin maratonuna hepinizi bekleriz.

- 21 Ekim 2017 Cumartesi günü TAC Mezunlar Derneği Adana Cumhuriyet Balosu gerçekleşecek. Adana şubemiz başkan Mehmet Özel'in öncülüğünde Cumhuriyet Balosunu yıllardır başarılı bir şekilde düzenliyor. Bu anlamlı gecede hep beraber olmayı diliyoruz.

- Homecoming 2018; Bu yıl 12 Mayısta gerçekleşecek olan Homecoming daha bir anlamlı. Okulumuzun 130. Yılını kutlayacağız. Tüm mezunlarımızı bekliyoruz.

- Yatılı öğrencilerle tanışma: 12 Eylül akşamı dernek binamızın bahçesinde yatılı prep öğrencilerimizle bir araya gelerek sohbet ettik. TAC Müzesini gezdiler, okulumuzun tarihini ve geleneklerini anlattık ve çok etkilendiler. Bu etkinliğin detaylarını sevgili Alp Erdem'02 nin kaleminden okuyabilirsiniz.

- Okulumuza yeni başlayan öğretmenlerimizle dernek yönetimi olarak her yıl dönem başında bir araya gelip tanışıyoruz. Bu yıl da 'hoşgeldiniz' programını 100 yıllık tarihimize şahitlik etmiş olan 'TAC Yayla Evi'nde yaptık. Öğretmenlerimiz kendi aralarında kaynaştılar, derneğimizin yapısını ve faaliyetlerini öğrendiler ve Yayla Evimizi görüp incelediler. Betül Abla'nın müthiş lezzetlerini tattılar ve Namrun kalesini gezdiler.

Sevgili mezunlarımız; dünya geneline yayılmış olan binlerce mezunumuzun desteği ile faaliyetlerini yürüten TAC Mezunlar Derneği'nin, gerek Tarsus'taki merkezimizde gerekse şube ve temsilciliklerimizde yürüttüğü tüm faaliyetler ve toplantılar tüm mezunların katılımına açıktır. Sizlerin katılımı dernek gönüllülerine şevk ve güç verecektir. Her birinizi dernek faaliyetlerine katılmaya ve destek verip yönlendirmeye bekliyoruz.

Sevgi ve saygılarımızla

Ali Cerrahoğlu

Yeni Gelen Öğretmenlere Hoşgeldiniz

ŞAMPİYON EMİR ŞENDOĞAN

TAC '77 Emir Şendoğan ve SEV Ortaokulu İngilizce öğretmeni Gülden Şendoğan'ın oğulları TAC 9.sınıf öğrencimiz Emir Şendoğan Ağustos-Eylül aylarında katıldığı üç turnuvadan da ŞAMPİYON çıkarak Gençler Tenisi'nde adeta tarih yazdı.

12-16 Ağustos'ta Beyrut'ta yapılan ITF Juniors (18 yaş altı Uluslararası Tenis Fedarasyonunun düzenlediği) Turnuvasında rakiplerini set vermeden geçerek Şampiyon oldu.
Ardından 28 Ağustos-2 Eylül tarihlerinde Tahran/ İran'da düzenlenen ITF Juniors Turnuvasında da üstün bir performansla şampiyon oldu.

11-16 Eylül tarihlerinde İstanbul'da Tenis Federasyonu tarafından gerçekleştirilen U16 Türkiye Şampiyonasında da bütün rakiplerini eleyerek 16 Yaş Türkiye Şampiyonu oldu.

Böylelikle Emir, üst üste üç turnuvadan da Şampiyon çıkarak kırılması güç bir rekorun sahibi oldu.

Tahran. Şampiyonluk kupasıyla

Beyrut Turnuvası Final Maçı skor tabelası önünde Şampiyonluk kupasıyla

Almanya'da Milli Takım Kampında

İstanbul Türkiye Şampiyonası Kupa Töreni

Almanya Milli takımla Çiftler maçında

Tahran'da kupa töreni

TAC ’86 Nejat Erdemtok ve eşi Nihan’ın Defne ve Duru adını verdikleri ikizleri dünyaya geldi.

TAC ‘64 Sinan Bayraktaroğlu’nun Atatürkçü Düşünce Derneği tarafından yayınlanan kitabının duyurusunu sizlerle paylaşmak isteriz. Kitabı, Derneğin 0312 232 43 44 - 232 43 52 telefonlarından ısmarlayabilirsiniz. Kitabın tüm satış geliri Atatürkçü Düşünce Derneği’ne aittir.

“Aslı Erdem Öge ‘03 ve eşi Özgür Öge’nin Elya Alara adlı kızları dünyaya geldi.”

TAC ‘83 Serhan Antalyalı, Mersin’de Sağlıklı Beslenme ve Yaşam Merkezi New Life ile hizmet vermeye devam edecek. Mersin’de uzun yıllardır hekim olarak hizmet veren ve çeşitli sivil toplum örgütlerinde görev alan mezunumuzun sahibi olduğu Sağlıklı Beslenme ve Yaşam Merkezi New Life, çok sayıda davetlinin katılımı ile açıldı. Yeni İşinde bereketli ve başarılı günler dileriz.

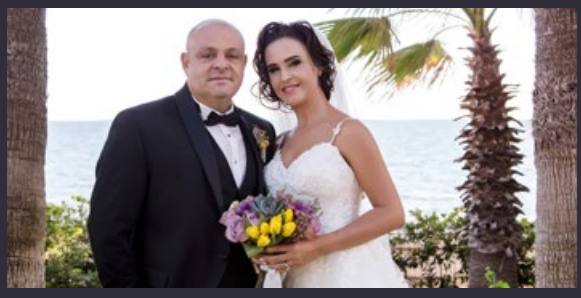

TAC ’90 Cevdet Canatan, Neşe Karşı ile evlendi

94 yıldır her yıl...
94. kez

CUMHURİYET'imiz
kutlu olsun..

EKİM

29

CUMHURİYET BAYRAMI

Kutlu olsun

KAYBETTİKLERİMİZ

Ahmet Mülayim (TAO ‘66- TAC ‘69)

Mehmet Varinli (TAC ’91)

Nazmi Toygar Hıdıroğlu (TAC’21)

Alan Mccain

Bülent Erolur (TAC’91)

Feyyaz Berker (TAC ’41)

Bu sene Mayıs ayında (26 Mayıs) vefat eden, uzun yıllar Dışişleri Bakanlığında Büyükelçi olarak Kuveyt, Brezilya, Mısır ve Çekya 'da ülkemizi temsil etmiş, TAC 1942 mezunu merhum İsmail Berduk Olgaçay'ın zamanında TAC Anı Evi'ne hediye ettiği anı defterinden bazı sayfaları sizlerle paylaşmak isteriz. Berduk abimiz'in okuldan ayrılmadan Müdür (Mr. Woolworth), öğretmenler, arkadaşları ve kardeşlerine yazdırdığı notlardan bazılarını ekte görebilirsiniz. Bu çok özel defteri okula geldiğinizde TAC Anı Evimizde daha detaylı okuma şansına sahip olabilirsiniz. Geçtiğimiz yıllarda Berduk Abi'yi evinde ziyaret etmiş ve Skype ile Homecoming'deki Törene 'En Büyük Abi' olarak katılmasını sağlamıştık.

- TAC 9. Sınıf öğrencimiz Nazmi Toygar Hıdıroğlu (TAC'21)
- Sevgili Hocamız Alan McCain
- TAC '41 Orta mezunu TEKFEN kurucusu Feyyaz Berker
- TAC '83 Tamer İnal'ın babası '58 mezunu Yücel İnal
- TAO '66- TAC '69 mezunu Ahmet Mülayım
- TAC '91 Mehmet Varinli
- TAC'75 Murat Yörüng
- TAC'91 Bülent Erolur
- TAC '76 Baha Kerimoğlu'nun annesi, TAC '08 Gümrah Kerimoğlu'nun babaannesi Sabiha Kerimoğlu
- TAC '71 mezunumuz Semih Fırıncıoğlu'nun annesi, Pamukbank müdürlerinden merhum Selahattin Fırıncıoğlu'nun eşi, Kız Meslek Lisesi öğretmenlerinden Harika Fırıncıoğlu
- TC '68 mezunu TAC Mezunlar Derneği Ankara Şube geçmiş dönem başkanlarından Emin Çulhacı'nın sevgili eşi Gülçin Hanım
- TAC'81 Osman Dalaman ve TAC '82 Hakan Dalaman Kardeşlerimizin Anneleri Özcan Dalaman
- TAC '69 Serdar Balkan'ın annesi Mürüvvet Balkan
- TAC '75 Salim Erdem, TAC '79 M. Sacit Erdem, TAC '81 Ekrem Erdem ve TAC '86 Özlem Erdem'in babaları Ali Erdem
- Tarsus Amerikan kolejinde uzun yıllar Tarih öğretmenliği yapan rahmetli İbrahim Akış'ın eşi, TAC '75 mezunu Engin Akış'ın annesi Sevim Akış
- TAC ' 93 Umut Pekpak'ın annesi Nuran Pekpak
- TAC '78 Tekin Akpolat'ın babası Murtaza Akpolat

NAZMİ TOYGAR HIDIROĞLU

"I keep expecting you to bound into the classroom and light up my day. Nazmi, one of a kind. I will never forget "The Savage." I remember you fondly. Love and warmth to you family. You were a joy to teach and have in my class every single day.

Karen Rothmel – İngilizce Öğretmeni"

"Nazmi,Seni gerçekten çok seviyorum. Seninle aynı sınıfta olmak çok güzeldi. Benimle dalga geçip ben bozulunca tekrar dalga geçmeni özledim. Beraber çektiğimiz bir videoyu sürekli izliyorum. Keşke şu an sınıfta ya da okulda olsan.. Pozitif enerjin, herkesi etkileyen bir şeydi. Seni çok seviyoruz. Bizi izlediğini biliyoruz, sen de seni çok sevdiğimizi ve aklımızdan çıkmayacağını bil.
Duru Nisanoğlu '21"

ALAN (MICK) MCCAIN'IN ARDINDAN..

İbrahim Orhon '72

"Earth to Earth, Ashes to Ashes, Dust to Dust".
Mezarı başında rahibin duası içinde söylenen bu aşina sözlerin hocamız için söylendiğini algılamak hayatın gerçeği.
Öncesinde küçük kilisede yapılan tören kalabalıktı. McCain hakkında güzel konuşmalar yapıldı. Türkiye'ye defalarca yeniden döndüğünü, her seferinde farklı görevlerle geldiğini, farklı zorluklarla mücadele ettiğini anlattılar. Ailesi, Amerikalı dostları ve TAO/TAC farklı dönemlerden birçok mezun katıldılar. Lise mezuniyet yıllarına göre 68, 71, 72, 74 mezunları çoğunluktaydılar. Gerek eşi Evin Hanım, gerek ABD'den son anda yetişen kızı Betsy, McCain'in öğrencilerini ne kadar sevdiğini, hayatındaki en önemli yere sahip olduklarını ayrı ayrı belirttiler. Betsy'ye göre, hem Talas hem Tarsus'ta öğrencisi olanlar ise onun için "golden boys" kategorisindeydiler.
Betsy, son anlarını da şöyle nakletti: "Hastalığının ileri safhada olduğunu bilerek yanında olmak istedik. Uçağımız geciktiği için biraz vakit kaybettik, ama geldiğimizde bizi en iyi haliyle karşılamaya gayret etti. Üç-dört saat birlikte olduk, bol bol konuştu ve her zamanki gibi direktifler yağdırdı. Sonra, gelişimi kutlamak için birlikte içmek için favori içkisi olan Jameson istedi. İki yudumdan sonra yorulduğunu söyledi. Yatağa uzanmasına yardım ederken elimizden kaydı, gitti."

Semih Maviş TAC '64

Yıllar önce İstanbul'da o zamanki Mezunlar lokalinde Mr. McCain'le yemekteyiz.
Birimiz sordu; 'Sir, siz bizleri eğitirken en çok neye dikkat edersiniz?'
Etrafa baktı, tesadüfen yanyana oturmakta olan Giray, Co, Yakup ve Hayri'yi göstererek,
"Bakın, bu 4 kişi yıllardır yakın dostlar; birisi içki içmez-Müslüman, diğeri Yahudi, birisi Hristiyan, öbürü de ateist sayılır.
Bizim yaptığımız bundan ibaret.' dedi"

Tuncay Sergen '70

Mc Cain diyince, aklıma Talas'taki o çok genç hali aklıma gelir (aslında hep genç görünümlü oldu.)
Biz geldiğimizde 23 yaşındaydı galiba. 40-41 doğumlu gibi olması lazım.
Zarif, bir arkadaş gibiydi. İyi edebiyatçıydı. Okuma zevkimizi geliştirmişti.
İncecik vücudu ceylana benzerdi. Ders anlatırken, alnına düşen uzun kakülünü uzun parmaklarıyla toplardı.
Arada bir baş parmağıyla işaret parmağını burnunun yanına tutar, kaşlarına kadar yukarı doğru sıvazlardı.
Sağ kolu sarkık, sol kolunu dirseğinden 90 derece büker, ellerini de 90 derece aşağı sarkıtarak anlatırdı dersi.
O haliyle, Albert Camus'un , Plauge romanını ne güzel işlemiş, detayını anlayıp tadına varmıştık.

Bir de Marilyn Monroe anısı aklımda kalmış.
Öğrenciyken, izci kampına Monroe gelmiş. Bunları öpmüş. "Bir hafta yüzümü yıkamamıştım" demişti.

Ruhu şad olsun.

O da bizde bir iz bırakıp gitti.
Marilyn'in öpücüğü gibi.

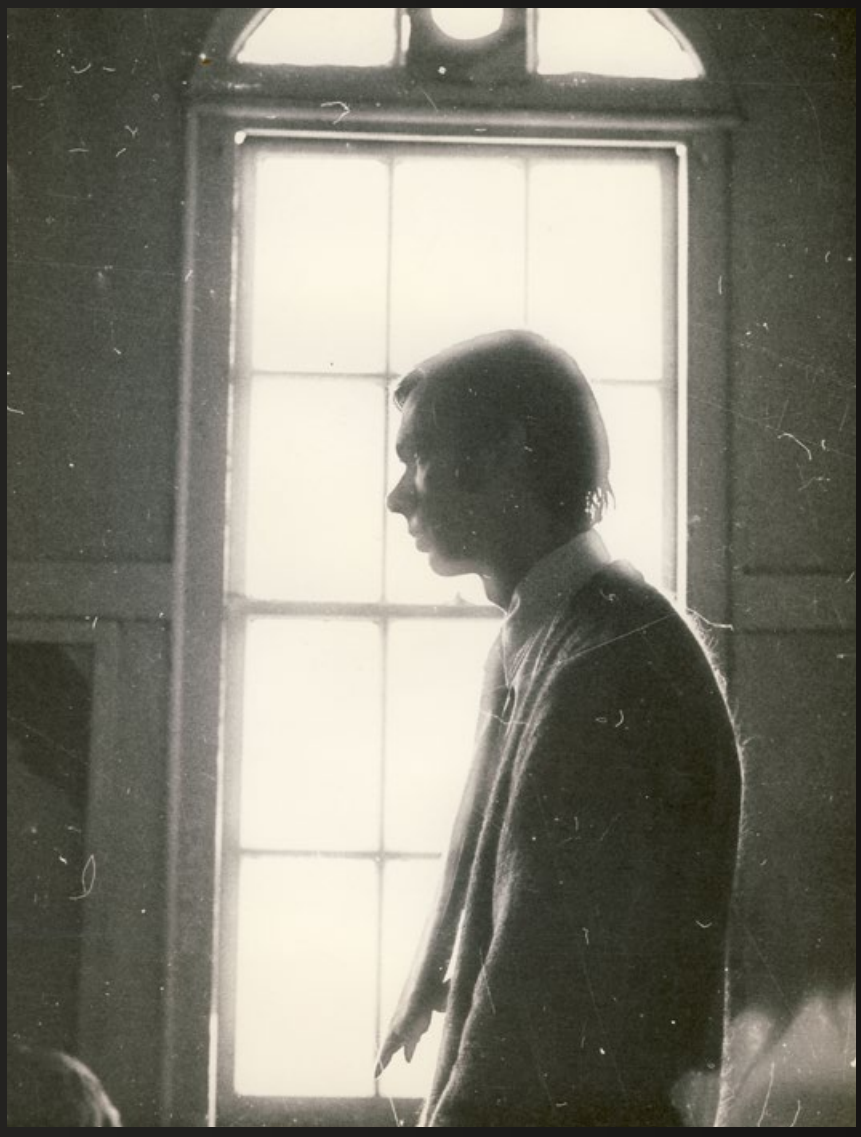

AHMET MÜLAYİM'İN ARDINDAN

Engin Akış TAC'75

Ahmet Mülayim abinin vefatını duyduğumda, içim buruldu birden... Üzüldüm... Öncelikle Talas-Tarsus'lu arkadaşlarına, dönem arkadaşlarına, sevdiklerine baş sağlığı diliyorum.

Dün akşam, 1969 yıllığını çıkarıp resimlere baktım... 1968-1969 eğitim yılı benim hazırlık sınıfında olduğum yıldı.. Her hafta BİZ gazetesini okurdum. Bir gün gazetede bir fotoğraf gördüm. Sanırım Ahmet abinin kendi çektiği bir fotoğraf. Babam Sn İbrahim Akış'ın, okul içinde, motosikletini sürerken çekilmiş bir fotoğrafı.. Bir de konuşma balonu... "Oğlum Engin... Bip bip ..Evimize gidelim ... Bip bip" gibi birşeyler ... Tam hatırlamıyorum yazılanları ama.öyle birşeydi.. Babam her akşam okulda işleri bittiğinde, beni bulmak için motosikletinin kornasını çalarak beni arardı.. İşte o durumu anlatan bir fotoğraf ve konuşma balonu... Birden bunları hatırladım... İçim daha da buruldu... Bu "Oğlum Engin ... bip bip ... Evimize gidelim .. bip bip" hafif melodik olarak devamlı arkadaşlarım, abilerim tarafından hep söylendi bana... Hala, ara-sıra olsa da, söylenir..
hep beraber gülümseriz... Tekrar, dönem arkadaşlarına, camiaya baş sağlığı diliyorum...
Saygılarımla,

Turgay Atınç'70

Herkesle dost, güler yüzlü, optimist bir arkadaştı Ahmet Mülayim. Soyadı gibiydi insan ilişkilerinde.
Doğuştan gazeteciydi adeta. Bir de, çok amaçlı, iyi niyetli kullanım amaçlı , her kapıyı ve kasayı açabilme özelliği vardı.
Yanlış hatırlamıyorsam, 70 mezuniyet sınavları sırasında, okula tarafımızdan davet edilmiş, bizler bu özelliğinden faydalanmıştık.
Erken veda etti dünyaya. Mekanı Cennet olsun, Nurlar içinde yatsın.
Saygılarımla...

FEYYAZ BERKER'İN ARDINDAN

İbrahim Orhon

Feyyaz Bey zerafeti;
HEV Hisar Eğitim Vakfı Robert Kolej de Yemekhanenin ve Binaların restorasyon inşaatlarını yapıyoruz herhalde 1996 -1997 idi, dediler ki Feyyaz Bey çok sıkı denetler, bende Şantiye şefi ezilmesin diye 10-15 gün hep inşaata uğradım ama gelen giden yok. Bir ay geçti , sordum HEV CEO'su Vedat Bey'e (o da müstesna bir insandı Allah Rahmet eylesin) dedi ki geldi bütün inşaatı inceledi; şaşırdım, neden gündüz gelmediklerini sordum tabi, Feyyaz Bey "gece gidelim olurda büyük problemler görürüz söylemesek olmaz orada da Serdar'ı mahcup etmiş oluruz gece gidersek rahatça inceleriz ve bir problem varsa sen usulünce söylersin demiş; neyse problem yokmuş ve o da bende kurtulduk. Vedat Bey bunu nakletmişti .....

Bir de bu arada Feyyaz Bey'in çok arzu ettiği 2200 m2 gibi sahra çadırı görünümünde tek kat ve kenarlarda çepeçevre asma katlı orta açık betonarme ŞIK bir Yeni yemekhane Binası yapılmasını planladık. Malum orası ön görünüm. Bir proje yaptık Boğaziçinden kerhen olur aldık İBB BŞK. (malum) 1996 da huzura çıktık, oluru bir şekilde aldık. Kaba inşaatı çadırla örtüp sessizce 50-60 günde bitireceğiz, sonrası kolay. Telefon diplomasisi ile ABD mütevelliden de onay çıktı sunum istediler; Feyyaz Bey 72 saattte gitti onayı ve galiba yaklaşık 3-4 mil. Doları aldı geldi. Tamamı yardım parası. Yolda hep düşünmüş eve gelmiş 24 saat daha düşünmüş sonunda kararını bana söyle açıkladı. "Yemekhane yapacağımız eski yemekhane önü alana bakan evlerde oturan ve her dakika şikayet eden kimseler yine şikayet bombardımanı ederlerse ve yaptığımız bina yıktırılırsa ben parayı ABD ye öderim kolay da prestijim 3 paralık olmaz mi diye endişem büyük " dedi ve son anda bu işten vaz geçtik, para da ABD ye geri gitti, hala üzülürüm o iş yapılsa yararlı olacaktı.

Allah Rahmet eylesin.

YÜCEL İNAL'IN ARDINDAN

O. Tekin Aybaş TAC'59

Hazırlıkta benim ikinci senemdi. Yücel İnal'la başladık ve lise 1'in sonuna kadar beş yıl birlikte olduk. Ben lise bir de sınıfta kaldım. Yücel devam etti ve 1958 mezunlarından biri oldu. Ben 1959 mezunu olarak rahmetli Osman İnal'la yani Yücel'in amcasının oğluyla mezun oldum. Öğrencilik yıllarımızda, sık sık onların bahçelerine gider dolaşırdık. Bir defasında babasıyla karşılaşmıştık. Sakallı ve insanda saygı uyandıran bir görünümü vardı. Yücel beni sınıf arkadaşım diye tanıştırdığında kimlerden olduğumu sormuş ben de anlatmıştım. Hemen bitişikteki bahçeyi gösterdi ve burası Sıtkı efendinin dedi.
Yücel'e "emmilik" derdik. Kendisini en son 1960 homecoming sırasında, okulun bahçesinde gördüm. Yücel İnal, Can Özşahinoğlu ve Necmi Özcürümez girişe yakın bir yerde sohbet ediyorlardı. Hemen kaynaştık, eşim, kızım, torunlarım ve damadımla tanıştırdım. Can Özşahinoğlu'yla ilişkilerimiz üniversite ortamında
Devam etmişti. Necmi ve rahmetli Yücel'i TAC yıllarından sonra ilk kez görüyordum. Boynuna sarılırken, "emmilik hiç değişmemişsin" dediğimde, "hala unutmamışsın" dedi.
Dün gece vefat haberini okuduğumda anılar gitti geldi. Rahmetli Güner Baykal'la bilek güreşleri gözümün önünden bir şerit gibi geçti. Kimler düşümde canlanmadı. Kimler gelip karşımda durmadı ki.
Sevgili Yücel, Tanrıdan sana rahmet diliyorum. Mekanın cennet olsun. Oğlun Tamer'in şahsında tüm ailene başsağlığı diliyorum. Dönem arkadaşlarına da buradan başsağlığı diliyorum. Işıklar içinde uyu sevgili Yücel.

TAC'58 Necmi Özcürümez TAC'59

TAC'58 mezunumuz 7 yıllık sınıf arkadaşımız 08.08.2017 salı günü Çukurova üniversitesi Balcalı hastanesi yoğun bakımda oğlu Prof. Dr. inal ' ın babasının başından bir anlık ayrılmasından sonra Allah'ın rahmetine kavuşmuştur. Bu haberi arkadaşım Can Özşahinoğlu'nu telefonla tesadüfen aradığım sırada öğrendim. Salı günü vefat, çarşamba günü Mersin'de defin !
İşte fani dünyamızın cilvesi mi? Ne derseniz deyin. TAC'58 mezunumuz Yücel İnal'ı nasıl tanıdım. Yücel İnal sınıf arkadaşımı ihsaride tanımıştım. 1958 yılı haziran ayı mezuniyetine kadar aynı sınıfta beraberdik. Acı günlerimiz hiç olmamıştır. Tatlı geçen günlerimiz saymakla bitmez. Şakalaştığımız çok olmuştur.
Bir sabah Stickler binasının zemin katında elinde bir boks eldiveni karşıma çıkmaz mı? Gel boks yapalım demesiyle tam burnuma yumruğu yapıştırmaz mı? Kendime geldiğimde yerde iki seksen yattığımı hatırlıyorum. Hayatımda beni yıldızlarla tanıştıran ilk ve son arkadaşımdı.
Mezuniyetimizden sonra yolumuz " evli evine, yolcu yoluna " misali ayrılmıştı. Merhum Yücel arkadaşımı Mersin'de eşi Candan Hanım efendi ile eczanede 1990 yılında bulmuştum. Almanya'dan her gelişimde Mersin'deki eczanesinde ziyaret eder kolej hatıralarımızı canlandırır, yaşar ve paylaşırdık. Hatta 1996 yazında Yücel'i eczane de ziyaret edişimde bana ne arzu ettiğimi sorunca " kara kuş " denilen içi cevizli tatlıyı ikram etmişti.
Ben tatlımı afiyetle yerken o da zincirleme sigara içiyordu. Ben sigarayı bir vesileyle 1974 yılında bıraktığımdan sonra sigaraya karşı tepkiliydim. O sırada aklıma devasal bir fikir gelmiş ve onu sigaradan nasıl soğutabilirim diye düşünmüştüm. Laf lafı açınca kafamda tasarladığım fikrimi şaka şeklinde söyledim. Yücel, dedim, sana bir teklifim var. Sen bana şu andan itibaren sigarayı bırakıyorum de, ben de bunun karşılığında bin Markı anamın sütü gibi hediye edeyim. Şaka mahiyetinde de olsa hoşuna gitmişti. Çıkar parayı. Koy masanın üzerine. Ben de söz, şu andan itibaren terk ediyorum sigarayı demez mi? Yücel'in bu jestine yürekten icabet edip cebimden bir binlik banknotu masanın üzerine

yapıştırmıştım. Biraz önce yaktığı sigarayı söndürmesiyle cebine “Binliği” indirmesi bir anlık oldu. Uzun bir sohbetten sonra ayrılırken Yücel’e yakınlarda bir noterin olup olmadığını sormuştum. Noteri ne yapacaksın deyince, seninle sözlü bir anlaşma yaptık. Noter huzurunda sen sigarayı bırakacağın sözü karşılığında benden bin Mark aldığını, bundan böyle ağzına sigarayı almayacağını, sigaraya devam etmen karşılığında bana iki bin Mark vereceğini beyan edeceksin. Yücel işin vahametini anlamış olsa gerek alelacele cebinden “Bin Markı” çıkarıp bana geri vermişti.

Babasının Arap kökenli olmasından dolayı ona Arap oğlu diyen arkadaşlarımız vardı. Merhum Yücel’in babası dinine pek düşkün olması hasabiyle Yücel inanç hususunda pek hassastı. Din üzerinde tartışmayı hiç sevmezdi. Arap kökenli olmasına rağmen Arapça az bilirdi. Ben arastada çat put öğrendiğim Arapçayla onunla telefonda şakalaşırdım. Mesela, Telefon konuşmamızı ben şu Arapça sözcüğüyle açardım. “ ya carıtnav, deyince o da bana” ne aam” derdi. (Cümlenin dahası biraz müstehcen olduğundan burada zikretmek yakışık almaz - hoş olmaz). Söyleşimizi şakayla açar, Arapça “maasselami”yle neşeli bir havayla bitirip telefonumuzu kapatırdık.

Sınıf arkadaşım beni 7 yıllık kolej hayatımda, yıldızları saydırmak dışında, hiç incitmemiştir. Mekanı cennet ola. Merhuma Allah’tan rahmet , ailesine sabır ve bütün TAC mezunlarına baş sağlığı dilerim.

BERDUK OLGAÇAY’IN ANI DEFTERİNDEN

Bu sene Mayıs ayında (26 Mayıs) vefat eden, uzun yıllar Dışişleri Bakanlığında Büyükelçi olarak Kuveyt, Brezilya, Mısır ve Çekya ‘da ülkemizi temsil etmiş, TAC 1942 mezunu merhum İsmail Berduk Olgaçay’ın zamanında TAC Anı Evi’ne hediye ettiği anı defterinden bazı sayfaları sizlerle paylaşmak isteriz. Berduk abimiz’in okuldan ayrılmadan Müdür (Mr. Woolworth), öğretmenler, arkadaşları ve kardeşlerine yazdırdığı notlardan bazılarını ekte görebilirsiniz. Bu çok özel defteri okula geldiğinizde TAC Anı Evimizde daha detaylı okuma şansına sahip olabilirsiniz. Geçtiğimiz yıllarda Berduk Abi’yi evinde ziyaret etmiş ve Skype ile Homecoming’deki Törene ‘En Büyük Abi’ olarak katılmasını sağlamıştık.

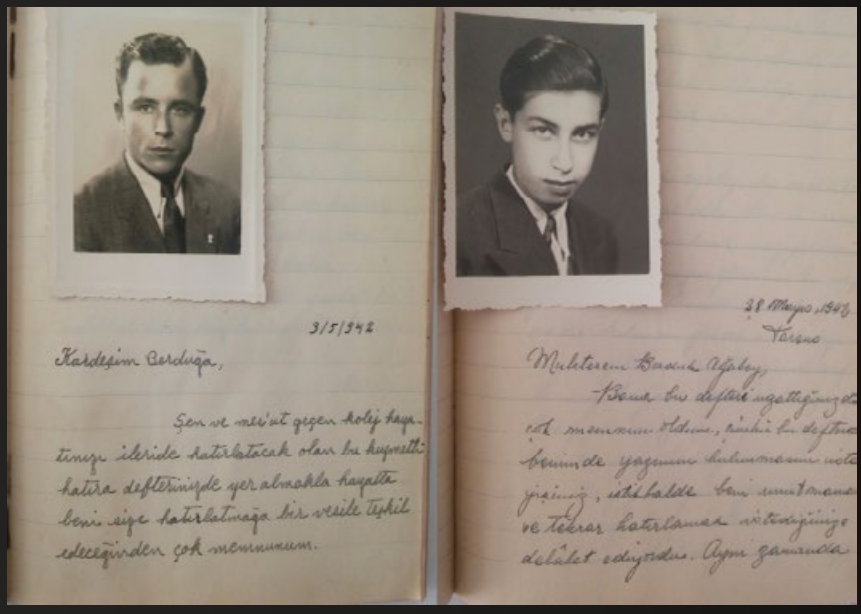

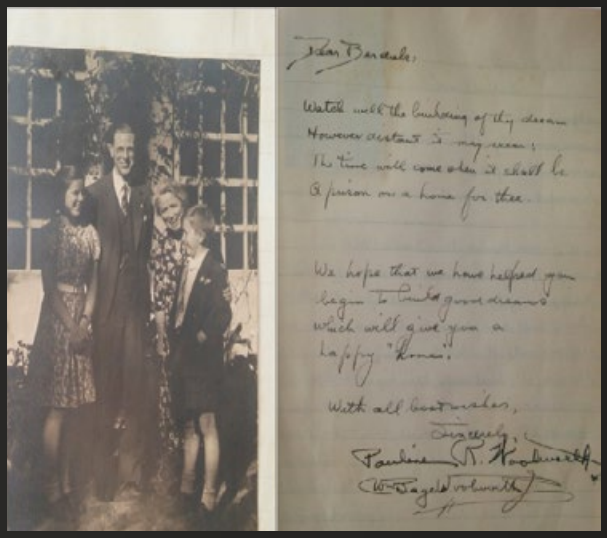

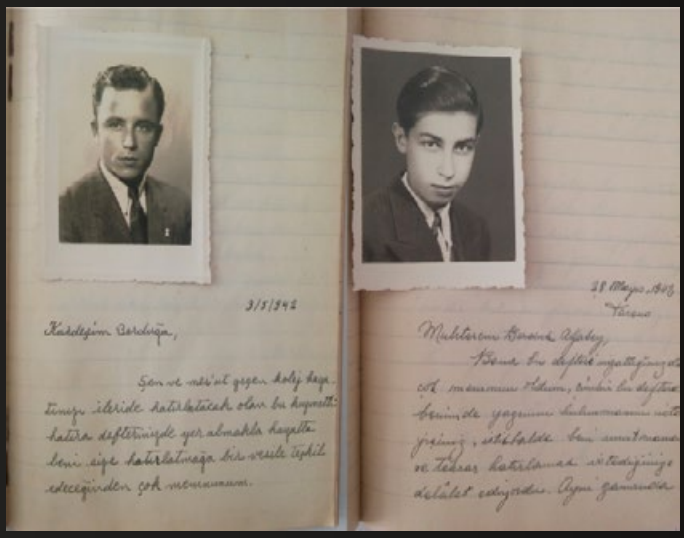

Şeref Ekter '68 / Semih Bilgin '68 / Nihat Taner '68

Değerli İki Miras

Tarsus'a Yeniden Kazandırılan Kültür Varlıkları

TAC Kampüsü'nde her yıl iki 'Homecoming' yaşanır. Bunlardan birincisi okulun mezunları için Mayıs ortalarındaki coşkulu ve nostaljik etkinlik; diğeri ise, Kolej'de öğrenim hakkını kazanan öğrencilerin Eylül başında aileleriyle birlikte okula gelişi ve artık 'ev' sayacakları kampüse yerleşmeleriyle, Stickler Hall merdivenlerine sevinç ve umutla çıktıkları günlerdir. Bu yılın 'Homecoming' heyecanına iki güzel haber daha eklendi.

Yılın bütün Tarsuslular için ilk güzel haberi: Yakın zamana kadar öğretmen lojmanı ve misafirhane olarak kullanılan ve yüzyılı aşkın bir sürenin verdiği yorgunluk ve yıpranma nedeniyle, bir süredir işlevsiz kalan Sadık Paşa Konağı'nın restorasyonuna başlanacak olmasının müjdesi idi. Talas Kampüsü'ne bitişik, Müftüzade Sadık Paşa ailesine ait olan taş konak 1890'lı yılların sonunda yapılmış, üslup olarak neo-klasik karakterde, 1. derece tescilli tarihi bir yapıdır. SEV tarafından 2000-2001 yıllarında Ramazanoğulları Vakfı ve varislerinden %36.5 kısmı bağış olmak üzere devralındı. Hazırlanan restorasyon projesi Anıtlar Kurulu tarafından onaylandı ve bütçesi ayrıldı. Sadık Paşa Konağı'nın Türkiye'de elektrikle aydınlatılan ilk konutlardan biri olduğunu da anımsatalım. Tarsus Berdan çayı üzerinde 1902 yılında kurulmuş olan Türkiye'nin ilk elektrik santralinin öyküsünü Prof. Dr. Hamit Serbest'in (TAC'71) ayrıntılı yazısında okuyabilirsiniz.

http://www.emo.org.tr/ekler/4a86b0d-7bf4c46d_ek.pdf?dergi=4

Aynı günlerde, Sadık Paşa Konağı'nda korunmakta olan Merzifon Anadolu Amerikan Koleji'nin Doğa Tarihi Müzesi koleksiyonu üzerinde bilimsel çalışmaların başlaması da heyecan verici bir başka gelişme oldu. Türkiye'deki Board okullarından biri olan Merzifon'daki Anadolu Amerikan Koleji 1886 yılında kurulmuş ve 1939'a kadar Anadolu'da erkek ve kız öğrencilere eğitim olanağı sağlamıştır. Anadolu Koleji'nin görkemli Doğa Tarihi Müzesi'nde bulunan 7 binden fazla örnek okulun kapanışından sonra TAC'ne taşınmıştır. Okulda, değişik dönemlerde eğitim amacıyla koleksiyondan yararlanılmış, fakat aradan geçen 80 yıl içinde koleksiyon dağılmış, karışmış; bir bölümü kaybolmuş, bir bölümü ise Robert Kolej'e gönderilmiştir. Bu doğal ve kültürel mirasın yeniden sergilenebilmesi için, doğa tarihi müzeleri konusunda dene-

Sadık Paşa Konağı

yimli bir uzman olan Jeoloji Mühendisi sayın Gönenç Göçmengil davetimizi kabul ederek bizimle Tarsus'a geldi ve koleksiyondaki kaya, mineral ve fosil örnekleri üzerinde çalışmalarına başladı. Ayrıca, müzenin orijinal ahşap vitrin ve çekmecelerinin restorasyonu konuyla ilgilenen 1968 mezunlarınca yaptırılarak yeni sergilemede kullanılacak duruma getirildi. Doğa Tarihi koleksiyonumuzu, Merzifon Anadolu Amerikan Koleji müzesinde son çalışmaların yapıldığı 1918 yılından 100 yıl sonra, 2018 yılında sergilenmeyi amaçlıyoruz. Anadolu Koleji Doğa Müzesine ait seçkin bitki örnekleri Ankara'daki "Herbarium Turcicum" (A.Ü. Fen Fakültesi Herbaryumu) içinde J.J. Manissadjian adı altında görülebilir.

(http://biology.science.ankara.edu.tr/?page_id=151)

Bilim doğayı tanımakla başlar

İstanbul Teknik Üniversitesi Jeoloji Mühendisliği Bölümü Araştırma Görevlisi Gönenç Göçmengil, TAC'deki Merzifon Doğa Tarihi Koleksiyonu hakkında BizLetter'ın sorularını yanıtladı.

Bize kendinizi ve çalışmalarınızı tanıtır mısınız?

İzmir 1985 doğumluyum. Lisans eğitimimi Dokuz Eylül Üniversitesi Jeoloji Mühendisliği Bölümü'nde 2009 yılında tamamladım. Halihazırda İstanbul Teknik Üniversitesi Jeoloji Mühendisliği Bölümünde Araştırma Görevlisi olarak çalışmaktayım. Aynı bölümde doktora tezi çalışmalarıma devam ediyorum. Tez konum, Anadolu boyunca gözlenen okyanusal kabuk alanlarının yok olması sonrasında yaygın olarak gelişen volkanik kayaların (yaklaşık 40-45 milyon yıl öncesi) jeolojik oluşum ve gelişim mekanizmalarının ortaya konmasını amaçlamaktadır.

Bunların dışında ise, kişisel ilgim da-

Doğa Tarihi Müzeciliği ile ilgilenmekteyim ve ziyaret ettiğim her şehirde – şayet varsa – Doğa Tarihi Müzelerini ziyaret etmeye başladım. Kadıköy Sen Jozef Lisesi'nin Doğa Bilimleri Merkezi'ndeki çalışmalarımı sürdürüyorum.

İstanbul'da daha önce Darüşşafaka okullarında oluşturulmuş bir doğa tarihi koleksiyonu olduğunu biliyoruz. Tarsus'la yolunuz nasıl kesişti?

Tarsus'la yolum biraz uzunca ve dolaylı bir yönden kesişti diyebilirim. SALT Galata salonlarında, bu kurumdaki Board (ABCFM) arşivlerinden yararlanılarak gerçekleştirilen ve Merzifon'daki Amerikan Anadolu Koleji ile Kolejin müzesinin küratörü Prof. Ma-

sergisi sayesinde Anadolu Koleji'nin doğa koleksiyonuyla tanıştım. Edinebildiğim verilerle İstanbul Üniversitesi'nin Bilim Tarihi Bölümü tarafından yayımlanan *Osmanlı Bilimi Araştırmaları* dergisine müzenin tarihini anlatan derleme bir makale gönderdim. Bu makaleden haberdar olan Dr. Şeref Etker söz konusu sergi ile Prof. Manisacıyan'dan kalan koleksiyon hakkında benden çok daha geniş bir bilgiye sahipti ve bana Merzifon koleksiyonunun bir kısmının yeniden tanımlanmak üzere Tarsus'ta beklediğini bildirdi. Okulun mezunlarından Müh. Semih Bilgin ile Dr.Müh. Nihat Taner koleksiyonun tasnifi için ciddi bir çaba sarf etmekte idi. Bu kapsamda koleksiyondaki jeolojik

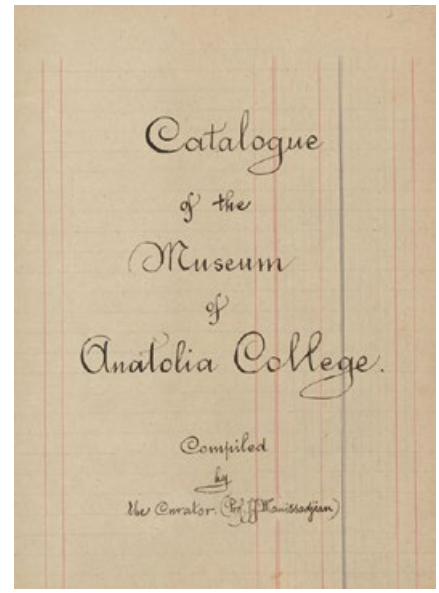

“Yaptığımız çalışmalarla eski koleksiyonda yer alan nadir fosiller, mineraller ve kaya örneklerini ana hatlarıyla tasnif etmiş durumdayız. Bunun yanısıra, aynı koleksiyona ait değişik türde kelebek, böcek ve zoolojik bir takım örnekler de uzmanlarınca araştırılmayı bekliyor.”

lenmesi için birlikte bir takvim oluşturarak Tarsus’a gitme planı yaptık ve Sadık Paşa Konağı’nda toplanan Merzifon koleksiyonundan kalan örnekleri ayırtlama çalışmalarına başladık.

Merzifon Amerikan Anadolu Koleji koleksiyonunun genel bir değerlendirmesini yapabilir misiniz?

Merzifon Amerikan Anadolu Koleji’ndeki orijinal koleksiyon, müze kataloğuna göre 1880’lerden 1918’e kadar toplanan 7 binden fazla parçadan oluşuyordu. Okulda yer alan Dr. Charles Tracy’nin hayvan doldurma (taksidermi) teknikleri konusundaki tecrübesi ve müzenin küratörü Prof. Manisacıyan’ın aktif çalışmaları sayesinde 1911’de bir kütüphane ve müze binası Alumni Hall inşa edilerek ciddi bir doğa bilimleri merkezi, o zamanki Merzifon’da kurulmuştu. Şu anda Tarsus’ta bulunan koleksiyon Merzifon’daki müzenin küçük ölçekli bir benzeridir. Yaptığımız çalışmalarla ler, mineraller ve kaya örneklerini ana hatlarıyla tasnif etmiş durumdayız. Bunun yanısıra, koleksiyona ait değişik türde kelebek, böcek ve zoolojik örnekler de uzmanlarınca araştırılmayı bekliyor.

Sizce bu koleksiyonun örnekleri ve Anadolu’da yerleşik bir kurumda oluşturulmuş olması önemli midir?

Bu koleksiyonun, Anadolu’da yerleşik bir kurumda, içinde bulunduğu zaman aralığında oluşturulması bakımından ve içeriğiyle oldukça ciddi bir önem arz ediyor. Bu koleksiyonla karşılaştırılabilecek bir jeoloji koleksiyonu Macarlı Abdullah Bey (Karl Eduard Hammerschmidt) tarafından Tıbbiyenin Galatasaray’daki binasında kurulmuş, fakat günümüze kadar ulaşamamıştır. Bunun dışında İstanbul’da Sen Jozef ve Getronagan Liselerinde benzer eski koleksiyonlar yer almaktadır. Anadolu Koleji’nde yaklaşık 25 yıl içinde oluşturulan doğa tarihi koleksibilim aydınlanması ile paralel bir şekilde ilerlemesi bakımından önem arz etmekte. Bu bakımdan Merzifon Anadolu Koleji Müzesi’nin kurulma çabası da Anadolu’da gerçekleştirilen önemli bilimsel bir çaba olarak değerlendirilebilir. Şimdi Tarsus’da bulunan bu koleksiyonun oluşturulmasında okulun o sırada yer alan öğrencilerinin de aktif olarak yer alması, koleksiyon için ayrı bir müze-kütüphane binası hazırlanması ve söz konusu koleksiyonun tasnifi ve korunması için bir müze küratörünün seçilmesi özellikle önemlidir.

Müzenin küratörü Prof. Manisacıyan’ın hazırladığı kataloğun belge değerinden söz edebilir miyiz?

Merzifon’daki koleksiyonun içeriğini tanımlayan katalog tarihi bir belge olması açısından oldukça önemli. Müze küratörü Prof. Ohannes Manisacıyan’ın (Johann/John J. Manissadjian, Niksar 1862 - Detroit 1942) oluşturduğu katalog 1918 yılında tamamlanmış. Söz konusu katalogda müzenin oluşum süreci özetlendikten sonra, örneklerin bilimsel Latince isimleri, özellikleri ayrıntılı bir biçimde belirtilmiştir. Ayrıca, öğrencilerin topladığı örneklerin bir kısmının lokasyonu ve müzeye örnekler kazandıran kişilerin de isimleri; hatta, bazı örneklerin koleksiyon değerleri katalogda yer almaktadır. Bu bakımdan, kataloğun

olarak çok önemli olduğunu düşünüyorum.

Koleksiyonun yeni örneklerle genişletilmesi anlamlı olur mu? Bunun için neler yapılabilir?

Koleksiyonu eğitim aracı ile kullanmak oldukça faydalı olacaktır. Fakat koleksiyonda yıllar içinde ortaya çıkan eksilmeler sonucunda yararlanımı sınırlayacak bazı durumlar söz konusu. Bununla beraber, bu eksikliklerin giderilerek, Tarsus koleksiyonunu olabildiğince geniş bir Doğa Bilimleri Müzesi haline getirmek çok önemli ve yararlı bir çaba olacaktır. Tarsus Amerikan Koleji öğretmen ve öğrencileri de koleksiyonu genişletmek için, gruplar halinde arazi gezileri düzenleyerek koleksiyona yeni eklemelerde bulunabilirler. Çukurova ve Toros dağları onlara büyük bir zenginlik sunmaktadır.

Ekoloji, doğa bilimleri ve doğa tarihi gibi kavramlarının öğrencilere benimsetilmesi konusunda önerileriniz nelerdir?

Günümüzde internet yardımıyla sınırsız bilgiye ulaşmak mümkün, fakat bunun büyük bir kısmı "çöp" bilgi olarak internette depolanıyor ve yararlı bilgilerle çöp bilgiler birbirinden ayrılmadan yan yana istifleniyor. Bu kapsamda, özellikle coğrafya ve fen bilimleri öğretmenlerinin, doğa bilimleri konularını müfredatı zenginlikleştirecek biçimde ele almalarının yararlı olacağını düşünüyorum. Hocalar, öğrencilerini müze ve arazi gezilerine götürerek hayvan, bitki ve jeolojik alanları (eski volkanlar, fay zonları, morfolojik şekiller) yerinde tanıtarak öğrencilerinin bu konularda algılarının gelişmesine yardımcı olabilirler. Bunun yanısıra, konunun uzmanlarıyla birlikte seminerler ve atölyeler düzenleyerek öğrencilerin doğa bilimleri ile tanışmasını ve diğer temel bilimlerde (fizik, kimya, biyoloji) daha üst düzeyde bilgi edinmeleri sağlayabilirler. Kuşkusuz en önemlisi öğrencilerin inisiyatif alması, doğal çevreye duyarlığı ve doğa bilimlerine olan özel ilgileridir.

"Doğa bilimi koleksiyonuna sahip okullarda, öğrencilerin bilimsel düşünce, doğanın gelişimi- korunması ve dünyanın geçmişini oluşturan derin zamansal algıyı öğrenmesi bakımından çok önemli olduğunu düşünüyorum."

Koleksiyondan öğretim ve araştırma amacıyla yararlanılması için bilişim teknolojisi nasıl kullanılabilir ?

TAC'deki koleksiyon, örneklerin özellikleri belirtilerek internet ortamına aktarılabilir. Böylece dünyanın her yerinden araştırıcılar koleksiyonda yer alan örneklerin kendileriyle ilgili olan kısımları hakkında bilgi edinebilirler. Bunun yanı sıra, sanal olarak oluşturulacak bilgilere QR (Karekodlar) eklenerek koleksiyonu ziyaret eden kişiler akıllı telefonları üzerinden örneklerin bilgisine ulaşabilir. Koleksiyon zamanla bir müzeye dönüşürse burada daha interaktif ve dokunmatik doğa bilimleri yerleştirmeleri yapılabilir ve eğitim amacıyla kullanabilir.

Özellikle okullarda oluşturulmuş olan doğa bilimleri merkezleri arasında bir iletişim ve paylaşım ağı kurulabilir mi?

Türkiye'deki en kapsamlı koleksiyon Ankara'da Maden Tetkik Arama (MTA) Genel Müdürlüğü bünyesinde kurulan Tabiat Tarihi Müzesidir. Bunun dışında çeşitli jeoloji müzeleri ve herbaryum koleksiyonları bağımsız olarak üniversitelerin bünyelerinde varlıklarını sürdürüyor. Ayrıca sayıları çok fazla olmayan jeoparklar ve doğal yaşam parkı benzeri müzelerimiz var. Herbaryumlar ve doğa tarihi müzelerinde çeşitli çalışma grupları ve iletişim ağları bulunmaktadır. Fakat, doğa tarihi müzeleri olan okullar arasında aktif bir bağ sağlayan bir oluşum, henüz kurulamamıştır. Tarsus'taki çalışmaların böyle bir sonuç vermesi de beklenebilir.

Doğa bilimleri koleksiyonuna sahip okul öğrenci ve öğretmenlerinin, arazi çalışmaları gibi, ortaklaşa etkinlikleri nasıl programlanabilir?

Doğa bilimi koleksiyonuna sahip okullarda, öğrencilerin bilimsel düşünce, doğanın gelişimi-korunması ve dünyanın evrimiyle ilgili zamansal boyutu algılaması; ortaokul ve lise düzeyindeki öğrencilerin ileri teknolojiyi tanıması, aktif olarak hayvan, bitki ve mineral örneklerini incelemesi, doğada bulunan kaya ve minerallerinin günlük hayatımızda olduğu kadar endüstride nerelerde kullanıldığını anlaması, öğrencilerin ileride alacakları üniversite eğitimi ile çalışma hayatını bağdaştırmaları açısından ciddi pozitif etkiler yaratacaktır.

Benim şahsi gözlemim, üniversite öğrenimine başlayan bir çok öğrenci, ne kadar akıllı ve çalışkan olsa da, temel eğitiminde karşılaşmadığı kavramları üniversite sıralarında öğrenmeye çalıştığı için, teknik konuların kavramada güçlük yaşamaktadır. Lise ve öncesi eğitim kurumlarındaki öğretmenlerimiz (özellikle fen bilimleri ve coğrafya öğretmenleri) öğrencileri ile çeşitli workshoplar, arazi gezileri ve doğa bilimleri ile ilgili faaliyetler düzenlerse, bu handikap bir ölçüde giderilebilir.

Bu bağlamda özellikle lise öğretmenlerimizin temel bilimler ve doğa bilimleri konularında öğrencilerini daha üst düzeyde bilgilenmeye motive etmeleri yerinde olacaktır. Tarsus Amerikan Koleji, sahip olduğu koleksiyon ve bulunduğu doğal çevre bakımından ciddi bir potansiyele sahiptir.

Doğa bilimleri eğitiminin erken yaşlarda başlanmasının yaşamsal denilebilecek kadar önemli olduğunu vurgulamalıyız. Yabancı dil öğrenir gibi, erken başlamalı ve derslerin dışında kullanmanın yollarını bulmalıyız. Size tekrar teşekkür ederiz Sayın Göçmengil.

DÜNÜN ÖĞRENCİLERİ BUGÜNÜN ÖĞRETMENLERİ

“TAC’nin Özkaynağı”

DİSAR İZGİALP TAC ’10

Tarsus Amerikan benim hep hayatımdaydı.

Bizim ailede TAC mezunu olmak bir gelenek. Babam Aydın İzgialp’77, dayım Cüneyt Cezairli’77 kuzenim İpek İzgialp’01 kardeşim Efe İzgialp’16 herkes TAC mezunu. Ben TAC’den 2010 yılında mezun oldum. O zamanlar hedefim yurtdışında aşçılık okumaktı. Üniversite sınavlarına da kendimi denemek için girdim. 1 yıl boyunca Kanada ve Türkiye’de aşçılık eğitimi aldım. Marmara Üniversitesi Fransızca Öğretmenliği bölümünü kazandım ama başta öğretmen olmak gibi bir hedefim yoktu, tek isteğim yeni bir dil öğrenmekti. Erasmus programıyla gittiğim Sorbonne Nouvelle Paris 3 ve İstanbul Saint-Joseph Fransız Lisesindeki stajımdan sonra bu mesleği yapmaya karar verdim. Bu yıl öğretmenliğimin 2.yılı... Bu dönem TAC‘de doğum iznine ayrılan lisede benim hocam da olan Anıl Hocamın yerine öğretmenlik yapıyorum. Mezun olduktan 7 yıl sonra okula geri dönmek çok heyecan verici. Benim hocalığımı da yapmış olan Günseli Yüksel’87 sağolsun bana çok destek oldu. Bir aydan bu yana okuluma gidip geliyorum zaman zaman sanki hiç mezun olmamışım ve öğrenciymişim gibi hissediyorum. Okula geri dönmek çok güzel. Öğretmenlerim meslektaşım oldular ve bana çok destek oluyorlar. TAC’de yarı zamanlı öğretmenlik yapmamın dışında aynı zamanda Mersin Odtü GVO’da da Fransızca öğretmeni olarak çalışıyorum. Farklı yaş gruplarındaki öğrencilere ders vermekten büyük keyif alıyorum. TAC öğrencilerinin akademik başarılarının yüksekliği yanında sosyal olmaları da memnuniyet verici. Onlarla okuldaki öğretmen-öğrenci ilişkimiz çok güzel. Bir mezun olarak öğretmenleri olmam onlarda farklı bir etki bırakıyor. Çok daha dikkatli, uyumlu ve ilgililer. Okulda dersine girmediğim diğer öğrenciler de gelip benimle tanışmak istiyor ve sohbet ediyorlar, bu çok güzel bir duygu. Özgüveni yüksek öğrencilerle bir arada bulunmak çok mutlu ediyor. Tarsus Amerikan Koleji benim zamanımda daha farklı bir atmosfere sahipti. Şimdiki öğrenciler daha mutlu ve kendilerini çok daha rahat ifade edebildiklerini görmekten de memnunum.

İREM YÜKSEL SEV'07

Bundan tam 19 yıl önce, babasının elini bıraktığında ağlayacak küçük bir kız çocuğu olarak girdim bu kapıdan ilk kez. 'Tarsus'... 19 yıl desem de aslında hayatım boyunca her sabah annemi benden çalan ama annemin de her zaman mutlu döndüğü yer. Aklımda hep burayı sevmeli miyim sevmemeli miyim sorusuyla büyüdüm ben. Çocukluğum boyunca benim de hep mutlu döneceğim yer olduğunu bilmeden...

Belki de ilk gerçek arkadaşımı Tarsus'ta edindim. Biliyor musunuz, benim ilk arkadaşım şimdi de, hala benim arkadaşım. Çünkü 'Tarsus' hayat boyu süren, ikinci aile olan arkadaşlıklar demekti.

Okumayı ben Tarsus'ta öğrendim. Ne şanslıyım ki yazı yazmayı elimin üstündeki eli sayesinde öğrendiğim canım öğretmenimin hala ellerinden tutup öpebiliyorum. Çünkü 'Tarsus'ta öğretmen sadece öğretmen değil, anne-baba olur bazen.

Hayatıma dokunan birçok insanla Tarsus'ta tanıştım. Kimi şimdi dünyanın bambaşka bir yerinde, kimiyse hala desteklerini arkamda hissettiğim gücüm, sorumluluk duygum ve ailem olarak hayatımda. Her biri tek tek beni ben yapan anıların misafiri, 'Tarsus' ise evsahibi oldu.

Bu bahçede düştüğümde belki de acısından ağladığım diz yaralarımın izlerine bakıp gülümsüyorum şimdi. Çünkü düşmeyi de, düşünce kalkıp devam edebilmeyi de 'Tarsus' öğretmişti aslında.

Tüm bu yıllar boyunca en neşeli haline de tanık oldum bu kampüsün; en sessiz, en hüzünlü haline de. Kimsesiz ve yapayalnız durduğu buruk günlerinde de yanındaydım, her metrekaresini dünyanın en güzel insanlarının doldurduğu kahkahalar yükselen anında da. Çünkü 'Tarsus' hayatın bir provasıydı aslında.

Prova demişken, hayatımda ilk kez sahneye çıkışım da Stickler'da oldu. Daha önce kim bilir kimlerin ilk 'sahne tozu yuttuğu' yerde olmaktan güç alıp onlarca kişi tarafından alkışlanmanın gurunu yaşamıştım. Çünkü zaten 'Tarsus' büyülü geçmişin ilhamıyla şu anında başarılı olabilmek değil miydi?

Aynı ilhamla, küçükken kimseyi dinlemeyip de demirlerine tırmanarak eğlendiğim bu kapıdan şimdi her birinde biraz kendimi gördüğüm pırıl pırıl küçük insanlara yol göstermek için giriyorum.

Yol göstermek desem de ben de yolu en iyi bilen olduğumdan değil tabi. Sadece ben de her şeyin ilkini, hayatı ve kendim olmayı aynı bahçede öğrendiğimden.

Bazen bu bahçeye çıkıp da Stickler'ın penceresinden üzerimize yansıyan güneşi, çatısının kahverengisiyle ağacının yeşilinin uyumunu, kendisi kadar görkemli gölgesini, gece ışıklarıyla daha da büyülü hale gelen siluetini, 130 yıldır merdivenlerinden inip çıkanların rüzgarını içimize çekmeyi unutuyoruz. Benim için yol göstermek demek, 10 yıl önce aynı sıralarda oturduğum kardeşlerime tüm yorgunluklarında, tüm yoğunluklarında bu bahçede durup bir nefes aldıklarında hissedecekleri ruhun her zaman onları daha iyi hissettirebileceğini hatırlatmak demek. Beni hayatım boyunca –ve hala, daha iyi hissettirdiği gibi.

VOLKAN DOĞU DAĞTEKİN TAC '05

Bir nefes! Tek bir nefes bu on iki yıldan fazladır içimde tuttuğum... Ne alışılagelmiş bir "yarım kalma" hikayesi ne de bir geri dönüş masalı. Bu, tazeliğini 2005 haziranından bu yana korumayı beceren, hiç bozulmamış bir dünyanın portresidir. Dürüst olmak gerekirse, bu hissi tarif etme çabası bile başlı başına bir deli işidir. Hepimizin malûmudur ki bazı şeylerin dili olmaz, anlattıkça yarım kalırlar. Bir bakıma imkansızı düşlemek gibi. Ne var ki denemeden pes etmek, biz TAC'lilerin ruhunda yok. Konu TAC'yi kendi açımızdan ifade etmek olsa dahi...

Bunu somutlaştırmanın en içinden çıkılır yolu belki de bu okulun bir bireyin dünyasına ne denli sokulabileceğini anlatmaktır. Benim tekrar dönüş sebebimse çok basit. Konu, ahde vefadır; beni bahçede veya derste gördüğünüz adam olmamı sağlayan bu yuvaya borcumu ödeme isteğimdir. Bana bu satırlara sığmayacak kadar çeşitli konularda, sınırsız sayıda hayat dersi verdi okulum. Bildiğim çoğu şeyi burada öğrendim, bildiklerimi de burada sağlamlaştırdım. Bugün burada olmamın sebebi, hocalarıma, abi-ablalarıma, okul çalışanlarına, kısacası üzerimde emeği geçen kim varsa bu hakkı kendilerine teslim etmektir. Sıksık şu soru soruluyor bana: " Okuduğun okulda öğretmen olmak nasıl bir his?". İmkansızı tanımlamamı istiyorlar benden. Bir bakıma bana haksızlık ediyorlar. Tek verebileceğim cevap, "aynı binalar arasında, aynı bahçede, anılar denizinde çoğunlukla farklı insanlarla daha farklı bir şey yapıyorum" olur sanırım. Bundan da önemlisi, muhatabı hem bir annem hem müdürüm, hem üst dönem ablam hem öğretmenim olan Günseli Yüksel hanımın olduğu daha önemli bir soru bulunmakta: " Aynı okuldan mezun olduğunuz öğrencinizle aynı mesleği paylaşmak nasıl bir his?". Eminim kendisi bunu her zamanki gibi eksiksiz şekilde açıklar. Mezun kriterini göz ardı edersek diğer bir annem Gülay Damar, anlayışlı dert ortağım Eray Varol, yol göstericim Orhan Baycık, abim Haluk Durusoy sizlere aradığınız cevabı verecektir.

Burada olmamın diğer sebebine gelirsek, burada öğrendiğim ve tecrübe edindiğim ne varsa burada olmanın ayrıcalığını bir kez daha yaşamak istedim. Muş'tan, Kırşehir'den okula yeni katılan hazırlık sınıfı öğrencilerinden, yepyeni maceralara yelken açacak son sınıflara kadar her yaştan kardeşimle öğrencimle buluşmaya can attım.

Elbette binalar aynı, tanıdık birçok yüz var hala. Eğitim seviyesi ve okulun başarı grafiği de her geçen gün yükselmeye devam etmekte. Yine de insan her şeye rağmen geçmişe olan özlemini bastıramıyor sanırım. Durmadan değişmekte olan dünya düzenine paralel eksende, ülkemiz ve insanımız da değişti. Bundan nasibini bizim gençliğimiz de fazlasıyla alıyor. Daha biz kendimizi öğrencilik dönemlerimize ait hatalarla

eleştirirken, şu an okumakta olan yaş grubunun bizden çok daha farklı olduğunu görmek insana büyük bir hayret veriyor. Kendileri de buna bağlı olarak başka bir hayat, farklı bir gençlik dönemi, burada farklı bir TAC'lilik yaşıyorlar. Dedim ya insan karşılaştırmadan edemiyor. Ben hayatımın en kritik dönemini bu kampüste yatılı geçirdim. Hiç tanımadığım hentbola burada başladım, aynı sene sonunda Türkiye finallerinde en iyi sekiz takım arasına kaldık. Edebiyatla, felsefeyle, şiirle ilk admlarımı bu okulda attım. İyi ki teknoloji o kadar gelişmemişti. Kontör pahalıydı. Telefonlar basitti. Bizim birbirimize ayıracak çok daha vaktimiz vardı. Şimdi kimse arkadaşını, eşini, dostunu yüzüne bakıp dinlemiyor...

O zamanlar abilik ablalık biraz daha farklıydı. İyi niyetimizi ne hocalarımıza ne abi-ablalarımıza ne de birbirimize karşı cömertçe göstermekten çekinmezdik.

Her şeye rağmen gençler hala umut vadediyor. Bizi bazı konularda şimdiden geçenler bile var aralarında. Bunları görmek biraz gurur verici. Buranın bir kere bir parçası oldunuz mu, bu sizde bir tür hastalık halini alır. Hayat başka şekillenir. Elbette insan her zaman her yerde insan ama bilenler beni anlar, bu daha başka bir şey... Zamanla eski soluklaşır, hatırlayamaz olursunuz öncesini. Bana da uzun süredir böyle geliyor. Öncesi başkasının hayatına ait gibi.. Dedim ya beni Volkan yapan yer burası, bu okula çok şey borçluyum. Burada çalışırken de evimde gibiyim. Her köşede hatırladığım sürüsüne bereket hatıra... Anlatmaya çabaladığım belki de içinde yaşadığımız fiziki dünyanın sınırlarını çoktan aşıp kendi hikâyesini yazmış bir öte hayat akışı.

Son söze gelince, aslında son sözüm falan yok. Ben bu dev sahnede sadece bir figüranım. Bundan da önemlisi TAC son söz bilmez. Hep akış halindedir. Sizlerle paylaştığım ancak bir kesit niteliği taşıyabilir. Biz sözü bir süreliğine aldık, yarın öbür gün bizim kardeşlerimiz de kendi sahnelerinde kendi sözlerini TAC daima var olsun diye korkmadan, özgürce ve Atatürk'ün bizlere gösterdiği gibi söylecekler. Bundan hiç şüphem yok. Ha illâ merak eden varsa: Yaşa, var ol TAC!...

Serkan Taylan TAC '90

ORGANİK BİLGİSAYARDAN KASAPLIĞA, MANGAN FÜZESİNDEN SİGARAYI BIRAKTIRMAYA

TAC '58 Dr. Necmi Özçürümez ile renkli bir söyleşi

- Necmi abi, kıyısından köşesinden duyduğumuz kadarı dahi bizi hayretler içinde bırakan, renkli mi renkli bir yaşam öykünüz var. Siz bunları yakın gelecekte kitaplaştıracaksınız ama şimdiden bizimle hiç olmazsa küçük bir bölümünü paylaşır mıydınız? Serüveniniz ne zaman, nasıl başlamış?

- Bir varmış, bir yokmuş, evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, ben anamın karnında beşşiğimi tıngır mıngır sallar iken, har harandan, varvarandan, destursuz bağa girenden, hali harap bir çocuk doğmuş 15 Mart 1938 de. Bu çocuk yazdırılmış nüfus dairesi kütüğüne 01.04.1939 diye. Mahallesinde dedesinin soyadı pehlivan diye pehlivan çocuk olarak anılan çocuk, ilkokulu birinci sınıftan beşinci sınıfına kadar pekiyi ile bitirir. Bir gün öğretmeni sınıfı Tarsus'un cumhuriyet meydanındaki ziraat bankasına götürür. Banka memuru manuel bir hesap makinasının nasıl çalıştığını izah eder. Bu esnada önde duran bu çocuğa numarasını sorar. O da 141 der. Memur, bakın çocuklar bu makina bunun karesini hemen bize bildirecek derken bu çocuk makinadan önce hesap eder ve neticeyi söyler. Memur nasıl yaptın diye sorunca, efendim der, 141 x 141 eşittir 19881 yapar. Memur şaşkınlıkla sorar. Nasıl yaptın makinadan evvel? Gayet basit efendim der. 141 x 141'i kafamda çarpınca neticeyi benim organik bilgisayarım bulup bana bildirdi der. İlkokulu birinci sınıftan beşinciye kadar bila istina 'Pekiyi' ile bitirdiği için kendisine altın dolmakalem ödülü verilir. Bu altın dolmakalemini kullanmaya nail olmadan, kalem eli daha çabuk olan biri tarafından çalınır. Bizim bu çocuk da dolmakalemsiz bamya gibi ortada kalır!!!

- TAC ile nasıl kesişti yollarınız?

- Bu çocuğun içi ilkokul mezuniyetinden sonra fakır fukur okuma sevinci, hırsı ile kaynar. Tek başına araştırır. Tarsus'ta bir Amerikan kolejini keşfeder. Zira iki ev ilerdeki komşusunun bir çocuğunun koleje gittiğini görmüştür. Komşunun oğlunun adı da Selahattin'dir. Amerikan kolejine nasıl kaydını yaptırabileceğini sorup öğrenir. Selahattin abisi ona birinci sınıftan beşinci sınıfa kadar ilkokul notlarının hepsinin pekiyi olmasının şart olduğunu söyler. Kendinden emin olan bu çocuk gülümsüyerek Sadık Eli Yeşil ilkokuluna gider ve notlarını ister. Başöğretmen ipe un elemek ister. Ama bu çocuk tekin değildir. Israrla ister de ister. Nihayet başöğretmen bundan kurtulmak için yarın gel al deyince yüreğine o Tarsus'un sıcağında soğuk bir su dökülüp serinler. Ama bu çocuk yarını iple çeker. O gece sabaha kadar gözüne uyku girmez. Sabahın erken saatlerinde itler kakasını yapmadan gider ilkokuluna. Alır diplomalarını.

Tutar tek başına Amerikan kolejinin yolunu. İki üç satırlık basit bir başvuru ile kaydını yaptırır. Gelecek cevabı sabırsızlıkla bekler. Nihayet Ağustos'un başında kabul cevabını alır. Bu andan itibaren dünyalar onun olmuştur. Ama aynı anda bir de sıkıntı çöker yüreğine. Zira okul nihari de olsa paralıdır. Bu çocuk bir çözüm için alternatif arar. İlk şansını kasap babasında dener. Küfürlerin bini bir para. Aldırış etmez. Babasının gönlünü almak-yatıştırmak için kasap dükkanını her zaman temizliyeceğini, mezbahaya onunla gideceğini, eşek üzerinde kırıntıları (sakatatları) getireceğini, her an ona yardım etmeye hazır olduğunu taahhütle ikna eder. Okul aidatı o zaman 150.00 T.L. Şans eseri iki taksitle. Birinci taksit 75.00 T.L. Aralık ayında, ikinci taksit öbür sene Haziran'da. Bu çocuk neticede geçici bir finans taahhütüyle Tarsus Amerikan Kolejinin ilk basamağına adımını atıp ihzariye başlar.

- Koleje alışmanız kolay oldu mu?

- Ne diyorduk, bu çocuk TAC hazırlık sınıfına, yani ihzariye ilk adımını atarak başlar. Başlar amma yeni bir okul, tanımadığı başka arkadaşlar, gavur öğretmenler (babasının dediği gibi), aşina olmadığı bir çevre!? Bu çocuk bir iki ay şok geçirir. Tıpkı yüzme bilmeyen insanın korkaklıkla, çekinerek suya atlamaya cesaret edemediği bir hal ve ahval! Neticede hava düzelir ve uyum sağlamaya başlar. Yabancı bayan öğretmen olarak çıtı pıtı, pek de nazik, nazik olduğu kadar da kibar bir hanım efendi, Mrs. Maynard 'ı tanımıştır. Haftada bir veya iki defa yazılı yapar. Zaman dolunca, hala kulaklarında çınlayan şu iki cümleyi söyleyince, kalemler artık kıpırdamaz. Bu iki cümlecik yani (put your pencil on the table, give your paper to the front) bir ültimatomdur. Kalemiyle yazmaya devam edenlerin kâğıtları derhal alınıp iptal edilir. Netice zero yani sıfırdır. Bu çocuk diğer öğretmelere de uyum sağlamakta gecikmez. Hazırlık sınıfını, ihzariyi, iyi dereceyle bitirip birinci sınıfa geçmeden önce babasıyla finansel bir cenk kendini gösterir. Ben ikinci taksit olan 75.00 T.L. yi ödemem, veremem, vermem diye arabın YA VEYLİSİNİ

TUTTURUR!!! Bu çocuk yalvarmayla yakarmayla, yaz tatilinde kasap dükkânında ve mezbahada bütün yaz çalışacağını vaad ederek nihayet krizi atlatır. Tarsus'un o kavurucu sıcağında dört ay boğazı tokluğuna çalışır. Diğer sınıf arkadaşlarının dört aylık tatillerini ballandıra ballandıra anlattıklarını dinleyip gıpta eder. Ama babasına kızgınlığını belli etmez, zira bu senenin gelecek senesinin de olacağı bilincindedir.

- 1951'de girdiğiniz TAC'den 1958'de çıkana dek o çocuk halinizle birçok işte çalıştığınızı duyduk. Simit satmaktan nohut satmaya dek.

- Çocuk tatilde babasının gözüne girmek için yine pek çok çalışır. Kış ayları bu çocuk için kesat gitmesin diye bir fırıncıya gidip simidin alış ve

satış fiatını sorar. Fırıncı oğlum der, sen simit başına dört kuruş öder beş kuruşa satarsın. Sana simit başı bir kuruş kar kalır. Elli altmış simiti peynir ekmek yer gibi satar 50-60 kuruş sabahleyin kazanırsın. Hiç yoktan iyidir. Çocuk ikna olur. Her sabah saat 4-7 arası simit satıp harçlığını çıkarır. Kışı böylece geçirir. Haziranda karneler verilecektir. Bu çocuk umursamaz. Alacağı notları biliyordur. Yine iyiyle geçer sınıfını. Eylül ayında ikinci sınıfa başlayacak ama bu çocuğun kafasında yaz tatilinde okul parasını nerde, nasıl ve hangi şartlar altında kazanacağını kurgulanır.

- Yaptığınız en ağır iş sanıyorum kasap olan babanızın yanındaki çalışma. Bunu biraz açar mısınız?

- Çocuğun kafası bu yaz tatilinde okula karşı olan maddi yükümlülüğü nasıl başarabileceğiyle meşguldür. Bu başarının formülünü babasıyla yapacağı sözlü iş mutabakatında görür. Babasına durumu suyu bulandırmadan onun lehine anlatır ve bağlar. Her gün, her gece saat 01'den sonra babasıyla mezbaaya küçük veya büyük baş kesim hayvanı götürecek. Bu çocuk önde, babası da malın arkasında. Ev ile mezbaha arası 3-4 km. Mezbahada hayvan kesiminde yardımcı olacak. Kesimde hayvanın arka ayağından tutacak,

kesilen hayvanın mukavemetine mani olacak. Bu sırada hayvandan can havliyle alacağı tekme darbeleri de mesleğin ve işin cilvesiyle caba! Bir defasında gücü yetmediği için hayvan kanlar içinde kesim yerinde kaçmaz mı? Hayvanı zor kötek yakalayıp kesim pozisyonuna yatırıp kesimi tamamlarlar. Suçlu bu çocuk olduğu için güzel bir kötek yer babasından. Yine de memnundur. Ya, bir de o günkü alacağı parasından olsaydı? Bu onun için büyük bir teselli olmuştu. Kesim işi bitince ameliyat işlemleri başlar. Hayvanlar önce art ayağından biraz kesildikten sonra bir oklava gibi ahşapla yeri ağızla şişirilecek şekle sokulur. Tabii bu çocuk bu işleme aşina olmadığı için öğrenmesi gerekir. Bir kaç gecelik antramandan sonra hayvanları şişirmek görevini üstlenir. Hayvan şişirildikten sonraki işleme mezbaha lisanında "sındırmak" deniliyormuş!! Neticede onu da öğretirler. Bu işlem bitince periyotik olarak hayvan yüzme işlemi başlıyormuş. Kesilmiş hayvanlar uç kısmı oval yani yuvarlak olan bir çakı bıçağı büyüklüğündekı bıçakla yüzülür. Hayvan derileri derici denilen deri tüccarlarının tekeli altında oldukları için hayvan derisi yüzücüleri eğitilirlermiş. Deriler hayvanın bedeninden kesilmeden, kesik olmadan soyularak son işleme yani hayvanlar arka ayaklarından çengelle asıldıktan sonra kuyruk kısmından başlanıp boyun kısmına kadar soyulur ve son bir bıçak darbesiyle gövdeden ayrılır. Arka ayaklarından çengelle asılan hayvanların iç organları sırasıyla yukardan başlanıp aşağıya doğru titizlikle örselenmeden çıkarılır. Bunların alıcıları " bağırsakcılar" denilen tüccarlarmış. Bu bağırsak tüccarları madden zayıf olan kasaplara avans vererek kendilerine müddehem edip bağırsakları istedikleri fiata

alıyorlarmış. Bu işlemlerin sonucunca kesilen hayvanların iç organları yani sakatatı eşeğin üzerine yüklenip üzerine derileri yerleştirilip şehirde arasattaki dükkânlara götürülür. Bu çocuk babasıyla olan sözlü anlaşma gereğince bu işleri yaz tatili boyunca okulu açılıncaya dek yapar. Bu safhadan sonra sözleşmenin diğer maddesine geçilir. Bu sırada mezbaha işleri sabah saat 05-06 ya kadar sürer. Sabahleyin duruma göre saat 08-09 arası kanerya yani mezbaha (ceset) arabası gelecektir. Bu sırada beden temizliği, yıkanma, kahvaltı, zaman olursa, yapılır. Gün daha yeni başlamıştır.

- Çocuk kendi alınteriyle o iş senin bu iş benim diyerek mezun oldu bir gün. Bu arada da TAC'de, gelecekte Almanya'daki başarılarınıza temel olan, birinci sınıf bir eğitim aldınız. O eğitimden, unutamadığınız bir anınızı paylaşır mısınız?

- Kolej hayatımda edebiyat notum 'Haydar hocamızın yadigarı' 7 idi. Hatta bir defasında bir deneme girişiminde bulunmuştum. Sınıf arkadaşım 'canlı şahidim Doğan Öztelli' şimdi Ankara'da, babası edebiyat öğretmeni olduğu için her zaman Haydar hocamız'dan 9 alırdı. Bu da beni pek tedirgin ederdi. Bir gün Doğan arkadaşıma rica edip iziniyle tahrir yazılarımızdaki isimlerimizde değişiklik yaptık. Yani benim yazdığım yazıya onun ismini, onun yazdığı tahrir yazısına benim adımı yazıp vermiştik Haydar hocaya. Bir hafta sonra benim yazıma Hocamız 9 ve Doğan Öztelli arkadaşımın yazısına 7 vermez mi? Şaşırıp kalıp gülüşmüştük. On yıllar sonra bir ' Homecoming' toplantımızda hocamıza bu olayı aynen anlatıp sorduğumda bana o devasal gülümsemesiyle: "Necmi evladım, o zaman senin notun 7 arkadaşın Doğan'ın notu 9 idi" deyip kestirip attı. Bizlere de yine gülüşmek düştü.

- Kolejden kısa bir süre sonra Almanya'ya getirdi kader sizi...

- Ben Türkiye'den ayrılalı 56 yıl oldu. Yıl 1961, Temmuz'un ilk haftası. Bir tac'58 mezunu ile gelir bu arkadaş Giessen denilen bu üniversite şehrine. Bütün gerekli işlemleri bitirdikten sonra, önce yazılır almanca dil kursuna. Dört yıl almanca dilini öğrenince kaydını yaptırır fizik fakültesine. Çalışır - okur, çalışır - okur - okur. 4. sömestre gelince fizik Prof. Hanle buna bir deney görevi verir. Sen, der, deneme mahiyetinde fakülteye bir mangan füzesi yapacaksın. Bu füzeyi fakültenin bahçesinde "countdown" usulüyle fırlatacaksın. Kabul mü? Kabül. Bu tac mezunu literatur çalışmaları, laboratur vesaire gerekli işleri yapar bitirir. Fakültenin diğer elemanları da o gün toplanır. Füze ateşlenir. Başarıya ulaşır. Bu Türk talebesi alkışlarla taltif edilir. Zamanın yerel gazeteleri bir Türk talebesinin başarısını övgü ile yazarlar.

- Necmi abi, denizde kum sizde anı. Hepsini buraya sığdırmak ne mümkün. Almanya'ya gittikten sonra da Kolej arkadaşlarınızdan kopmadınız. Bunlardan biri de yakın dönemde kaybettiğimiz Yücel İnal abi. Bir iki anınızla yâd edelim mi, ne dersiniz?

- TAC'58 mezunumuz Yücel İnal'ı nasıl tanıdım. Yücel İnal sınıf arkadaşımı ihzaride tanımıştım. 1958 yılı haziran ayı mezuniyetine kadar aynı sınıfta beraberdik. Acı günlerimiz hiç olmamıştır. Tatlı geçen günlerimiz saymakla bitmez. Şakalaştığımız çok olmuştur. Bir sabah Stickler binasının zemin katında elinde bir boks eldiveni karşıma çıkmaz mı? Gel boks yapalım demesiyle tam burnuma yumruğu yapıştırmaz mı? Kendime geldiğimde yerde iki seksen yattığımı hatırlıyorum. Hayatımda beni yıldızlarla tanıştıran ilk ve son arkadaşımdı. Mezuniyetimizden sonra yolumuz " evli evine, yolcu yoluna " misali ayrılmıştı. Merhum Yücel arkadaşımı Mersin'de eşi Candan hanım efendi ile eczanede 1990 yılında bulmuştum. Almanya'dan her gelişimde Mersin'deki eczanesinde ziyaret eder kolej hatıralarımızı canlandırır, yaşar ve paylaşırdık. Hatta 1996 yazında Yücel'i eczanede ziyaret edişimde bana ne arzu ettiğimi sorunca " kara kuş " denilen içi cevizli tatlıyı ikram etmişti. Ben tatlımı afiyetle yerken o da zincirleme sigara içiyordu. Ben sigarayı bir vesileyle 1974 yılında bıraktığımdan sonra sigaraya karşı tepkiliydim. O sırada aklıma devasal bir fikir gelmiş ve onu sigaradan nasıl soğutabilirim diye düşünmüştüm. Laf lafı açınca kafamda tasarladığım fikrimi şaka şeklinde söyledim. Yücel, dedim, sana bir teklifim var. Sen bana şu andan itibaren sigarayı bırakıyorum de, ben de bunun karşılığında bin Markı anamın sütü gibi hediye edeyim. Şaka mahiyetinde de olsa hoşuna gitmişti. Çıkar parayı. Koy masanın üzerine. Ben de söz, şu andan itibaren terk ediyorum sigarayı demez mi? Yücel'in bu jestine yürekten icabet edip cebimden bir binlik banknotu masanın üzerine yapıştırmıştım. Biraz önce yaktığı sigarayı söndürmesiyle cebine "Binliği" indirmesi bir anlık oldu. Uzun bir sohbetten sonra ayrılırken yücel'e yakınlarda bir noterin olup olmadığını sormuştum. Noteri ne yapacaksın deyince, seninle sözlü bir anlaşma yaptık. Noter huzurunda sen sigarayı bırakacağın sözü karşılığında benden bin Mark aldığını, bundan böyle ağzına sigarayı almayacanı, sigaraya devam etmen karşılığında bana iki bin Mark vereceğini beyan edeceksin. Yücel işin vahametini anlamış olsa gerek alelacele cebinden "Bin Markı" çıkarıp bana geri vermişti.

- Yücel abi nur içinde yatsın. Necmi abi, bu renkli röportaj için size teşekkür ederiz. Sağlığınıza, organik bilgisayaranıza, en önemlisi neşenize daha uzuun yıllar halel gelmesin.

YENİ YATILI ÖĞRENCİLERE HOŞ GELDİNİZ DEDİK!

Alp Erdem TAC '02

TAC geleneğinin önemli bir parçasıdır yatılılık. Çok kültürlü TAC mozaiğinin en önemli kaynaşma noktasıdır. 90'larda bir süre ara verilmiş de olsa, şimdi tekrar canlandığını görmek hepimiz ve okulumuz adına umut verici. Bu sene Türkiye'nin dört bir yanından TAC'de yatılı okumak için gelmiş 37 tane pırıl pırıl genç kardeşimize biz de Mezunlar Derneği ve Mezunlar olarak 'hoş geldiniz!' demek, öğrenci kardeşlerimizin yanlarında olduğumuzu hatırlatmak, derneğimizi ve camiamızı onlara tanıtmak, onların ileride ne kadar büyük bir camianın parçası olacaklarını hissetmelerini sağlamak için bir buluşma hazırladık.

Misak-ı Milli kampüsündeki dernek ofisimizin bahçesinde Tarsus Lezzetleri mamül, cezerye ve dikenli incir eşliğinde onlarla sohbet ettik, hikayelerini öğrendik. Denizli'den, Muş'tan, İstanbul'dan, Çukurova'dan, Mardin'den ve Antalya'dan gelen çocukların gözlerindeki, hayatlarında yeni bir sayfa açılıyor oluşunun heyecanı ve mutluluğunu görmeniz gerekirdi.
Kardeşlerimizin meraklarını gidermek için sorularını cevapladık, bol bol hikayeler anlattık. Kimisi TAC hakkında araştırmalar yapıp gelmiş, internette ne bulduysa okumuş, tanıdıkları varsa onlara sormuş, ama doğru ama yanlış öğrenmiş, gelmiş, gözleri çakmak çakmak; kimisi de okul hakkında neredeyse hiçbir şey bilmeden bir maceranın içerisine girmiş olmanın verdiği biraz korku, biraz şüphe ile gözlerini kaçırıyor, sıkılıp utanıyordu.
Meraklarını ve korkularını olabildiğince gidermeye, heyecanlarını da arttırmaya çalıştık. Dernek ofisimizde bulunan TAC Anı Evini hepsine gezdirdik. TAC Tarihini anlattık. "Bizim zamanımızda...." ile başlayan bolca anı anlattık. Onların beklentilerini ve hayallerini konuştuk. Sonunda hem genç kardeşlerimiz, hem mezunlar olarak bizler, hem de idareci ve öğretmenlerimiz çok keyifli birkaç saati beraber geçirmiş olduk ve bu büyük camiaya sizler adına gençlerimize, "hoş geldiniz!" demiş bulunduk!

"HERKESİN EN AZ BİR KERE TAC YAYLA EVİNE YOLU DÜŞMELİ"

Ayfer AYDIN Özel Tarsus - SEV Ortaokulu Müdürü

TAC Mezunları hiçbir zaman mezun olunmayan okulun üyeleri olmakla ne kadar gururlansalar azdır.

Birbirlerine olan bağlılıkları gerçekten tüm okul için o kadar pozitif bir ortam yaratıyor ki biz okul çalışanları ve öğrencilerimiz de bu sinerjiden olumlu anlamda etkileniyoruz.

16 Eylül'de Mezunlar Derneğimizin daveti ile SEV ve TAC'de aramıza yeni katılan öğretmen arkadaşlarımızla beraber çok keyifli bir gün geçirdik. Mezunlar Derneğimizin yayla evi, görünce insanı büyüleyen yayla manzarasını bütünler nitelikte otantik ve son derece hoş döşenmiş bir mekan. Mezunlar Derneği Başkanımız ve aynı zamanda okul doktorumuz Ali Bey'in, "Duvarlarda yıllar önce burayı kullanmış öğrencilerin boy ölçülerini görebilirsiniz" cümlesi yayla evini daha da anlamlı kıldı. Tarih, doğa ve okul kültürünü içinize soluduğunuz bu ortamda mezunların samimiyeti ve beklentisiz bağlılığın ortama kattığı sıcaklık ve tabii Betül Ablamızın yaptığı harika yemekler günümüzü unutulmaz yaptı.

İlkokul-Ortaokul ve Lisemize yeni gelen öğretmenlerimizin idarecileri ve mezunlar derneği üyeleri aynı zamanda birbirleriyle kaynaşma fırsatı bulduğu ve gerçekten çok keyifli zaman geçirdiğimiz bu özel günün organizasyonunda yer alan ve bugünün anılarımızda var olmasını sağlayan herkese başta Ali Bey olmak üzere çok teşekkür ederiz.

Yayla Evi TAC ye ait olan diğer bütün unsurlar gibi unutulmaz, sade ama görkemli, vefanın ve aidiyetin izlerini taşıyor. Küçük bir temenni; Herkesin en az bir kere bu yayla evine yolu düşmeli...

Yayla Evinde Keyifli Birliktelik

TAC Mezunlar Derneği'nin organizasyonu ve ev sahipliğinde yayla evinde harika bir gün geçirdik. SEV ve TAC ailesine yeni katılan öğretmenlerimize "hoşgeldin" demek için düzenlenen sohbetin, samimiyetin ve paylaşımın çokça olduğu bu günde hep birlikte çok keyifli vakit geçirdik. Yeni öğretmenlerimiz bu güzel karşılamadan dolayı memnuniyetlerini dile getirdiler ve bu büyük ailede aidiyet duygusunu yaşadıklarını ifade ettiler. Bu anlamda başta Mezunlar Derneği Başkanı sevgili Ali Cerrahoğlu olmak üzere bu güzel günün organizasyonunda emeği geçen ve bizlerle birlikte olan tüm değerli üyelerine okulum ve öğretmenlerimiz adına teşekkür ederim. Mezunlar Derneğimizin desteğini her zaman ve tüm etkinliklerimizde hissediyor olmanın bizim için çok önemli ve değerli olduğunu da ayrıca belirtmek isterim. Keyifli etkinliklerde yeniden birlikte olmak dileğiyle.

Çiğdem Özyürekoğlu - SEV İlkokulu Müdürü

Namrun'da Güzel Bir Başlangıç

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği'nin TAC ailesine yeni katılan öğretmenlerine yaptığı organizasyon için heyecanla servislerimize yerleştik ve Namrun'daki güzel TAC Yayla evine gitmek üzere yola çıktık. Bir saat boyunca tepeye doğru yol alırken bir yandan merakla nasıl bir yere gideceğimi görmeyi bekliyordum. Ve sonunda oldukça otantik, taş bir evin önünde durduk. Aşağıda Mezunlar Derneği üyeleri hazırlıklarını yapmış bizlerle tanışmak üzere bekliyorlardı. Tarsus'a özgü fındık lahmacun, humus ve diğer leziz yiyecekleri yemek üzere manzaraya karşı hazırlanmış masalarımızda yerlerimizi almıştık. Tarsus Amerikan Koleji'ndeki ilk yılım olmakla beraber İzmir'den Mersin'e de yeni yerleştiğim için herkes, her şey çok yeni çok yabancıydı ama bu organizasyon sayesinde SEV ve TAC öğretmenleri ve idarecilerini de yakından tanıma fırsatı yakalamıştım. Yayla kültürü, yemekler, doğa, temiz hava beni içine çekerken sıcakkanlı Tarsus Amerikan Koleji ailesi sayesinde bu şehirde çok güzel bir başlangıç yaptığımı hissettim. Ayrıca yayla evinin hikâyesi, mimarisi, tarihi yapısı, odaları süsleyen kanaviçe perdeleri gerçekten görülmeye değerdi. Burada daha önceden kalma fırsatı yakalamış kişilerin odaların duvarlarına yazdığı notları ve geldikleri tarihleri okumak da ayrı bir keyifti. O odalardan birine imza atmak üzere tekrar gideceğim günü iple çekiyorum. Bize o güzel hafta sonunu yaşatan ve emeği geçen herkese teşekkür ederim.

Suna Babalıklı TAC Rehberlik ve Psikolojik Danışman

Lisa Jindrich – TAC İngilizce Öğretmeni

TAC Mountain Home through the eyes of a newcomer to Turkey

When I began looking at international teaching positions, Turkey was not on my list of potential countries. I considered South America, Eastern Europe, or South Africa as possible destinations. After all, our respective countries were and are going through changes that can at times cause pause. However, like every other international teacher with whom I work, I was intrigued by the description of this beautiful place when interviewing with Andy Bey. It was impossible to know if Turkey was as full of natural beauty, historical intrigue, tantalizing cuisine, generous and hospitable people as he described, or if we would be walking into an environment far less aesthetically rich. His description of the TAC Family was equally glorious. As it turned out, his description was accurate, and happily, Turkey and TAC are far more beautiful and impressive than his or my own words can describe. Indeed, confirmation of our good fortune was established almost immediately after our arrival. New faculty was feted in Istanbul. After that truly marvelous trip, it didn't occur to me that there would be gatherings which would surpass the Bosphorus dinner cruise or the boat ride to the small castle in the middle of the same body of water. To have an educational organization take such care to ensure that we were treated with great attention to detail and exposed to some of the most lovely aspects of this country was a gift that will stay with each of us forever. I thought that trip would be the highlight of school gatherings, but then happily, there was the Saturday at the mountain house.

The view from the balcony of the TAC Mountain Home is beautiful regardless of whether or not you are Turkish, and for someone who loves nature, it surpassed my initial experience in Istanbul. Additionally, for an international visitor who tends to think of historical sites in terms of decades rather than centuries, the mountain home's beauty was almost overwhelming. In the States we don't have much in the way of structures that date pre-1600 A.D., and we certainly don't have castles in our backyard.

The home itself, worn by years of lives having passed through it, but strong and lovely because of the care that has been put into it, was nothing short of a living monument to all those who inhabited or visited it before us. Its historical roots are intact along with modern amenities that make it inviting on every level.This house exuded love and warmth and it remains a true home. There is no honor greater than being invited to engage in someone's private space. For this reason, the mountain home provided a unique, non-commercial, and therefore touching experience.

Throughout the day, I asked myself why we, the new faculty, were so fortunate. I wondered why individuals who hardly knew (us were NOT were us)so willing to bring us into the TAC fold? The answer was simple and lovely. We were being treated to the hospitality that so many have described as an indelible part of the Turkish culture. The TA, like the country of Turkey, has existed as a crossroad between East and West. Wise friends in the United States who have spent time here emphasized to me before my departure that Turkey's unique history as a path for so many has naturally evolved into a nation of individuals who are open to foreigners and are consequently generous of spirit and heart. The TAC, the value it places on history, and its natural extension of Turkish hospitality was felt throughout that day. This invitation was a true honor. It was intimate, private, unique (add a comma here, please) and therefore inspirational. Each person who had this experience is yet another ambassador for this great country.

On behalf of everyone you hosted on that perfect Saturday, I extend my sincere gratitude for a day worth remembering.

Otuz yılı aştı sanırım baba mesleğinden dolayı Tarsus'a yerleşeli. Ee haliyle, bu kadar yılın ardından insan kendini Tarsuslu gibi hissediyor. Ne demek midir Tarsuslu olmak; Kleopatra'nın hikayesini dinleyerek büyümek, Şahmeran efsanesini bilerek hüzünlenmek, Eshab-ı Keyf tarihini duyarak geçmişe dönmek, St.Paul bir zamanlar gerçekten burada mıydı diyenlere coşkulu bir şekilde hikayesini anlatmak, yapılan her arkeolojik kazıda altından tarih fışkıran bir şehirde yaşamak ve şehrin ortasında adeta tarih sayfalarından fırlarcasına şehri selamlayan Amerikan Koleji'nin selamına karşılık vermektir Tarsuslu olmak. Bir de kavurucu sıcağı vardır ki Tarsus'un, işte onun da üstesinden gelmede Çamlıyayla yardımcı olur size. Defalarca gittim elbette ben de. Ama yolundan dolayı her defasında mırıldanarak. Tarsus Amerikan Koleji mezunlar derneğinin davetlisi olarak yola çıktığımızda da aynı hisler içindeydim. Ta ki bizi karşılayan o güler yüzlü insanları görene kadar. Her birimizle ayrı ayrı ilgilenmeleri, sıcacık sohbetleri, içinize gerçekten işleyen o "hoş geldin" sesleri. Bana önünden geçtiğim zaman "sıradan bir ev işte" intibası uyandırabilecek bu ev; işte bu haller içinde "EVİM" duygusunu yaşatmıştı bana. Saatler sanki su gibi geçmiş; kaygılarımın yerini huzur, güven almıştı. Her şey için teşekkür ederim Tarsus Amerikan Koleji ailesi.

Şeniz Güner - TAC Tarih Öğretmeni

''Tabiatın tercümana ihtiyacı yoktur, onun güzelliğini anlamak için ,açık bir ruh yeter.'' Kari Betler

İpek Olsun - TAC Biyoloji Öğretmeni

Çamlıyayla'ya gideceğimiz gün sabah kalktığımda çok heyecanlıydım. Çünkü hayatımda ilk defa bir yayla görecektim. Aynı zamanda , bir İstanbullu olarak doğa ile başbaşa güzel bir haftasonu geçireceğim için çok mutluydum. Yaylaya çıktığımızda tabiat tüm güzelliği ile bizi karşıladı. Yaylaevinde Betül Hanım'ın birbirinden lezzetli yemeklerini tattık.

Gün boyunca devam eden sohbetler eşliğinde yeni dostluklar filizlendi. Bir ara, Mr. Leathwood'un önderliğinde bir grup öğretmen Namrun Kalesi'ne tırmandık. Nihayet, bu zorlu yolculuğu bitirdiğimizde karşılaştığımız manzara bir harikaydı. Bu güzel günü bizlere yaşayan Tac ailesine ve Tac Mezunlar Derneği'ne çok teşekkür ederim. Sizlerle bir arada olmak ve bir aile gibi hissetmek çok güzel...

63 MEZUNLARI BODRUM BULUŞMASI

23 Eylül Cumartesi günü, imkan bulan TAC 63 Abimler ve sevgili Eşleri, 2014 yılı Mayıs ayında kaybettiğimiz can kardeşimiz Erkan'ı (Kata)mızı anmak üzere, sevgili Şenil'in davetiyle, Turgutreis'e, Kata'mızın, karşısındaki duvarda 'PAYLAŞALIM'' yazdırdığı mandalina bahçesine geldik.

Sevgili Şenil ile gözlerinde Kata'mızın gözlerindeki pırıltıyı yakaladığımız sevgili Kızı Aslı ve Sevgili torunu Doğa karşıladı bizleri. Neredeyse Kata'mızı aratmayacak izzeti ikramlara mazhar olduk. Yedik, içtik. Bahçede ağaçlarımızı bulduk, resimler çektik, çektirdik.

Sevgili Mehmet Artun, Kata'mızın ne kadar renkli, ne kadar hareketli, ne kadar canlı bir kişilik olduğunu bizlere anımsatırken, onun aynı zamanda iyi bir eş, iyi bir baba ve bizler için inanılmaz bir kardeş olduğunu anımsatan bir konuşma yaptı. Kata'mızı anarken, ondan önce kaybettiğimiz,, Tuncay, Necati, Kadir, Doğan, Metin, Hasan ve Kemali ile ondan sonra kaybettiğimiz İlker, Cengiz ve Gültekin kardeşlerimizi de andık.

Sevgili Aslı kızımız da konuşmasında ''Babamın bizi gördüğüne inanıyorum'' dedi.

Bizim canımız Katamız, bütün sevecenliği ile, bütün paylaşımcılığı ile, bütün canlılığı ile ama, amansız tevazuu nedeni ile çoğumuzun bilmediği o kadar çok insana dokunmuş, sanata, eğitime, inanılmaz destekler vermiş ki... Bunları sıralamaya satırlar sayfalar yetmez.

Sadece hudutsuz ve haklı gurur duyarız, bizden birisi diye.

Sevgili Erdoğan, bu birlikteliğimizi kaleme almamı istediği zaman tereddütsüz kabul ettim. Ama farkettim ki, sözün bittiği yerdeyim.

Aşağıda Kata'mızın, onu kaybetmemizden önce, kendi klavyesinden, bildiğimiz kendi diliyle, bizlere yazdığı, adını ''50.5 yıl toplantısına davet'' olarak koyduğu, iletisini kopyalıyorum.

‘’Eveeeeeeet biz hazırlandık gibi.....
Bahçeler hazır
İki barbekü
Bir ocak
Bir saç
Hizmette dört kişi
Etin alası
Hertürlü hamurişi
Bazlama
Bazlamama
Ocak ekmeeee...
İçkiler tamamdır...
Getirmeyin lütfen
Zeytinyağlılar, ana-oğul dan (bilen bilir)
Beş cins tavuk ve horuz
Ördekler
Davşan
Tavus guşu
Kanarya
Gırmızı / biyaz balıklı havuz
Ayrıca ördeklere havuz
İtim
Güvercinler gelecek mersinden
Ağaçlar tamam
Tarladan soğan, samırsak, roka, biberin alası vs...
Bunlar yenecek haaaa....
Maksat bir araya gelmek ve beni görmeniz. Ellibuçuk....
Önemlisi ağaçları paylaşmak....Herkese bir ağaç verilecek. Numaralar hazırlandı. Yanına isimler yazılacak. Tescil edilecek. Duvarda ayrıca bir tabela da gösterilecek....
Şart iki tane: birincisi yılda bir kere sulamaya gelinecek....İkincisi meyveler mandalinalar şubat gibi bizzat toplanılacak.
Toplanmıyan meyvelere dokunulmayacak, düşecek ve maalesef t elef olacak
Arkadaşlarım, evlatlarımız ve torunlarımız bir araya gelecek... Bu sene olmaz ise seneye.... Ben nallasam bile sistem devam edecek
Birileri haberimiz yok demişler.... Bu üçüncü defa yazılı davet edişim.
Zaman mı? İstediğiniz zaman gelin...Çocuklar hayvanlarla oynaşırken biz laflarık....
Gelmezseniz üzülürüm. Giderayak üzmeyin lan beni...
Ağaçların paylaşım detaylarını başkan akar karar verecek... Yani vekaleten kuraya girebilirler mi gibi....
Becayiş olacak mı?
Akar karar versin....Park müsait. Yer Turgutreis’’

Mahmut Aygen, Nuri Çarkacı, Akar Burduroğlu, Demir Özkaya, Mahmut Telli

8 Eylül 2013 tarihinde gidebilen TAC 63 Abimlerimle birlikte Kata'mızın bu davetine katılmıştık.

Kata'mızın isteği doğrultusunda büyük ailesi için hazırladığı ve TAC 63'e de yer verdiği mandalina bahçesinden ağaçlarımızı da bulmuştuk.

Kata'mızla birlikte çekilen son fotoğrafımızı da bu iletime ekliyorum.

Erdoğan Abim o tarihte bu birlikteliği kaleme almıştı.

İskender Abim de birlikteliğimizin özetini adeta bir ''muhtıra'' lezzetinde vermişti:

''....Erkan'ın içten, duygulu ve güzel konuşmasından sonra bahçeden seçilen mandalina ağaçlarının sahipleri belirlendi. Çekilişten önce Erkan'ın tanımladığı koşullar benim tarafımdan açıklandı. Erkan'ın koşulları şöyleydi:
1.Ağaçlar TAC'63lülerin çocukların ve/veya torunların isimlerine verilecek

2.Ağaçlar her yıl ziyaret edilecek ve bir defa su verilecek

3. Şubat aylarında meyveler toplanacak; ancak ağaçlar yeni budandığından bu yıl hiç meyve olmadığını hatırlatmak isterim ve götürülecek, satılmayacak.

4. Ağaçların bakımı Erkan tarafından sağlanacak

Koşullar okunduktan sonra bir torbaya isimler, bir torbaya ağaç numaraları konularak çekilişler İpek Özsoy tarafından yapıldı. Herkes bahçede ağaçlarına yerleştirilen numaralardan ağaçlarını bularak numaraları ağaca kilitleyen zincirin üzerindeki anahtarlardan birisini aldı ve fotoğraflar çektirildi. Ekli liste Erkan'a teslim edildi.

Mazereti nedeniyle toplantıya katılamayan ya da gönlü grupla olup katılamayanlar için de ağaç ayrılmıştır. Bodrum'da Erkan'ı ziyaret etmeleri durumunda ayrılan ağaç kendi isimlerine geçirilecektir.....''

Dediğim gibi Abimler, sözün bittiği yerdeyiz. Kata'mız 1 ve 4 maddelerdeki vecibesini yerine getirdi. 2 ve 3 için de Sevgili Aslı kızımızın söylediği gibi Kata'mızın bizi gördüğüne ve takipte olduğuna ben de inanıyorum.

Bu nedenle de, buraya Bülent Özsoy Abimin Katamıza yolladığı teşekkürnameden bir alıntı ile, Katamızı en samimi duygularla anan İpek Özsoy kızımızın seçtiği şarkı sözlerini eklemeyi uygun buldum.

''...Bizlere Turgut Reis deki bahçende ayırmış olduğun mandalina ağaçları için nasıl teşekkür edeceğimizi bilemiyorum.

Esasında senin de ağaçlarımızın teslim töreninde yaptığın konuşmada belirttiğin gibi senin bu hediyenin manevi anlamı çok büyük ve şahsen beni epey derinden düşüncelere sevk etti.
Sana ait olanı hiçbir karşılık beklemeden başkasına verebilmek, ayırım gözetmeksizin hepimizin BİR olmasını talep etmek,
Hepimizi candan kucaklayabilmek...
Bunlar hepimizin arzu ettiği ama bir türlü de tam olarak da beceremediği işler.
Seni tüm bunları gerçekleştirdiğin için tebrik ediyorum.''
Bodrum'dan dönerken İpek in seçtiği CD deki Candan Erçetin in "MİLYONLARCA KUŞ" şarkısı sanki tam senin için yazılmış :
Biz Milyonlarca Kuştuk
Kaf Dağına Kanat Açtık
Acı Çektik, Yaralandık
Bilmiyorduk Aldandık

Kimimiz Yollarda Kaldık
Dünya Malına Kandık
Kimimiz Sebat Ettik
Yedi Vadiyi Aştık

Gönül Bu Durmaz Uçar
Zaman Mekan Tanımaz
Uzun Yol Yolcusudur
Bulmadan Aşkı Kanmaz

Her Kim Ki İnkar Limanında Demirler
Eremez Hiçbir Zaman Gönlünün Sırrına
Kuzgun Ki Hakikat Ormanında Bekler
Bilsin Ki Yarasız Çıkamaz Yarına

Her Kim Ki Ayrılık Vadisinde Durur
Bilsin Ki Ne Ararsa Kendinde Bulur

Biz Milyonlarca Kuştuk
Kaf Dağına Kanat Açtık
Acı Çektik, Yaralandık
Bilmiyorduk Aldandık

Gönül, Durma Uç..
Yorulma Uç, Yılma Uç..

Evet Abimler. Kata'mız hiç yorulmadı... Şimdi de ışıklar içinde uyuyor.

Ve hep aramızda olacak.

Ben bundan böyle her sene ağacımı sulamaya Kata'nın bahçesine gideceğim. Sözleşip, beraber yapalım bu işi.

Sevgiyle kalın

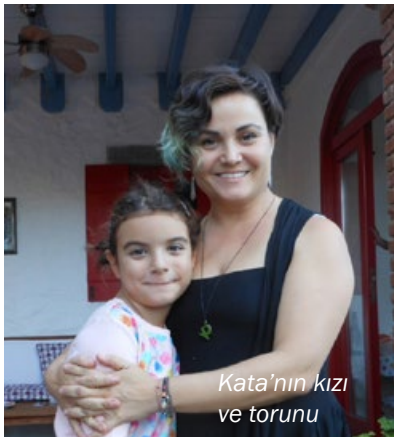

Kata'nın kızı ve torunu

TAC 63, Kata'nın Mandalina Bahçesi, 08.09.2013

TAC '73 Bülent Özler Adana'daki mezunları Elma bahçesinde bir araya getirdi

Tuncay Sergen TAC'70

TALAS BULUŞMASI

Talaslılar yılda 3 büyük buluşma yapıyor.
Bunun haricinde hemen her ay daha küçük toplantılarımız oluyor.

Büyük toplantıların İlki ocak ayında İstanbul'da .
İkincisi martta Ankara'da.
Üçüncüsü Eylülde Bodrum'da.
Ulaşabildiğimiz 350 civarında mezunumuz kalmış. Her biri bir yere dağılmış.
Okul kapanalı tam 50 yıl olmuş.
Bu yıl 64 kişi , 10 eylülde Bodrum'da buluşabildik.
Müthiş oran, inanılmaz bağlılık ...

Büyük bir grup, Bardakçı Koyu'nda Salmakis Otel'de kaldı.
O tarihte Bodrum'da olanlar ve Yalıkavak'ta kalanlar da oldu.

Ana program 11 eylül gecesinde, belki yörenin en güzel yeri, Yakaköy/ Dibeklihan'daki yemeğimizdi.
Enteresan bir köy " Dibeklihan Sanat Köyü ". Önce köyü gezdik, alışveriş yaptık.

Bu yıl yemeğe Talas'ta okumamış Tarsuslu kardeşlerimizi de davet ettik . Ahmet Boyacıoğlu abimizin çabaları ve organizasyonuyla harika yemekler yedik. Bir arada olmanın ve güzel gecenin tadını çıkarttık.
O gece için özel hazırlanan yaka kartları, t shirtlerimiz (Talas 2017 Tarsus yazılı), ve rozetlerimizle bombalaki çektik.
Talas bayrakları ile duvarları donattık. 50-60-70 yıllık hatıraların sayfalarını bir daha çevirdik.

Yemek sonrası, Talas'a gelmeyen , TAC '70 Tufan Turanlı'nın " Denizaltındaki Tarihin Gizemi " konulu sunumunu hayranlıkla seyrettik.

En küçük Talaslı Ali Erdilek, Ahmet Göncü konuşma yaptılar.
Metin Atamer, Cem Baysal, Fevzi Vidinli, Hazım Kantarcı, Hasan Kökçü, Talas'ı, Talaslı olmanın ne olduğunu anlattılar.

12 Eylül günü 44 kişi Yılmaz Ayata ve Ali Erdilek'in organize ettiği bir tekne ile Bodrum koylarında denize girdiler.

Herkesin uyumlu, kardeşçe destek ve paylaşımıyla, dostça bölüşerek Talaslı olmanın keyfini bir kez daha Bodrum'da yaşamış olduk.

Yine her zamanki gibi "Talas'ta tek sınıf vardı. Hepimiz o sınıftandık.

Levent Işıklı TAC '74

TAC FLAMASI DÜNYA'NIN TEPESİNDE

1950'li yıllarda doğan bizim kuşağımız okuma, çevreyi keşfetme, Dünyamızı algılama alışkanlıklarımızı inanıyorum ki genellikle " Seksen Günde Devr-i alem, Arzın Merkezine Seyahat, Denizler Altında Yirmi bin Fersah, Ay'a Seyahat" gibi kurgu öyküleri okuyarak da edinmiştir. Her biri ayrı ayrı kahramanlar ve hedefler barındıran bu anlatılar bilinçaltımızda yapılanmalar oluşturmuş, "öte ve uzaklara" gidebilme ve görerek tanıma kişilerin her zaman ilgisini çekegelmiştir.

Kuzey Kutup Noktası , 90 derece N günümüzde denizden olduğu kadar havadan da uçak ve helikopter basamakları ile ulaşılabilinir olmakla birlikte; bu "ebeleme-elim sende " tarzı oldukça yavan ve yapay bir yöntem olarak kalmaktadır. Varış noktasına kadar karadan itibaren uzanan yol ve koşullar dikkate alındığında "Kaşifler Çağı"nı en gerçekçi canlandırabilen yöntem şüphesiz ki Denizyoludur.

Bu kasıtla 7'si biz Türkiye'den giden organize İlk Türk Kafilesi olmak üzere toplamda 123 gezgin ve 140 personel; Rusya Kola yarımadası Murmansk Limanında demirli "Rus Atom Filosu" na ait ve özel programlarla sivil yolcu seferleri de yapan " Dünyanın en güçlü Nükleer Buzkıran Gemisi" ünvanına sahip olduğu kadar bir o kadar da fotojenik olan "50 let Pobedy" (Zaferin 50. Yılı) Gemisi ile 69 derece kuzey enleminden hareketle Kola Fyordu'ndan Barents Denizine doğru seyri takiben açık denize ulaştık... Batmayan Güneş.... ve alabildiğine uzanan bir mavilik 77. dereceden itibaren yerini yavaş yavaş kısmen yüzen buz tabakalarına, ardından da sonsuza uzanan bir "Buz Çölü"ne terk etti... Ortalama 2.5 metre kalınlığındaki buz yüzey üzerinde

gemimiz çatırdamalar - kütürdemeler ile kendine yol açarak ilerliyor...

16 Haziran, Murmansk--- 20 Haziran, Kuzey Kutbu----- Dönüş: 27 Haziran Murmansk olmak üzere 11 günde takriben Beşbin Km.'lik bir rota katedildi. Bir geziden öte "ekspedisyon" olarak tanımlayabileceğimiz bu seyahatımızın tüm diğerlerinden ayrılan kendine özgü özelliği ve "Highligth"ı "emsalsiz, muadilsiz" olması idi. Teknik özellikler, rota, Arktik fauna ve flora, jeolojik ve oşinografik özellikleri bir detay yükü yaratmamak amacı ile bir kenara koyduğumuzda aklımızda unutulmayacak iki görkem ikonu kalıyor. : Dünyanın en güçlü kara yırtıcısı Kutup Ayısı ve Dünyanın en güçlü Nükleer Buzkıranı "Zaferin 50. Yılı" ve bu iki ikonun karşılaşmaları! İki tarafta kendinden emin, güçlü , sakin ve birbirine saygılı!

Akılda kalacak "anahtar kelimeler" Dinginlik, sonsuzluk, huzur hissi.... sessizlik... Buz Çölü , duruluk... Dört bir yanınızda "masvavi dalgaların altın renkli kumları okşadığı mekan!" gibi turistik çekim amaçlı hiçbir kozmetik rötuş ve sözel köpürtüye ihtiyaç duymayan dupduru bir albeni...

Kuzey Kutup Noktasının konuklarına sunduğu çok enteresan ve "muzip" bilimsel gerçekler de var. Örneğin tüm boylamlar bu noktada birleşerek nokta haline dönüştüğünden "Saat Mevhumu" kalmıyor..... Bir ikincisi tam bu noktada görece olarak diğer tüm yönler ortadan kalktığından size her yön "Güney" oluyor.... Son olarak da bizzat öncülüğünü benim tasarlayarak uyguladığım yöntemle Kutup levhası etrafında birkaç saniyede dönerek tam bir "Dünya Turu" da yapmış oluyorsunuz !!!

90 derece N 'a varıldığında nedendir bilinmez (Dünyanın Tepesi olduğundan sanırım) psikolojik olarak ta duygu yoğunluğunuz "tepe" yapıyor ve karlarla örtülü buz zeminde toplu uygulamalar dışında 4 saat boyunca kendinize ayırdığınız serbest zaman zarfında bu mevcudiyeti sembollerle değerlendirmek istiyorsunuz... Ben bu arzumu iki sembolle gerçekleştirdim. Birincisi bizzat götürdüğüm ve açtığımız Türk Bayrağı...ikincisi ise TAC Flaması idi. Sebebi şüphesiz ki "AİDİYET" hissi olsa gerek... Kutup noktasında açılan ilk ve tek Okul Flaması böylelikle "en uzun gün- 20 Haziran 2017 "de Okulumuzun oldu.... Gezgin dostlarla ittifak halinde değerlendirmemiz bu seyahatin diğerlerine kıyasla "Tacın Mücevheri" olmasıdır.... Saygı ve sevgilerimle...

ADANA

ANKARA

MERSİN

İSTANBUL

KANADA

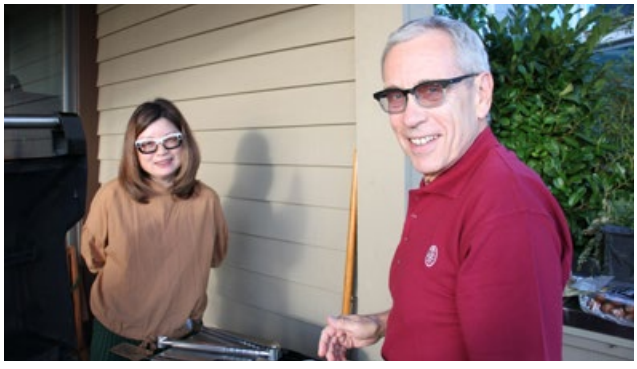

Sizin TAC Bonus kartınız var mı?

Garanti

I ♥ bonus

TAC Bonus kartla siz Bonus toplamaya devam ederken Tugla Bursuna da katkıda bulunun.

Başvurmak için:
dernek@tac-alumni.org

TAC OKUL AÇILIŞI GERÇEKLEŞTİ

Andrew Leathwood - Head of School/Başdanışman

Hello to all members of the TAC Alumni,

I am starting my fourth year here at TAC and 39th as an educator. The time flies by when you are having fun!!
We have had a very busy, but successful start to the school year. We are growing in leaps and bounds – our numbers have increased by almost a third in the past three years. We welcomed our largest prep class (132 students) in recent memory and our dorm numbers are up to about 100!! All of our facilities K-12, from the buses to classrooms to the cafeteria are stretched and crowded but we are making adjustments and planning for even more students in the future.

Our students have come from almost 30 cities in Turkey and we are seeing more and more very powerful and high achieving kids. This means our success rates will also improve which will make our school even more popular with our parents, but puts added pressure on all of us to provide higher and higher levels of service. An exciting challenge that we are looking forward to!!,

And as always we offer more than academics. We look forward to incredible displays of art, sports and music and our usual commitment to community service. Our students are so amazingly talented.
In addition to our new students we welcomed over 20 new faculty, 8 of whom are international. We had a great few weeks of orientation and everyone seems to be fitting in nicely.

All of us are so incredibly thankful for the ongoing support given to the school by our alumni association. As I often say – there does not appear to be any school where the alumni gives such ongoing and lifelong support to their school. Our new faculty were blown away by the recent trip to the mountain house and the tremendously friendly and welcoming atmosphere they have found here. We can never thank you enough for everything you do for our students and faculty.

I am personally looking for continuing to work closely with the alumni – joining you for the Republic Day Ball, the Istanbul Marathon and hopefully will get a chance to renew my connection to the Tarsus Basketball Group (to name a few). I am so lucky to be part of this family.

SCHOOLCOMING

Ömer Güzel '21

Evden uzakta yaşayan öğrenci insan için tatil, diğer öğrenciler gözünde olan tatilden çok farklıdır. Tatil o öğrenciler için eve dönüştür, yılın stresini atmaktır, uzun süredir göremediği aile sevgisini yaşamaktır. Bu yüzden yaz tatili biz öğrenciler için çok önemlidir ve kimse tatilin bitmesini istemez. Ben de bitmesini istemedim, ama küçük bir parçam dönmek istedi. Bunun tek sebebi TAC'ydi. Çünkü burada geçirilen vakit ister istemez size başka bir aile kuruyor. Her sabah öğrenciler uyandığında gördüğü yüzler ve ve yatmadan önce ''iyi geceler'' dediği insanlar özleniyor zamanla. Hele bu kişiler böyle samimi bir ortamdaysa. Yazın arkadaşlarımla buluşup konuştuğumda onlarda da bu özlemin olduğunu anladım. 3 aylık bir aradan sonra sonunda okula buruk bir sevinçle geri dönünce ve yatakhane arkadaşlarıyla buluşunca özlem biraz hafifledi. Yeni gelen prepleri görünce geçen seneki halimiz gözlerimizde belirdi. Asıl etkileyici olay ise okulun ilk günü oldu. Okulun açılışı ve etkinlikler hepimize nerede olduğumuzu hatırlattı. Son sınıfların tüm alt dönemler tarafından karşılanması, çekilen bomlar, bağıra bağıra söylenen marşlar ve orada olan her şey ruhu sene başından bize aşıladı.

Yılın ilk ayıbolu da oynadık. 9. Sınıflar ve üst dönemler arasında olan ayıbol yeni gelen p(!)replere nasıl olduğunu ve nasıl oynandığını göstermek amaçlıydı. Sıcak havaların getirdiği hararetle birlikte hareketli geçen ayıbol uzun tatilin getirdiği rahatlığı sert bir şekilde sarstı.

Geçen sene kulübün tek üyesi olarak dergide yazdığım ilk yazı ''Yatılı Prep Gözünden TAC'' başlığının altındaydı. Göz açıp kapayınca biten hızlı bir senenin ardından işte ilk siftahımı bu yazıyla yaptım.

Melikhan Bekir '21, Düzgüncan Guyildar '21

HALUK ABİ

Ünü TAC'liler sayesinde 7 kıtaya yayılmış, Tarsus lafı geçince ismi söylenmeden olmayan, TAC Tarihi için önemli bir şahıs; Haluk Abi! Dükkanın ismini bile TAC'lilerin ona hitabından alan Haluk Abi'yi bu sayıda sizlerle buluşturmanın keyfini yaşıyoruz...

Merhaba Haluk Abi, bize biraz kendini tanıtır mısın? Nereden ve nasıl başladın?

Bu iş bizde baba işi. Ben babamın yanında çıraktım, küçükken hep çalışıyordum yanında. 6 yaşımdan beri, yani, 1968 senesinden bu yana buradayım. Kolejin yanında duvarında çeşme vardı gelirdik oradan su doldururduk. Mekanımız da az ilerideydi. Daha sonra kulübelerimizi şimdi ki Ayrancı Orhan'ın önüne taşıdık. O zamanlar ciğercilik yapıyorduk; babam, ben ve küçük kardeşlerimle. Öyle, ciğercilikle başladık. Bayağı işlerimiz yolundaydı 1978-1980 senelerine kadar . Ben 1978'de okulu bitirdiğimde şimdiki karşımızdaki lokantaya geçtim. 1980 ihtilali oldu o sıralarda. O aralar bizim kulübelerimizi yıktılar. Belediye başkanı kulübelerimizi yıkınca biz de işsiz kaldık. Daha sonra burada bir dükkan buldum, orada çalışmaya başladım. Ciğer, et şiş, fındık lahmacun falan yapmaya başladım.

> *"O aralar hamburger olayı çıktı Tarsus'ta. Benim kardeşimde İstanbul'a gidiyordu, hamburgerin nasıl yapıldığını falan öğrenmiş geldi bana ''abi böyle bir şey var bizde yapalım'' dedi. Tamam dedim. Hamburgere bir başladık bütün TAC gelmeye başladı. Hamburgerler havada uçuşuyor."*

Ciğerciyken TAC'den öğrenciler geliyor muydu?

Yok gelmiyordu. Gelse de tanışmıyorduk. Bende o aralar 17 yaşımdaydım. Birkaç kişinin yemek yediğini hatırlıyorum da pek bir samimiyeti yoktu. Demir Sabancı gelirdi onlara yemeklerini yapardım. Hatta resmi var duvarda. Daha sonra gelenlerin sayısı artmaya başladı.

O aralar hamburger olayı çıktı Tarsus'ta. Benim kardeşimde İstanbul'a gidiyordu, hamburgerin nasıl

yapıldığını falan öğrenmiş geldi bana ''abi böyle bir şey var bizde yapalım'' dedi. Tamam dedim. Hamburgere bir başladık bütün TAC gelmeye başladı. Hamburgerler havada uçuşuyor. Portakal suları, sosisli sandviçler yetiştiremiyorduk. Daha sonra biz birde yanına döner koyalım dedik. Bizde acemiydik döneri normal dedantörle yapıyorduk, bir türlü pişmiyordu. Hiç unutmam Sayman diye bir çocuk ağlamıştı. Okulun tatilinde bir gram yemek yiyemedi, ağlamıştı resmen. Sayman şimdi doktor oldu yanlış hatırlamıyorsam.

Neyse ertesi gün biz bu dedantörü büyüttük tabi bizde bu işin acemisiyiz çekirdekten kendimiz yetişmedik. Ama mesela biz ciğercilikle başladık sonra hamburgeri öğrendik. Kebabı yapmayı kimse öğretmedi bize; kendi kendimize, babamızdan biraz öğrenmiştik işte. Kardeşim ben falan katılarak çok güzel bir şey çıkardık ortaya. Mesela sosisli sandviç Tarsus Amerikan Kolejinden başka kimse yemez onu. Özel sos yapardık onlara. Sandviç arası mayonez filan; çocuklar bide benden başka bir yere gitmezdi. 4 masamız vardı. Öğlen 4 masa, 30 sandalye koyardık.

Dükkan burası mıydı?

H: Yok karşı taraftı o zaman. Burası yoktu. İlk samimiyetimiz öyle başladı. 4 masada 30 sandalye. Mesela biri kalkacak, bir diğeri oturacak; beklerdi hiç gitmezlerdi başka yere. Mesela bir abi geldiğinde ona yer verirlerdi. O zaman, yani, izdiham yaşanırdı. İşte bir yanda sosisliler, hamburgerler, diğer yanda kebaplar, lahmacunlar.. Hatta ben okula bile fındık lahmacunları nostalji olarak bir camekan kurup göndermiştim Homecoming veya bahar şenliklerinden birinde. İşte Haluk abi bize stant gönderecen diye. O şekilde işte yapıyoruz ilişkilerimizi şimdi. Çocuklarla samimi oluyorsun; Haluk abi paramız yok bir yemek yiyelim diyorlar, koyuyorsun masalarına..

Veresiye çalışıyordun yani?

Tabi sonra verirsen verirsin.. Vermezsen, canın sağ olsun... Bu ilişki devam ede ede büyüdü. Benim ora eskiden 'Haluk'un Yeri'ydi; çocuklar bana hep 'Haluk abi' diye diye, yeni yere geçince önce T.A.C. lokantası mı olsun dedim?! Yok yanlış olur öyle bir şey, sadece TAC olunca.. Sonra 'Haluk Abi'de karar kıldık ve çocuklar zaten Haluk abi diye diye de böyle kaldı. Şimdi Tarsus'ta tanımayan yok. Ayrıyeten okulun sayesinde yurt dışında bile bir çok kişi tanıyor. Mesela geçen gün bir hocamız bana kendi anlattı Ms. Salim: Londra'ya gitmiş. Orada nereden geldiğini anlatıyor, işte Tarsus

> ***"Geçen gün bir hocamız bana kendi anlattı: Londra'ya gitmiş. Orada nereden geldiğini anlatıyor, işte Tarsus felan. Oradan biri de demiş ki, 'Haluk Abi de duruyor mu?!'... Hocam da şok olmuş, diyor 'Haluk abi, seni nasıl tanıyorlar?' Dedim, 'Çocuklar sağ olsun. Dünya çapında birçok öğrencimiz var'."***

falan. Oradan biri de demiş ki Haluk Abi de duruyor mu?!... Hocam da şok olmuş, diyor "Haluk abi, seni nasıl tanıyorlar?" Dedim, "Çocuklar sağ olsun. Dünya çapında birçok öğrencimiz var".

Hepsiyle bir abi - kardeş ilişkimiz olmuştur. Çocuklar evime gelir, misafir ederim. Bu sevgi, saygı karşılıklıdır ve bunu iyiye kullanmak lazım. Çok şükür, 40 yıldır buradayım, ne mutlu bana. Bunları duymak yetiyor bana. Yani para kazanmaktan ziyade böyle bir şey daha önemli benim için.

Peki böyle unutamadığın dönemler, insanlar var mı hiç?

Vallahi dönem dönem unutamadığım çok grup var. Mesela David, Osman, Murat, Tibet; bunlar bir dörtlü.

Balkız, İpek, Petek, Şebnem.. Ayşe Arman... Bunlar gelirdi dükkanıma, ben bunların isimlerini cacıkların üzerine kuru nane ile yazardım. Herkesin isimlerini kuru nane ile yazardım. Onun dışında böyle isim olarak aklımda kalan en çok Demir Sabancı ve yanındaki grup. Ben isimleri grup grup olarak bilirim. Mesela Ekin Cangil'in grubu vardı. Alp, Eren, Muzaffer... Ondan sonra Timur, Paksoylar. Çok isim var. İskenderun'dan Hakan falan vardı. Böyle güzel anılarımız oldu çocuklarla. Dışarıdan kimseyi almamalarına rağmen beni her organizasyona davet ederlerdi. Bazen karımla giderdik. Güzel olurdu. Bir aile gibi olduk.

Listelist.com'da da yazmışlar: Haluk abi bizim okula servisiyle, vejetaryen tantunisiyle, veresiyesiyle ailemizin bir üyesidir. Hakikatten de öyle. Halen benim defterlerim duruyor.

Rekabet nasıldı esnaf arasında?

Daha önceden bizim Tarzan Aliyle bir rekabetimiz vardı ondan sonra da Kenan'la başladı. Mesela Kenan ilk başta tantuni yaptı herkesin dikkatini çekti sonra bende yapınca bana geri döndüler. TAC hep beni tutardı bu konuda, hatta bana "Abi sen yap, senden yiyelim" falan derlerdi. Tabi fire de verebiliyorsun sonuçta herkesin istediği yerde yeme özgürlüğü var ama hiç bir zaman insanlarla tartışmadık. Şu an bile Kenan'la görüşürüm. Hep yanıma gelir oturur. Ekmek lazım oldu mu ekmek veririz birbirimize. Öyledir, bizim aramızda düşmanlık olmaz, tatlı rekabet olur.

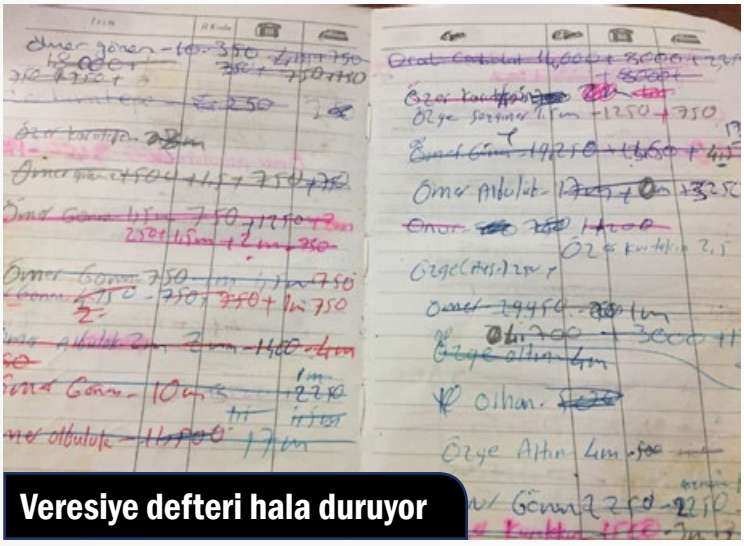

Veresiye defteri hala duruyor

Okulun duvarından sipariş alırdınız..

H: Doğru. O zaman da bizim Tarzan Ali ile rekabetimiz vardı. Tarzan hamburger yapıyordu, ben de hamburger yapıyordum. Tarzan döner yapıyordu, ben de yapıyordum. Sonra o fiyatını düşürdü, ben de düşürdüm. Sonra ben okulun duvarının oraya merdiven koydum. Merdivende çırak olurdu. Öğrencilerle anlaştım. El hareketlerine göre siparişlerini anlayıp oradan çırağa veriyordum, çırak da öğrencilere. Sonra da parayı alıyordum. Hatta bir gün çırak aceleyle merdiven çıkarken yere düşmüştü. Tabi bunlar güzel şeyler.

Eskiden çocuklar kantin kurmuştu biz de dönerleri hazırlayıp elden ele dağıtıyorduk. Çok yoğundu okul kantini. Bir tane Ahmet Amca vardı. Lakabı da Parmakzade'ydi. Bir gün öğrenciler reklam istemiş o da vermemiş. Benim de bun-

dan haberim oldu. O zaman lise sonlar dedi ki “Hiç kimse kantinden bir şey almayacak.” Bir hafta adamı mahvettiler. Benim dükkandan lahmacunlar götürürlerdi, limonata alırlardı. Herkes istediğini yesin diye. Para ver, verme önemli değil. “Kantinden bir simit alamazsın” dediler. Kimse de bir simit almadı. Sonra reklam vermeye razı oldu adam. Ben de okulun destekçisiyim. Mesela şu anda 2 tuğlam var Birtuğladasenkoy! projesinde. Gene almayı planlıyorum. Bu çocuklara bizim de destek olmamız lazım. Önceden burs da yoktu. Benim katkım çocuklara yemek yedirmekti. Hiç bir öğrenciyi aç göndermedim. İsterse 500 lira borcu olsun gelip dese “Haluk Abi benim param yok, yazar mısın?”, yazarım, hiç sıkıntı değil. Tabi isim söylemek olmaz. Var böyle arkadaşlarım. Kimisi veriyor, kimisi vermeden gidiyor. Canı sağ olsun hepsinin.

> *“Hiç bir öğrenciyi aç göndermedim. İsterse 500 lira borcu olsun gelip dese “Haluk Abi benim param yok, yazar mısın?”, yazarım, hiç sıkıntı değil. Tabi isim söylemek olmaz. Var böyle arkadaşlarım. Kimisi veriyor, kimisi vermeden gidiyor. Canı sağ olsun hepsinin.”*

Bir de borç listesi yapsak mı?

Yok o artık bir anı oldu. Mesela Demir’in 5 lira borcu var o zamandan.30 sene önce. Bir defterim daha vardı ama onu kaybettim. Bakıyorum bazen 5 lira borcu var “Aaa 5 lira borcu var.” Ta o zamanın parası. Bu artık bir efsane oldu. Çocuklar da diyor ki “Haluk Abi, borç listesini Pegasus Müdürü Mehmet Nane’ye gönderelim ödesin diye” Ama tanıdığım en mütevazi insanlardan biridir. Hiç parasıyla böbürlendiğini görmedim.

Bizim okulda geleneğinde pek yoktur zaten parayla böbürlenmek. Eskiden aileden gelen harçlıkları Müdür alır, her çocuğa eşit miktarda haftalık verirmiş. Senin ailen 100 lira, benim ailem 20 lira verse de, Müdür herkese haftalık olarak 15 liraysa, 15 lira verirmiş, fazlasını değil. Ondan kimse kimin ne kadar parası olduğunu vs. pek bilmezmiş.

Ben de çocuklarımı o şekilde yetiştirmeye çalıştım. Hiç zengin çocuğu gibi yetiştirmek istemedim. Düşünün mesela Demir Sabancı bir dünya devi ama Perşembe, Cuma günü parası olmazdı. Bunlar iyi şeyler. Tepeden gelmiyor. Ben araştırıyorum mesela Japonya’ya gidip Toyota’nın tamirlerini bile yapıyor. Adım adım her işi yapıyor. Ben de öyle yapıyorum mesela bulaşık bile yıkarım, paspas bile çekerim. Dükkanı kapattığımda bula-

şık birikmiş olursa onları yıkarım. Gerekirse dükkanda yatarım. Hatta karım da "Sen dükkanına aşıksın" diyor.
Buradan çok mutluyum çünkü burada TAC'lilerle bir aile gibi olduk. Saatlerini biliyorum. Okul sonrası bana geliyorlar. Çay, kahve içiyoruz, konuşuyoruz. Mesela geçen düğün oldu ona gittim. Yaren'in abisi evlendi onun düğününe gittim ve bizi dört dörtlük ağırladılar. Kendi ailemden olsa gitmem ama çocuklar çok rica ettiler. Çok da güzel oldu.

Unutamadığın anın vardır mutlaka?
Çok var ama bir tanesini anlatayım. Eskiden çocuklar at veya eşek falan getirirlerdi okula. Bir keresinde ben de makinamı alıp fotoğraflarını çektim. En son bir açtım makinenin içinde film yok. Mesela ben askerde de suç olmasına rağmen parayla fotoğraf çekiyordum. Zaten çocuklar da söyler. "Haluk Abinin girişimci kafası var diye" Mesela ben sosis ekmeği sadece kolej öğrencilerine sattım başka kimse almazdı. Çift katlı bir hamburger yapardım onu da çok severlerdi. Şu an da et tantuniyi çok seviyorlar. Genelde ne isterlerse ondan yapıyorum.

Haluk abi bu tatlı sohbet için çok teşekkür ederiz. Eminiz, mezunlarımız da çok keyif alarak, anıları canlanarak okuyacak, hatırlayacaklardır. Son olarak mezunlara söylemek istediğin bir şey var mı?
Hepsini çok seviyorum. Hatta gelmelerinden önceki gün heyecanlanıyorum. Hatta Osman vardı TAC'87 grubundan ama onları göremedim. Her akşam 4 kişi gelip 15 16 kişilik yemek yerlerdi. İnşallah ilişkilerimiz ömür boyu devam eder.

TARSUS SEV'DE AÇILIŞ SEVİNCİ VE 20. YIL COŞKUSU

Tarsus SEV ailesi olarak 11 Eylül 2017 Pazartesi günü yeni bir eğitim öğretim yılına başlamanın heyecanıyla kapılarımızı öğrencilerimize açtık. Türkiye'de köklü bir eğitim tecrübesine sahip Sağlık ve Eğitim Vakfı'na bağlı olarak hizmet sunan ve aynı zamanda Tarsus Amerikan Kolejinin kardeş okulu olan Tarsus SEV ailesi her geçen yıl aramıza yeni katılan öğrencilerimizle giderek büyüyor.

Tarsus SEV için bu eğitim-öğretim yılının ayrı bir anlamı olduğunu özellikle paylaşmak istiyoruz. Türkiye'nin eğitim alanında en önemli yapı taşlarından olan Sağlık ve Eğitim Vakfı bünyesindeki ilköğretim okullarımız Tarsus, İzmir ve İstanbul'da 1997 yılında yani bundan tam 20 yıl önce kapılarını öğrencilerine açmıştı. Bu yıl okullarımızın kuruluşunun 20. yılını gururla kutlayacağımız bir yıl olacak.

Geçmiş yıllarda olduğu gibi bizler güçlü öğretmen kadromuzla öğrencilerimizin akademik ideallerini gerçekleştirirken, bir birey olarak da tüm potansiyellerine ulaşmalarını hedefliyoruz. Okulumuzdaki eğitim süreçleri boyunca öğrencilerimize 21. Yüzyıl becerilerini kazandırırken, onları kendinden emin, adaletli, hoşgörülü, üretken ve cesur bireyler olarak hayata en iyi şekilde hazırlamak bizim görevimiz. Ayrıca okulumuzda Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı, ilerici, ulusal ve evrensel değerleri sahiplenen, ülke ve dünya sorunlarına duyarlı, hayata hazır dünya vatandaşları yetiştirmek en öncelikli hedeflerimizdir.

Vakfımızın akademik mükemmeliyet misyonu doğrultusunda okulumuzda uluslararası standartlarda eğitim vermeye de devam ediyoruz. Bu bağlamda okulumuzun CIS (Uluslararası Okullar Konseyi) tarafından akreditasyon sürecini de yeniden başarıyla tamamladığını paylaşmaktan mutluluk duyuyoruz.

Mutluluklarımızın yanında bizleri derinden üzen bir olay yaşadık bu eğitim öğretim döneminin başında. SEV mezunumuz TAC öğrencisi Nazmi Toygar Hıdıroğlu 'nu elim bir trafik kazasında yitirmenin acısını paylaştık. Öğrencimizin ailesine bir kez daha başsağlığı ve sabır diliyoruz. Güleç yüzlü öğrencimiz artık hatıralarımızda yaşayacak.

Her zaman söylediğimiz ve söylemeye devam edeceğimiz gibi Tarsus SEV ailesi olarak bizler "SEV'mekle başlar her şey" diyoruz ve her çocuğun özel olduğuna inanıyoruz. Onların gelişim süreçlerinin bir parçası olmaktan gurur ve mutluluk duyuyoruz. Bu yolculuğumuzda bize eşlik eden siz değerli velilerimize ve sevgili öğrencilerimize mutlu, sağlıklı, başarılı, keyifli ve bol eğlenceli bir eğitim yılı diliyoruz.

Çiğdem Özyürekoğlu (SEV İlkokulu Müdürü) & Ayfer Aydın (SEV Ortaokulu Müdiresi)

GURURLA GEÇEN 20 YIL

"Beni geçmişe döndürün taaa 20 yıl öncesine..."

Çiğdem Özyürekoğlu (SEV İlkokulu Müdürü)

1997 yılının Ağustos ayında çiçeği burnunda yeni mezun bir öğretmen olan ben, gazetede bir ilan görüp heyecanlandım. Yeni açılacak olan Tarsus SEV İlköğretim Okuluna İngilizce Öğretmeni alınacaktır diyordu. Başvurular Tarsus Amerikan Koleji kampüsünde..... diye gidiyordu ilan detayları. Şansımı denemek istedim...Biraz ürkek CV'im elimde heyecan içinde kapıdan içeri girdim. Kütüphaneye yönlendirdiler beni ve sevgili emektar asistanımız Songül Akşahin

karşıladı orada. Eğitim Koordinatörü Frances Melling'le görüşmem gerektiğini ancak o anda orada olmadığını söyledi. Tecrubesizlik işte randevu almadan gidilir mi???? Biraz hayal kırıklığına uğramış, biraz üzülmüş ben gideyim o zaman dedim. Songül Akşahin bence biraz bekleyin gelir az sonra Bayan Frances dedi.

Veee bekledim, iyiki de beklemişim. Gülen yüzüyle, sıcacık tavrıyla Frances Melling geldi, önce CV'me baktı, sonra beni görüşmeye aldı. Ben hala şaşkın, hala heyecanlı uzun uzun konuştuk, sohbet ettik. Sonra değerlendirme yapmak üzere seni biraz bekleteceğim dedi. O bekleme süreci bir asır gibi geldi ve geri geldiğinde hiç unutmadığım, hatırladığımda beni hala duygulandıran şu sözleri söyledi :"Senin gibi enerjik, güler yüzlü, kendine güvenen genç öğretmenlere ihtiyacım var. Bizimle çalışmak ister misin?"

İşte öğretmenlikteki ve değerli SEV ailesindeki heyecanlı serüvenim böyle başladı ve o günden bu güne gurur ve mutlulukla tam 20 yıl geçti. Bu süreç zarfında birlikte çalıştığım değerli idareci ve öğretmen arkadaşlarımdan çok şey öğrendim. Öğretmenlikte tecrübenin çok önemli olduğunu ancak gençlere de şans verilmesi gerektiğini öğrendim.

1997'de 12 minik öğrencimle 1. Sınıfların İngilizce öğretmeni olarak başlayan heyecanım eksilmeden ancak faklı bir görevle okul müdürü olarak devam ediyor. İlk öğrencilerim şimdi üniversiteden mezun, iş hayatına atılmış başarılı birer delikanlı ve genç kız.

İyi ki iyi ki öğretmen olmuşum. Öğrencilerimizin hayatlarına küçücük dokunuşlar yapmak, öğretmenin keyfini yaşamak, karşılıksız sevmek ve o minik yüreklerin ileride sizin karşınıza çıkarak "merhaba öğretmenim" diyerek gülümsemesi öğretmenliğin en güzel, en kutsal meslek olduğunun göstergesi değil midir?

Okulda yaptığım konuşmalarda okulumuzun adıyla örtüşen ve gerçekten söylemekten keyif aldığım bir sözü burada da yinelemek istiyorum:

Biz öğretmenler SEVmekle başlar herşey diyoruz ve her çocuğun özel olduğuna inanıyoruz.

Bu büyük ve değerli ailenin bir üyesi olmak büyük bir gurur ve mutluluk duyuyorum.

SEVgiyle daha nice nice güzel günleri kutlamak dileğiyle....

Nuran Baykal

RENKLİ BİR MEZUN
Sinan Tansal TAC'82

Merhaba Sinan Abi bize kendinizden söz eder misiniz ?
TAC 82 mezunuyum, Diş Hekimiyim, ayrıca MAVİSAKAL ve İnsanlar guruplarında profesyonel müzik yapıyorum. Bunun yanı sıra KROP markasıyla tasarlayıp ürettiğim el yapımı bıçaklarım var.

TAC'nin hayatınızdaki yeri nedir?
Biz özellikle yatılı öğrenciler için, İlkokul bitiminden Lise sonuna kadar geçen gelişme ve olgunlaşmanın çok önemli döneminde, TAC'nin, güzelliklerin yanında travmalarıyla, özlem duygusunun yanında birey olma becerisiyle, açlık ve soğukla olduğu kadar serbestlik ve hayal gücüyle, ve en çok da koşullar nasıl olursa olsun hayata eylenceli tarafından bakabilme becerisiyle kişiliklerimizi şekillendirdiğini düşünüyorum.

Müziğe olan ilginiz okul yıllarında mı başladı? Eğer okulda başladıysa; TAC' den Mavi Sakal'a uzanan yolculuğu bizlerle paylaşır mısınız?
Ben vurmalı çalgılar çalıyorum. TAC yıllarımda futbol maçlarında tezahürat için tribünde darbuka çalardım. Üniversite zamanı müzikle daha fazla ilgilenmeye başladım. Bu muayenehane açtıktan sonra da devam etti, İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuarında açılan bir dönemlik vurmalı çalgılar eğitimini aldım. Sonrasında çeşitli guruplarla çalmaya başladım, ardından 2002 yılında MAVİSAKAL'a girdim.

Çok yönlü bir iş alanınız var. Diş hekimliği, müzisyenlik ve el yapımı bıçak imalatı hepsine yetişmek zor olmuyor mu?

Diş hekimliği, eğer özel çalışıyorsanız ve başka ilgi alanlarınız varsa vakit ayırabileceğiniz bir meslek. Ben meslek seçimi yaparken Diş Hekimliği'ne dair bildiğim tek şey kendi çalışma düzenini oluşturma imkanı olan bir iş olduğuydu. Tercih sebebim de buydu. Diş Hekimliği'ni de farklı alanlarda uygulama şansım da oldu, filim ve reklamlarda oyuncuların görünüşlerini değiştiren protezler yapıyorum. Sanırım şimdiye kadar en az 20 film olmuştur. Sinemada gördüğünüz bir çok diş protezini ben yapmışımdır.

Müzik için ise, randevularımı önceden ayarladığım için sorun olmuyor.

El yapımı bıçak ilginiz ne zaman başladı?
Bıçaklara ilgim eskiye dayanır, yaklaşık 4 senedir bu işle uğraşıyorum. Önceleri gittiğim ülkelerden bıçaklar, çakılar toplardım, sonra saplarını değiştirme fikri oluştu, ardından bu da yetmedi, kendi bıçaklarımı yapabiir miyim diye işe giriştim ve yaptıklarımı instagram.com/kropknives adresine koymaya başladım. Sonrası benim de beklemediğim şekilde gelişti. Özellikle yaptığım şef bıçakları yurt içi kadar yurt dışında da ilgi görüyor. Şimdi 2018 Ocak ayında Nişantaşı'nda bir galeride sergiye hazırlanıyorum. Bıçakları farklı formlar, farklı malzemeler kullanarak yapmam sanıyorum insanların ilgisini çekti.

Okulda hiç unutamadığınız bir anınızı bizimle paylaşır mısınız ?
Ben okulun basketbol takımındaydım, Sivas'a yarı finallere Tarsus'dan bir otobüs dolusu gitmemiz ve orada geçirdiğimiz günler unutulmazdı benim için.

TAC'li kardeşlerinize söylemek istediğiniz bir şey var mı?
TAC'nin sizlere kazandıracağı en kıymetli yetenek hayal gücüdür. Umarım sizler de benim gibi buna sahip olacak kadar şanslısınızdır.

FİLMLERE YAPTIĞI PROTEZ DİŞLER

KENDİ TASARLAYIP ÜRETTİĞİ EL YAPIMI BIÇAKLAR

TAC'YE HOŞ GELDİNİZ!

Bu yıl aramıza yeni katılan kardeşlerimize TAC'yi tercih etme sebeplerini ve gelecekle ilgili hedeflerini sorduk.

Berkan Silindir (Prep)

Merhaba Adana'dan geliyorum. Yatılıyım. Aynı zamanda TAC spor kulübünde 6 yıldır basketbol oynuyorum. Ben bu okulu hem sosyal, hem de akademik açıdan son derece mükemmel bir okul olmasından dolayı seçtim. Ayrıca abilik-ablalık sisteminin getirdiği bir avantaj olan mezunların birbirlerine ayrılmaz bir bağ içinde oluşu da beni çok etkiledi. Ben bu okuldan IB diploması alarak yurt dışındaki özellikle Amerika'daki en iyi üniversitelerde %100 burslu okuyarak aynı zamanda basketbolumu da ilerletmek istiyorum.

Orhun Serin (Prep)

TAC'yi tercih etme sebeplerim: Köklü bir geçmişe sahip olması, akademik açıdan güçlü bir okul olması bir yana sportif anlamda da çok iyi bir okul olmasıdır. En önemlisi büyük TAC ailesinin bir parçası olmak istememdir. Geleceğim ile ilgili hedeflerime ulaşmamda önemli bir yol gösterici olacağına inanıyorum. Öyle ki TAC isminin ve ailesinin verdiği güven tercihimin doğru olduğunun kanıtıdır.

Gelecekle ile ilgili hedeflerim: Okulumu başarıyla bitirip yurt dışında TAC ismini iyi yerlerde duyurmak, arkamdan gelecek nesiller için iyi bir örnek olmaktır.

Hasan Can Uyar (Prep)

TAC'yi tercih etme sebebim, okulun Türkiye'nin hayata hazırlayan sayılı okullarından biri olması. TAC'nin çok köklü bir okul olduğunu ve edinilen dostlukların asla unutulmadığını öğrendim. Çünkü en yakın arkadaşları 30 yıl önce TAC'de tanıştığı kişiler. Üstelik insanın bu kadar büyük bir aileyi arkasında hissetmesi ve onlara her zaman güvenebilecek olması çok güzel bir şey. Okuluma gelmemin diğer bir sebebi ise basketbol. Benim jenerasyonumda bu yıl çok iddialı bir takım kuruldu ve çok başarılı olacağımıza inanıyorum. Gelecek ile ilgili planlarım ise TAC'den mezun olduktan sonra eğitimime ve basketbola Amerika'da devam etmek. Ardından profesyonel bir basketbolcu olarak iyi bir takımda yer almak.

Haluk Bulut (Prep)

Bu okulu tercih ettim çünkü hem basketbolumu hem de akademik başarımı aynı anda sürdürebileceğim bölgedeki en iyi okul. IB programı da beni bu okula çeken en önemli şeylerden biri. TAC çoğu yönden sosyal ve aktif bir okul. Benim de sosyal bir kişiliğim var ve burası benim için çok uygun. Akademik hayatımla birlikte, basketbolumu da ileri seviyeye taşımak istiyorum. Şu ana kadar bütün bu platformlar da bana en iyi şekilde destek verdiği için bu eğitim cennetine minnettarım. Daha önümde dolu dolu geçeceğine inandığım 5 senem var. Okulun bana verdiği her türlü imkân sayesinde, bu okula katkım olacağını düşünüyorum. Önümüzde başarılarla dolu müsabakalar geçirmeyi dilerim.

Doğukan Gizir (Prep)

TAC'yi tercih etme sebebim basketbol takımının çok başarılı olması ve gelecekte yurt dışında okumak istememdir. Gelecekle ilgili hedefim de yurt dışında başarılı bir mühendis ve hobi olarak da basketbol oynamak istemem.

Efe Murtaza (Prep)

TAC'yi tercih etmemdeki sebeplerimden biri kesinlikle sosyal açıdan Türkiye'nin önde gelen okullarından olmasıdır. TAC, aile ve birliktelik gibi özelliklerinin yanı sıra akademik ve sosyal açıdan son derece başarılı ve kaliteli insanlar yetiştirmesi ve en önemlisi TAC'den mezun olan insanların birer Dünya insanı olmasından dolayı bende Tarsus Amerikan Kolej'ini tercih ettim.

Gelecekteki planlarımı henüz tam düşünmesem de, herkes gibi bir düşüncem var. İleride basketbol hayatımın yanı sıra yurt dışında, hem eğitim alıp hem de basketbolumu daha çok geliştirmek ve orada hayatıma devam etmek istiyorum ya da yurt dışında ticaret adamı olmak istiyorum, ama önceliğim ülkeme ve aileme yararlı birer vatandaş ve evlat olmak.

Celal Yengüner (Prep)

Tarsus Amerikan Kolejini seçmemdeki asıl sebep yabancı dile ve spora çok önem vermesi bu iki etkende benim için çok önemli. Ben bu okula çok fazla ön yargıyla geldim arkadaşlar öğretmenler abilik sistemi ama daha 2. Haftam olmasına rağmen çok alıştım ve gayet güzel bir ortam olduğunu anladım ve bu okulun en güzel taraflarından biri de okulda ki herkes birbirini tanımak zorunda bu sayede kimse yabancılık çekmiyor.

Basketbol konusunda da neredeyse Türkiye deki hiçbir okulun spora bu kadar önem verdiğini düşünmüyorum. Bu da spor yapan ve yapmak isteyen çocuklar için çok güzel bir şans. Bu kadar nedeni göz önünde bulundurmak bile Tarsus Amerikan Kolejini seçmek için yeterli. Tabi daha bir sürü sebep var; müzik, sanat ve benzeri gibi ve sonuç olarak ben TAC'li olmaktan çok mutluyum.

Mehmet Onat Ercan (Prep)

TAC'yi hem basketbol, hem de akademik anlamda başarılı olduğum için seçtim. Gelecekteki planım ise hem basketbolcu olup hem de doktor olmak.

Utkan Kılınç (Prep)

Merhaba bu yıl benim TAC'deki ilk yılım. Bu okulu tercih etme sebebim diğer okullara göre daha iyi olan İngilizce eğitim imkanı sağlıyor olması. Gelecek için planlarım arasında ise TAC'den aldığım iyi bir eğitimle yurtdışında okumak.

YATILI PREPLERİN GÖZÜNDEN

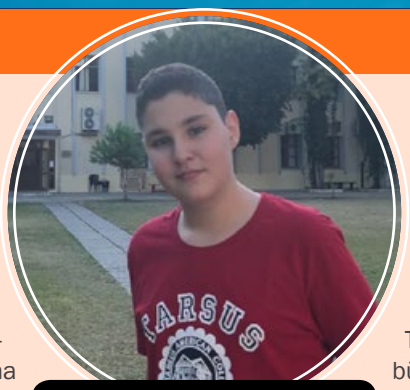

Hasan Cahit Akıncıoğlu

Öncelikle şunu söylemem gerekir ki TEOG yılı bittikten sonra büyük bir okul arayışına girdik. Özellikle İzmir Amerikan Kolejiyle ve Tarsus Amerikan Koleji'yle çok ilgilendik. Çünkü bu 2 okul bana göre Türkiye'deki en iyi okullardan ikisiydi ve bu okullara girme şansım vardı. Okulla ilgili bilgiler edinmeye başladık ve okul gerçekten çok hoşuma gitti ve kendime "Bu okulda okumalıyım," dedim. Okula da puanımın yettiğini ve girebildiğimin haberini alınca dünyalar benim oldu. Okula geldiğim gün ise okulu gezerken doğru yere geldiğimi fark ettim. Çünkü okulun binaları, spor salonu, sınıflar çok hoşuma gitti. Ama bence böyle bir okulda arkadaşlık ortamı çok önemlidir. Ve burada o arkadaşlık ortamından fazlası var. TAC'yi seçmemin en önemli nedeni budur.

TAC yatakhanesi benim için artık 2. bir evdir ve buradaki arkadaşlık ortamı ve rahatlık dünyada zor bulunur. Bu size biraz abartı gelebilir ama bence gerçekten öyle. Buradaki yatakhane hayatı bir insanın evindeki rahatlık kadar rahat.

Bir hazırlık öğrencisi olarak okula geldiğim ilk günden beri okulla ilgili çok güzel şeyler yaşadım. Arkadaşlık ve abilik-ablalık ilişkisi, öğretmenler ve dersler ile ilgili çok güzel şeyler gördüm. Tarsus Amerikan Koleji benim için artık büyük bir ayrıcalık olmuştur. Burada okumak bence dünyanın en güzel şeyi. Okulla ilgili bütün izlenimlerimin pozitif yönde olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim. Benim bu okula gelmeme yardım eden, bana çok büyük iyiliği dokunan insanlara yeniden çok teşekkür ederim.

Tabi bu okula geliyorsanız ve buradan mezun olmak istiyorsanız İngilizcenizi geliştirmek ve üst düzeye getirmek zorundasınız. Benim de TAC'de planladığım en önemli şey bu. Ve buradan mezun olduktan sonra yurt dışında okumak beni çok mutlu eder ve çok gururlandırır. Kısaca TAC ve ondan sonra direk Amerika, İngiltere, Kanada ve bunun gibi büyük ülkeler.

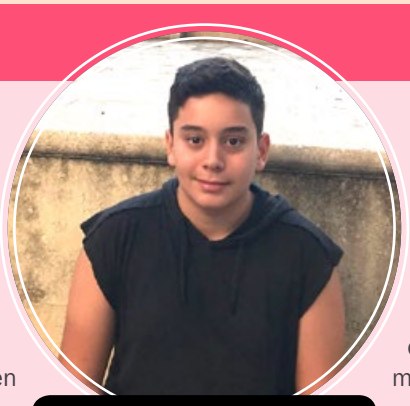

Emir Avni Şahin

TAC'yi seçmemin nedeni 1954 yılında dedemin buradan mezun olmasıdır. Dedem bana burayı anlatınca bende burayı merak ettim. TEOG puanım da buraya yetiyordu. Ve ayrıca İngilizce eğitimi için güzel fırsattı.

Yatakhane'nin iyi yönü yalnız hayata alışıyor olmak. Yani hızlı büyüyor olduğumuza işaret. Tek kötü yönü ise ailemizden uzakta yaşıyor olmak ve ailemizi özlemek.

Okula girdiğim andan beri çok içten karşılandım. Abi ve ablalar bizi yönlendirerek, yatılı hayata ve okula kolay bir şekilde alışmamızı sağlıyorlar. Bize saygı ve sevgiyi öğretiyorlar ve aile olmamızı sağlıyorlar.

TAC'de büyük ihtimalle IB okuyup yurt dışına gitmek ve ailemin izinden giderek mimarlık okumayı düşünüyorum.

İLK TAC İZLENİMLERİ

Ömer Güzel ‘21

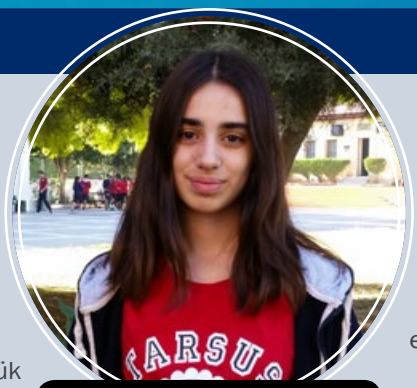

Güneş Doğan

TAC, benim akademik yönümü sosyal yönümle birlikte yürütebileceğim, basketbolumu derslerimi aksatmadan geliştirebileceğim, güçlü arkadaşlıklar kurabileceğim, geleceğimi daha düzgün şekillendirebileceğim aynı zamanda bana hem yurt dışı hem yurt içi seçeneği sunan bir okul.

Yatakhane hayatının iyi yanları günlük işlerimizi ailemiz olmadan da ilerletebilmeyi öğretmesi, günü planlı geçirmeyi sağlaması ve diğer yatılı arkadaşlarımızla aramızda kuvvetli bağlar oluşturması. Bana göre tek kötü yanı ailemizden uzakta olmamız.

Okula ilk geldiğimde okulun personelinden tutun öğrencisine, mezununa kadar TAC’nin bir parçası olan herkesin arasında sıkı bir bağ olduğunu gördüm ve geldiğim ilk günden beri bana destek olan abi, ablalarım ve arkadaşlarımda da bunu hissettim.

TAC’de bulunduğum süre zarfında TAC’nin sosyal imkanlarından yararlanabileceğimin en üst seviyesinde yararlanmak, basketbolumu geliştirmek ve buradaki öğretmenlerim, arkadaşlarım ve abi ablalarımla iyi ilişkiler kurmak istiyorum. TAC’den sonrası için ise yurt dışında okuyup bu okulu yurt dışında da temsil etmek istiyorum.

Abilik sistemine alışmak başlarda biraz zor olsa da eğer biz abi ablalarımıza saygılı olursak onların da bize maddi, manevi her konuda yardım edeceğini ve yanımızda olacaklarını fark ettim. İlk duyduğumda değişik gelse de şu an gayet olumlu bakıyorum.

TAC yıllardır var olan çok köklü bir okul ve burada var olan her sistem oturmuş durumda. Ben buraya gelmeden bunun farkındaydım fakat geldiğimde beklentimin çok daha üstünde olduğunu ve bunun da dünya çapında ispatlandığını gördüm.

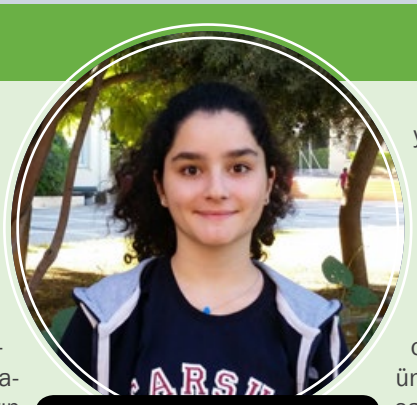

Selin Ok

TAC köklü bir okul. TAC’83 mezunu olan babamın diğer mezunlarla olan samimiyeti ve dayanışması beni etkilemişti. TAC’li olmanın ayrıcalıklarını bildiğim için ve ben de TAC’li olmak istediğim için bu okulu seçtim.

Yatakhane hayatının tek eksisi ailelerimizden uzak olmamı, fakat öğretmenlerimiz, yatakhane sorumlularımız, arkadaşlarımız ve abi, ablalarımız sayesinde onların eksikliklerini hissetmiyoruz. Çok güzel anılar biriktiriyoruz ve okulun tüm imkanlarından faydalanıyoruz.

Okula geldiğimde çok heyecanlıydım ve tedirgindim. Çünkü yeni okul, yeni arkadaşlar, yeni öğretmenler... Kısacası yeni bir düzen beni tedirgin etmişti. Fakat öğretmenlerimizle ve arkadaşlarımızla birbirimizi tanıdıkça ve paylaşımlarımız arttıkça eğlemeye ve güzel vakit geçirmeye başladık.

TAC yıllarımı keyifle ve başarılı bir şekilde bitirmeyi planlıyorum. TAC mezunu olmanın avantajlarını kullanarak iyi bir üniversiteye gitmeyi ve iş hayatında da başarılı olmayı hedefliyorum.

İlk başta abilik, ablalık ve kurallar gözümü korkutmuştu. Fakat abi ve ablalarımızın bizi doğru bir şekilde yönlendirmeleri TAC ruhunu benimsememize çok yardımcı oldu. Birbirimizi tanımamızı sağladı.

YATILI PREPLERİN GÖZÜNDEN İLK TAC İZLENİMLERİ

Deniz Güzelçay'22

TAC'yi seçmemin bir çok nedeni var. İlk aklıma gelenler; okulda yabancı dil ağırlıklı bir eğitim olması ve IB (International Baccalaureate) sisteminin varlığı sayesinde yurtdışında okuma ve kendimi geliştirme imkanı vermesi.
TAC çok sosyal bir okul. Yatakhanenin de bu sosyalleşmede büyük payı var. 7/24 bir arada yaşamak kolay bir şey değil, herkesin yaşam şekli, tarzı farklı olabiliyor ancak TAC'de beraber ortak bir yaşam şemsiyesi altında buluşmamızı sağlıyor yatakhane. Tek kötü tarafı aileden uzak kalmak diye düşünüyorum.
TAC ile ilgili ilk izlenimlerim olumluydu. Okulun kendine özgü kültürü ve sistemi var. Burada kendimi her anlamda geliştirip çok yönlü bir kişilik kazanmak istiyorum.

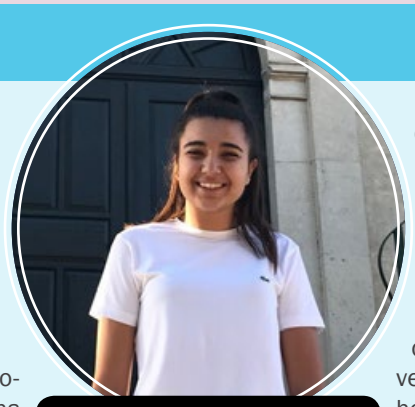

Melike Yılmaz '22

TAC diğer okullara göre çok farklı bir okul ve bizi bir çok yönüyle besliyor. Sadece akademik değil, sosyal yönleri de çok güçlü bir okul. TAC'yi seçmemin nedeni; hayata farklı bir pencereden bakabilen, kendini çok rahat bir şekilde ifade edebilen, özgüvenli, evrensel düşünebilen bireyler yaratması.
Ben Mersin'in Anamur ilçesinden geliyorum. Diğer yerlerden gelen arkadaşlarıma göre daha yakın ve bu iklime bu yöreye daha alışığım ama yatakhane çok farklı bir ortam. İçerde bir çok arkadaşınızın olduğu bir ev gibi. Arkadaşlarımızla ve abi ablalarımızla olmamız çok iyi bir şey. Okulun her türlü imkanlarından da yararlanabiliyoruz. Okulda bir de yüzme havuzu olsa fena olmazdı.
TAC çok farklı bir yer ve okula adımınızı attığınız andan itibaren bir aile olduğunuzu anlıyorsunuz. Benim şu ana kadar çok ciddi bir sorunum olmadı ve abilerden ablalardan tutun, öğretmenlerimiz ve yatakhane koordinatörlerimize kadar herkes bize yardımcı olmak için çok uğraştı diyebilirim. İlk izlenimlere gelirsek bağlarımızın çok güçlü olduğu yönünde. Abilik ablalık gibi artık TAC geleneğinin bir parçası olmuş kavramlar çok fazla önem taşıyor.

ÜNİVERSİTE BAŞARILARIMIZ

Koç Üniversitesi	8	2 %100, ve 6 Ücretli
Bahçeşehir Üniversitesi	8	1 %100, 2 %75 2 %50, 1 %40 ve 1 %30 Burslu
İstanbul Bilgi Üniversitesi	7	6 %50, 1 Ücretli
Yeditepe Üniversitesi	6	2 %50, 2 %25, 2 Ücretli
Bilkent Üniversitesi	5	1 %50, 4 Ücretli
Çukurova Üniversitesi	4	
İstanbul Üniversitesi	3	
Orta Doğu Teknik Üniversitesi (KKTC)	3	2 %50 Bursu ve 1 Ücretli (Sunny)
Marmara Üniversitesi	2	
Sabancı Üniversitesi	2	%25 Burslu
Hacettepe Üniversitesi	2	
İstanbul Teknik Üniversitesi	1	
Özyeğin Üniverstesi	1	Ücretli
Dicle Üniversitesi	1	
Mersin Üniversitesi	1	
TED Üniversitesi	1	%25
Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi	1	Ücretli
Maltepe Üniversitesi	1	%75 Burslu
Okan Üniversitesi	1	%50

- Politecnico di Torino-ITALY
- Wentworth Institute of Technology-USA
- Alexander College-CANADA
- Brunel University-UK
- Iowa State University-USA
- Worcester State University-USA
- Universita Bocconi-ITALY
- Simon Fraser-CANADA
- Hankuk University of Foreign Studies (HUFS)-SOUTH KOREA
- Pratt University-USA
- University of British Columbia-CANADA
- Denison University-USA
- University of Illinois at Urbana-Champaign-USA
- Gröningen Universiteit -NETHERLANDS
- Technische Universiteit Eindhoven-NETHERLANDS
- University or Toronto-CANADA
- International Medicine School Milano-ITALY
- Technische Universiteit Eindhoven-NETHERLANDS

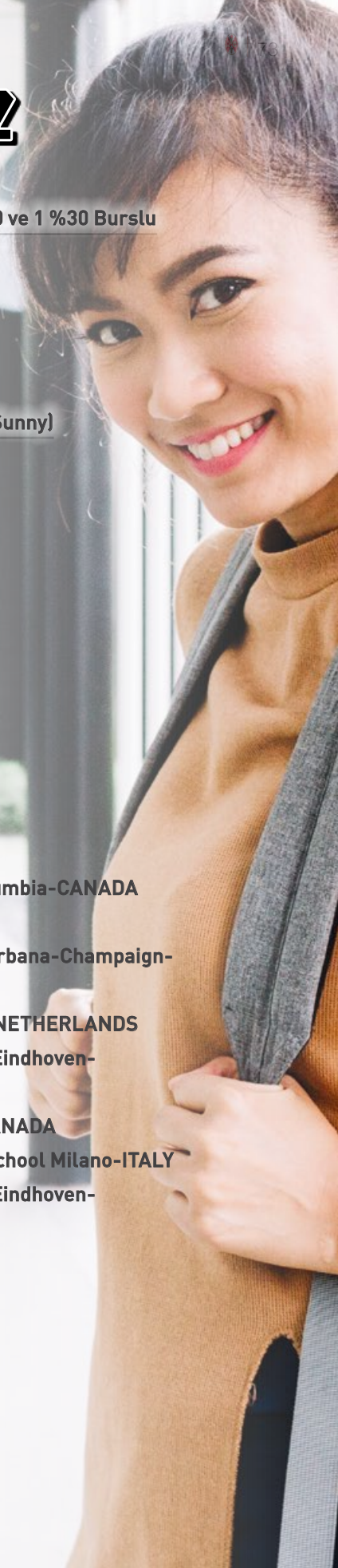

AİDAT ÖDEYENLER AİDAT ÖDEYENLER AİDAT ÖDEYENLER AİDAT ÖDEYENLER

Adı Soyadı	Dönem
Cevdet Naci Gülalp	1947
M. Azmi Gök	1947
Yusuf Necat Yaycıoğlu	1948
Abdullah Kasapçı	1950
Mehmet Güreş	1951
Yılmaz Alp	1951
Yücel Akyürek	1951
Turhan Ergene	1952
Ata Tanrıverdi	1954
Sevgin Oktay	1954
Engin Ünsal	1955
Erdoğan Altınel	1955
Uğur Talaslı	1955
Akşit Gücük	1956
Aykut Berk	1956
Bedrettin Esenli	1956
Oğuzcan Özaltın	1956
Tuncer Erzin	1956
Yücel Çetin	1956
Engin Keyder	1957
İbrahim Uzunca	1957
Korel Göymen	1957
Ertan Söylemez	1958
F. Utku Sümerler	1958
Ömer Yağız	1958
Tamer Şahinbaş	1958
Temel Baykara	1958
Tugay Onuk	1958
Üstün Göksel	1958
Abdullah Ateş	1959
A. İlter Turan	1959
Bekir Aksoğan	1959
Ercan Yener	1959
Erdinç Karaüzüm	1959
Hüsnü Paçacıoğlu	1959
Özhan Akçalı	1959
Yavuz Ayata	1959
Zeki Aykut	1959
İsmail Yedidal	1960
Osman Faruk Loğoğlu	1960
Sıtkı Antmen	1960
Ülkün Tansel	1960
Metin Atamer	1961
M. Mengü Altınordu	1961
Orhan Aksoğan	1961
Taylan Onul	1961
Ahmet Hilmi Oktar	1962
A. Kadir Gazi Türkyılmaz	1962
Erden Sezer	1962
Mustafa Öngay	1962
Savaş Hayırlıoğlu	1962
Taneri Yonar	1962
Yalçın Canatan	1962
Bülent Gürsel	1963
Bülent Özsoy	1963
Erdoğan Kaynak	1963
Gürkan Ertaş	1963

Adı Soyadı	Dönem
Hazım Kantarcı	1963
H. Bülent Arpaç	1963
İ. Akar Burduroğlu	1963
İskender Sayek	1963
Mehmet Artun	1963
Mehmet Ataman Aksoy	1963
Mehmet Hilmi Ergin	1963
Mehmet Nuri Çarkacı	1963
S. Oğuz Ergin	1963
Yılmaz Ayata	1963
Zühtü Sezer	1963
Cem Baysal	1964
Çetin Yüceuluğ	1964
Muammer Arıkan	1964
Serhan Altınordu	1964
Sermet Tuna	1964
Sinan Bayraktaroğlu	1964
Turhan Kayasü	1964
Uluç Gürkan	1964
Yavuz Altay	1964
Ahmet Boyacıoğlu	1965
Ahmet Ecikoğlu	1965
Ali Samsa Karamehmet	1965
Kemal Torul	1965
Mustafa Cihat Danışman	1965
Ahmet Eriş	1966
Ali Açan	1966
Ali Onur Bilgin	1966
Hüsamettin Alper	1966
M. Asım Güngör	1966
M. Şefik Çakır	1966
T. Cevdet Caner	1966
Ahmet Ceranoğlu	1967
Atahan Canbolat	1967
Aykut Tuzcu	1967
Haluk Mutlu	1967
Jozef Amado	1967
Mehmet Raşit Dalkılıç	1967
Mehmet Yaltır	1967
Necdet Özcan	1967
Özden Özler	1967
Saffet Esen	1967
Ali Zallak	1968
Aydın Gürsoy	1968
Aydın Koç	1968
Emin Çulhacı	1968
H. Nuri Doğan	1968
Mehmet Nihat Taner	1968
Melih Kutluer	1968
Mustafa Murat	1968
Nur Altınörs	1968
Semih Bilgin	1968
Taylan Dericioğlu	1968
Alptekin Orhon	1969
Haluk Ertürk	1969
İ. Tuncay Çakıt	1969
Mehmet Gür	1969

Adı Soyadı	Dönem
Faruk Çakmak	1970
H. Tuncay Sergen	1970
Yaşar Bilgin	1970
A. Hamit Serbest	1971
Ali A. Gökok	1971
A. Tuncay Ataöz	1971
Kemal Gürsel	1971
Mustafa Işık Gürol	1971
M. Vamık Kural	1971
Necil Toktay	1971
Nisim Amado	1971
Özdemir Aktan	1971
Ahmet Özşahin	1972
Ahmet Tahsin Göncü	1972
Atahan Çukurova	1972
Cengiz Atalay	1972
Cihad Lokmanoğlu	1972
Erdinç Acar	1972
İbrahim Orhon	1972
M.cihangir Sonat	1972
Mehmet Buldurgan	1972
M. Hamit Çalışkan	1972
M. Kemal Görbil	1972
Mustafa Tokyay	1972
Nihat Arıkan	1972
Nihat Yücel	1972
Selçuk H. Küçükoğlu	1972
Tamer Seçkin	1972
Ziya Domaniç	1972
A. Levent Baykal	1973
Ali Kemal Özbiçer	1973
Alp Bekişoğlu	1973
A. Süha Yalçın	1973
Bülent Kar	1973
Hüseyin Dirioz	1973
Kadir Kokulu	1973
Mahmut Nedim Karayel	1973
Mustafa Çonoğlu	1973
Sadun Emrealp	1973
Sami Köylügil	1973
Adnan Saybaşılı	1974
Alp Ötüş	1974
Bahadır Özdemir	1974
Ekmel Okay	1974
Göksan Arman	1974
Halil Baha Karabudak	1974
Halim Pekcan	1974
Kemal Tarım	1974
Levent Işıklı	1974
Mustafa Emre	1974
Necah Barutçu	1974
Nuri Kantarelli	1974
Oğuz Demirsoy	1974
Orhan Beşkök	1974
Refik Kutluer	1974
Şahin Kol	1974
Sait Tosyalı	1974

Adı Soyadı	Dönem
Suat Baykul	1974
Uğur Çınar	1974
Alev Dikici	1975
Ali Rıza Ersoy	1975
Aziz Köseoğlu	1975
Cem Uysal	1975
Cengiz Sönmez	1975
Engin Akış	1975
H. Ferhun Tuna	1975
H. Serdar Akçalı	1975
Korkut A. Yüreğir	1975
Kubilay Keçelioğlu	1975
M. Haldun Çatıkkaş	1975
Mustafa Turan Metin	1975
M. Yavuz Sökün	1975
Salim Erdem	1975
A. Serdar Özer	1976
E. Haluk Alpaytaç	1976
Emre Akkuş	1976
Fatih M. Yorulmaz	1976
F. Ömer Tarım	1976
Jozef Atat	1976
Levent Soylu	1976
Metin Sağır	1976
M. İklil Çeliktemur	1976
M. Mazhar Çelikoyar	1976
M. Sait Kayahan	1976
Namık Kural	1976
R. Recai Gürsesli	1976
Abdullah Şehoğlu	1977
Arif Bilgiç	1977
A. Selami Güleç	1977
Aydın İzgialp	1977
Baran Bolkan	1977
Bülent Tüzün	1977
Bülent Yahşi	1977
Can Sonat	1977
Cem Çelik	1977
Cüneyt Cezayirli	1977
Ersin Şendoğan	1977
Ertuğrul Seyrek	1977
Fahri Can Merzeci	1977
Haldun Gedizşener	1977
İbrahim Saçlı	1977
Oğuz Polat	1977
Ragıp Yergin	1977
Şemsettin Berhumoğlu	1977
Ufuk Yıldız	1977
Ziya Hakan Sönmez	1977
Abdulkadir Yarman	1978
Ahmet Çiftçi	1978
Ali Cerrahoglu	1978
Ali Murat Terzioğlu	1978
Balamir Yasa	1978
Bülent Döner	1978
H. Emre Tuncel	1978
İhsan Gürani	1978

AİDAT ÖDEYENLER AİDAT ÖDEYENLER AİDAT ÖDEYENLER AİDAT ÖDEYENLER

Adı Soyadı	Dönem
M. Arif Sezer	1978
Mehmet Çiftçi	1978
Mehmet İnal	1978
Mehmet Kazanç	1978
M. Emin Sungur	1978
M. Rıfat Kıral	1978
Osman Utkan	1978
Ragıp Gören	1978
A. Ali Özler	1979
Ali Sedat Özberk	1979
Bektaş Ali Köksal	1979
Gökhan Tırnakçı	1979
Halim Özmen	1979
Hasan Gez	1979
Hayri Uğur	1979
İbrahim Tutar	1979
İsmail Kemal Gürleyik	1979
M. Cengiz Girgin	1979
Mehmet Orhan Gürsoy	1979
M. Sacit Erdem	1979
Murat Neyim	1979
Murat S. Serbest	1979
Ömer Karahan	1979
Sedat Karademir	1979
Selçuk Barlas	1979
Semih Yavuz	1979
Serhan Cengiz	1979
Şükrü Perşembe	1979
Taner Ciğer	1979
A. Erdem Bagatur	1980
A. Namık Yarman	1980
A. Tayfun Doğan	1980
Bedii Canatan	1980
Cezmi Halil Kuru	1980
Hüseyin Özkaya	1980
İrfan Sevgi	1980
Korkud Demirel	1980
M. Aykut Bayındır	1980
Mehmet Savatlı	1980
Mehmet Yaşar Kaynar	1980
Melih Ş. Gürer	1980
M. Enis Özgül	1980
M. Şeref Şan	1980
Mümtaz Pak	1980
Murat Emir Kösereisoğlu	1980
Naci Sığın	1980
Önder Şirikçi	1980
Reşit Ökten	1980
S. Çağatay Önal	1980
Selim Berna Altay	1980
Tanju Uca	1980
Zahit Uysal	1980
Abdülgani Melek	1981
Adem Erol	1981
Ahmet Atakan	1981
Ali Sedat Uluğ	1981

Adı Soyadı	Dönem
A. Mete Malcıoğlu	1981
Baha Toygar	1981
Barış Gürsesli	1981
Cevdet Kızılkaya	1981
Emre Toğrul	1981
Fatih Veli Özbayrakçı	1981
Fuat Togo	1981
Hakan Baykara	1981
Hakkı Tarık Açıkalın	1981
Haluk Ziya Türkmen	1981
İ. Tayfun Ağar	1981
Levent Osman Şanlı	1981
Lütfi Arman	1981
Mehmet Çağrı Bagatur	1981
Mustafa Kemal Çalık	1981
Ömer Aytek Kurmel	1981
Önder Yol	1981
R. Anıl Akça	1981
Selçuk Örsel	1981
Serdar Kutsal	1981
Taner Kuru	1981
Taylan Tamer	1981
Ufuk Özkaya	1981
Ali Çekiç	1982
Ali Özdemir	1982
Bekir Tunç Öktenoğlu	1982
Ferhan Savran	1982
Fevzi Yaşın	1982
Hasan Murat Savatlı	1982
Mehmet İsmail Yağcı	1982
M. Kazım Apa	1982
Mustafa Özünlü	1982
Onur Kipri	1982
Ozan Akça	1982
Saip Abalı	1982
Selim Benyeş	1982
Selim Özekici	1982
Tamer Büyükyılmaz	1982
Ahmet Erdem	1983
Ata Tepe	1983
Atilla Dernek	1983
Aydın Ramazan Dincer	1983
Bekir Gürleyik	1983
Cemalettin Kurt	1983
Cemil Özden	1983
Deniz Akciğer Kara	1983
Efe Hatay	1983
Ender Evcik	1983
Erdem Gök	1983
Fatma Banu Sönmez Tümay	1983
Gökhan Paydak	1983
Hasan Erbil Doyuran	1983
Hasan Hüseyin İmece	1983
Hasan Yalı	1983
Hatice Berna Yağmurca	1983
Hüseyin Öcal	1983

Adı Soyadı	Dönem
Jorj Salim	1983
Mehmet Cansun Mert	1983
Mehmet Emin Ersoy	1983
Mehmet Ok	1983
Murat Buğra Öktem	1983
Murat Orhan	1983
Nazım Mutlu Gür	1983
Rüya Sıdıka Kolukırıkoğlu	1983
Tamer Cevat İnal	1983
Ümit Yücel Mersin	1983
Yasemin Uzun Erdoğan	1983
Yeşim Baykal	1983
Adnan Gökçel	1984
Ahmet Eray Memeç	1984
Atilla Arıdoğan	1984
Aydın Karakuzu	1984
Eyüphan Boyvadaoğlu	1984
Hasan Hayati Bayık	1984
H.ruhi Koçak	1984
Kadircan Erkıralp	1984
Lütfi Can Ok	1984
Mehmet Altan Kaya	1984
Mehmet Tevfik Nane	1984
Muzaffer Okay	1984
Nuri Celal Toroğlu	1984
Rasim Küçükkurt	1984
Alper Şafak	1985
Aydemir Esencan	1985
Bahri Özden	1985
Fatih Gün	1985
Hasan Serhat Kaya	1985
Murat Savcı	1985
Müslüm Doğru	1985
Ömer Faruk Tümer	1985
Onur Özer	1985
Orhan Saim Demirtürk	1985
Ruhi Bayık	1985
Teoman Mehmet Dede	1985
Ali Yağmur Eke	1986
Ayşe Ayça Kabaş	1986
A. Zafer Gürbüz	1986
Baler Eskibatman	1986
Berkay Baykal	1986
Doğan Gözde Özgödek	1986
Evren Inankur Galioğlu	1986
Hale Soylu	1986
İbrahim Eserce	1986
Kaan Alkan	1986
Mehmet Sinan Bilgin	1986
Mine Aydın Ayhan	1986
Mine Betül Kaya Üçtaşlı	1986
Murat Ergene	1986
Mustafa Serdar Toroğlu	1986
Onur Sokullu	1986
Özlem Palabıyık	1986
Tolga Görgün	1986

Adı Soyadı	Dönem
Ahmet Erdal Güncan	1987
Ahmet Özak	1987
Ali Ersin Doğan	1987
Altar Yılmaz	1987
Ertunga Cem Özelkan	1987
Filip Tahinci	1987
Gülay Sezgin	1987
Günseli Oran Yüksel	1987
İdil Demirel Kaya	1987
Kudret Özgür Yaşa	1987
Mehmet Önder Kaplancık	1987
Numan Ali Aydemir	1987
Osman Recep Bosna	1987
Şebnem Işık	1987
Tarık Zafer Nursal	1987
Tibet Kağızman	1987
Tulgar Toros	1987
Ufuk Sümerler	1987
Volkan Ağar	1987
Yıldız Özölmez Sağmanlı	1987
Ayşe Aksoğan Yalnız	1988
Balkiz İnal Sumerler	1988
Celal B. Soysal	1988
F. İpek Keretli	1988
İ. Levent Kalyon	1988
Kerem Muradi	1988
Mahmut Hüseyin Kölük	1988
Umut Yalnız	1988
A. Ahmet Alptekin	1989
Anış Arundar Paydak	1989
Argun Palabıyık	1989
Ayberk Menevşe	1989
Ayşegül Hekimoğlu Türkmen	1989
Ayşe Koçak	1989
Bedriye Ateş Şimşek	1989
Defne Ongun Muminoğlu	1989
Defne Özkul	1989
Ebru Fındıkoğlu	1989
Esma Bige Tuncer	1989
Esma Eda Arman	1989
Guney Olgun	1989
Işıl Sayın	1989
Jocelyne Kokaz Muslu	1989
M.serhan Çelebi	1989
Neşe Özgün Soybaş	1989
Oğuz Yılmaz	1989
Oktay Gürman	1989
Orhun Kutevu	1989
Özer Bener	1989
Özgür Yaycıoğlu	1989
Sezgin Erol	1989
Sibel Özkasap Yıldırım	1989
Tolga Kutlu	1989
Ayşegül Bıyıklı	1990
Badahan Canatan	1990
B. Cansın Küçükcan	1990

AİDAT ÖDEYENLER AİDAT ÖDEYENLER AİDAT ÖDEYENLER AİDAT ÖDEYENLER

Adı Soyadı	Dönem
Bora Gürkan	1990
Cem İsmail İmren	1990
Devrim Deliormanlı	1990
Didem Dirlik	1990
Ercan Acımış	1990
Ercüment Hoşoğlu	1990
Ethem Kuzucu	1990
Hüseyin Cenk Turhangil	1990
İbrahim Tekin	1990
İsmail Hakkı Aytekin	1990
Lebibe Özveren Aytekin	1990
Mehmet Özel	1990
Merih Aydınalp Köksal	1990
Mine Ozkut	1990
Mustafa Ozan Levent	1990
Önder Darendeli	1990
Serkan Taylan	1990
Talat İlker Buğur	1990
Ünsal Bayboğan	1990
Vehbi Serdar Doğrul	1990
Zeyno Başak Elbaşı	1990
Ali Kastal	1991
Ebru Bilget Güven	1991
Ege Erkoçak	1991
Elif İkbal Özkul	1991
Erim Cem Hürcan	1991
Hakkı Sunay	1991
Hüseyin Büyükyurtsever	1991
Mehmet Fahri Can	1991
Mehmet Ökem	1991
Özgür Canbaş	1991
Özlem Demircan	1991
Sinem Erdemışık Bilgen	1991
Ali Mete Kurt	1992
Alper Burat	1992
Alper Taşdelen	1992
Asude Egüz Eras	1992
Aydın Muvaffak Kavrar	1992
Banu Levent	1992
Barış İkitimur	1992
Bekir Baysal	1992
Benan Kacar	1992
Birim Cantürk	1992
Didem Özsoy Dırıcan	1992
Didem Yalçın	1992
Ebru Kardeşler	1992
Emine Fulsen Halil	1992
Haluk Ekin Çığ	1992
İdil Öztürk	1992
Işıl Ökten	1992
Kemal Uslu	1992
Meltem Öztürk Robertson	1992
M. Gökhan Çayhan	1992
Nikol Kokaz	1992
Özdek Doğa Yarman	1992
Pınar Aksoğan	1992
Püren Yeşil Ödemiş	1992
Salih Emin Özgür	1992
Atıl Aktaş	1993
Bülent Çiğsar	1993
Dost Karaahmetli	1993
Ekrem Toygar Sungur	1993
Kemal Ömer Özkan	1993
Mehmet Çopuroğlu	1993
Serdar Ulaş Bayraktar	1993
Zeynep Karamehmet	1993
Altug Ozpınecı	1994
Baykal Bayır	1994
Burcu Usta	1994
Can Yücesoy	1994
Deniz Özdal	1994
Gaye Özpineci	1994
Hande Güngör Barlın	1994
Hüsamettin Uslu	1994
İbrahim Arınç	1994
Mahmut Nedim Okuyan	1994
Müge Canataroğlu	1994
Oğuz Atuk	1994
Oya Oktar Canbaş	1994
Rasim Sarı	1994
Zekeriya Özveren	1994
Ahmet Evren Can	1995
Bahar Dikman	1995
Elif Deniz Akay Şenyurt	1995
Esma Başak Gül	1995
Ferhat Gürüz	1995
Kerem Mazhar Özsoy	1995
Levent Bahşiş	1995
Mahmut Güçlü Atınc	1995
M. Evren Levent	1995
Muhittin Kaan Kocatepe	1995
Nur Buluklu Demirel	1995
R. Burcu Çığ	1995
Remzi Çubukçu	1995
Serdar Serinsöz	1995
Sinem Dirlik Sivrikaya	1995
Umut Karagözlü	1995
Utku Tansuğ	1995
Ahmet Özgün Dede	1996
Cem Atat	1996
Egemen Yalnız	1996
Göze Üner	1996
Kerem Bozbey	1996
Mehmet Onur Taner	1996
M. Ozan Canbolat	1996
Mustafa Sezgin	1996
Nevzat Arman	1996
Ömer Kerem Şişik	1996
Ömer Nadirler	1996
Osman Çetin	1996
Serhan Burak Köse	1996
Ümit Ayan	1996

Adı Soyadı	Dönem
Ahmet Niyazi Kamışlı	1997
Ahmet Seğmen	1997
Aslı Üner Dizdar	1997
Bade Küçükoğlu	1997
Batur Biçer	1997
Cahit Birdir	1997
C. Engin Ertuğrul	1997
Efe İmen	1997
Evre Baltalı	1997
Gökalp Sofuoğlu	1997
Hasan Başgül	1997
Hasan Ünaldı	1997
Hatice Elif Şener	1997
H. Gürkan Çayhan	1997
H. Tansal Kurtuluş	1997
İ. Gökhan Özyiğitoğlu	1997
İsmail Türkdal	1997
K.egemen Candır	1997
Mehmet Günal	1997
Mert Celal Burian	1997
Nur Sezen Yılmaz	1997
Onur Aydoğan	1997
Özgür Ağca	1997
Özgür Ünlü	1997
Şadi Eserce	1997
Selim Gizer	1997
Sezin Elçin	1997
S.sencer Mengüç	1997
Tuba Aksoy	1997
Türkmen Göksel	1997
Ümit Davut Çiğdem	1997
A. Gurur Taner	1998
Aylin Türkmen	1998
Barış Sönmez	1998
Ceren Çopuroğlu Seğmen	1998
Çiğdem Demir	1998
Gözde Karka	1998
Günnur Ertong Attar	1998
Jozef Erçevik Amado	1998
Mahmut Sökün	1998
Mert Uğurses	1998
Özlem Şeyda Uluğ	1998
Sami Göknar	1998
Sena Açıkoğlu	1998
Servet Nadirler	1998
Yakup Çukurova	1998
Zeynep Behiye Ünlüdoğan Onur	1998
Burak Özyurt	1999
Cem Cömert	1999
Hasan Bülbül	1999
İhsan Erten	1999
Onur Özdemir	1999
Uğur Ergin	1999
Dila Sevim	2000
E. Alkim Arf	2000
Erden Timur	2000

Adı Soyadı	Dönem
Filiz Akkızoğlu Gürüz	2000
Fırat Sezginsoy	2000
Günkut Gürsoy	2000
İlter Baykam	2000
Mehmet Mustafa Tanrıkulu	2000
Metin Yücel Türker	2000
Ömer Faruk Karabucak	2000
Suleyman Cenan Batur	2000
Tahsin Mürşitoğlu	2000
Ayşegül Karslıözbilen	2001
Çağlar Yılgör	2001
Cenker Kardeşler	2001
Emrah Demircioğlu	2001
Hale Selvi Çakallı	2001
Murat Soyupak	2001
Nazlı Buldurgan	2001
Pamir Çerçi	2001
Sabanur Kıraç	2001
Sertaç Çelik	2001
Adil Esat Uğurlu	2002
Amil Alper	2002
Bugra Aslan	2002
Denizhan Ali Ünlüdoğan	2002
Emre Çukurova	2002
Fatma Kocaoluk	2002
Oral Canbolat	2002
Şencan Özen	2002
Serdar Budur	2002
Yusuf Erkmen	2002
Zeynep Gülşen	2002
Ahmet Turan Bülbül	2003
Can Paksoy	2003
Gizem Çopuroğlu	2003
Melih Murat	2003
Ufuk Kırık	2003
Damla Kürklü Demircioğlu	2004
Ömer Cerrahoğlu	2004
Rıfat Can Ertong	2004
Senem Karaöğen	2004
Yiğitcan Karanfil	2004
Alican Poyraz	2005
Andaç Avşar	2005
Billur Özdoğmuş	2005
Dündar Kaan Öcal	2005
Selçuk Dirik	2005
Alper Tansuğ	2007
Ali İhsan Mıçı	2017
Ekin Ege Altıntaş	2017

YAYLA EVİ SİZLERİ BEKLİYOR

Çamlıyayla'da, nefis manzarasıyla ailece kalabileceğiniz bir Yayla Eviniz olduğunu biliyor musunuz?

Rezervasyon: Betül Abla - 0530 333 83 99